

Az Órtorony-zarándoklat

Tartalom

- [Bevezetés](#)
- [1. "Ismeretet szerezni"](#)
- [2. Mit hisznek Jehova Tanúi?](#)
- [3. Élet az "Új Világ Társadalomban"](#)
- [4. Az igazság magvai](#)
- [5. Növekvő kétségek](#)
- [6. A tanulmányozás](#)
- [7. Újjászületés](#)
- [8. Elkülönülés](#)
- [9. Élet Krisztusban](#)
- [10. Felhívás és befejezés](#)
- [Epilógus](#)

Az eredeti angol nyelven itt olvasható:

www.kevinquick.com/kkministries/books/pilgrimage/

A K&K Ministries honlapja:

www.kevinquick.com/kkministries/

Kevin R. Quick honlapja:

www.kevinquick.com

Fordította: (cc) Barna Zoltán, 2002.

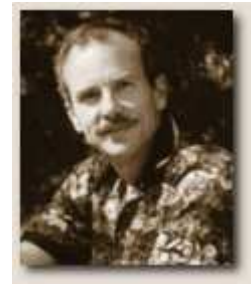
A fordítás szabadon felhasználható és terjeszthető, ha ez ingyenesen történik, és semmiféle haszonszerzéssel nem függ össze.

Bevezetés

"Az Órtorony-zarándoklat" az én személyes történetem. Elmondja, miért lettem Jehova Tanúi egyike, milyen életet éltem a hét év során, míg benne voltam és miért hagytam el a szervezetet 1984-ben.

"Az Órtorony-zarándoklat" először 1989-ben jelent meg a Baker Book House kiadónál, már nem kapható. Remélem, hogy történetemnek ezt az online változatát hasznosnak találod, akár személyes kijövedeledhez az Órtorony Társulattól, akár elősegítendő megértésedet és köszönetedet Jehova Tanúi felé.

Kevin Quick

Sőt annakfelette is kárnak ítélek mindent az én Uram, Jézus Krisztus ismeretének gazdagsága miatt: a kiért mindent kárba veszni hagytam és szemétnak ítélek, hogy a Krisztust megnyerjem, És találtassam Ő benne, mint a kinek nincsen saját igazságom a törvényből, hanem van igazságom a Krisztusban való hit által, Istentől való igazságom a hit alapján.
Filippi 3:8,9 (Károli)

A fordító megjegyzései:

A könyv a megírásakor USA-beli állapotokat tükrözi. Azóta több szervezeti és tantételi változás történt, de a könyv lényegét ezek nem érintik. Néhány helyen kiegészítettem a mai adatokkal, de érintetlenül hagytam az eredeti szöveget, és az akkori Társulati kifejezéseket (pl. az alámerítést ma már keresztelésnek nevezik).

A szövegben zárójelben írt számok a fejezet végén található jegyzetekre utalnak.

1. fejezet: "Ismeretet szerezni"

A nappalinkban ültem és Maharesi Mahesh jógi egyik könyvét olvastam, amikor Steve, a két évvel idősebb bátyám bejött.

"Mit csinálsz igazából, amikor meditálsz,?" kérdezte tőlem.

"Nos", feleltem, "Maharesi szerint amikor egy személy medítál, létrehoz egy speciális hatást a szellemi birodalomban. Ez felkelti az ott élő szellemi lények figyelmét, azok hozzá jönnek és segítik a tudatossági szintjének emelkedését."

"Honnan tudod, hogy ezek nem démonok, akikkel kapcsolatban vagy?" kérdezte

"Amennyire tudom, ott nincsenek olyan lények, mint a démonok. Amikor eléred a szellemi lények szintjét, ott nincs semmi gonosz. Csak jó szellemek lakoznak a szellemi birodalomban"

"Nos", mondta Steve, "a Biblia elmondja, hogy a démonok valóságosak. Jézus gyakran űzött ki démonokat emberekből. Amit te hiszel, az nem egyezik a Bibliával"

Igaza volt, természetesen. Akkoriban nagyjából egy éve olvastam a Bibliát és emlékezhettem az olvasott esetekre, amikor Jézus démonokat űzött ki emberekből.

"Én abba hagytam a meditációt" mondta Steve "és azt hiszem, neked is így kéne tenned".

Abbahagyni a meditációt! Iszonyatos volt a gondolat! Az előző két évben mélyen benne voltam a keleti tanításokban, és az elmúlt évben a Transzcendentális Meditációt gyakoroltam naponta kétszer. Jól haladtam! Most már képtelenség lenne abba hagyni a meditációt.

Egy kicsivel később aznap Steve újra odajött hozzám. "Gyere fel az emeletre" mondta, "Akarok mutatni valamit neked." Utána mentem a lépcsőn és leültünk az ágyára. Kinyitotta a Bibliáját és elém tartotta.

"Olvasd el ezt" mondta. "Huszonnegyedik fejezet, kezd a hármas verssel.

Elkezdtem olvasni a Máté 24. fejezetét:

"Míg az olajfák hegyén ült, a tanítványok külön odamentek hozzá, és ezt mondták: 'Mondd meg nekünk: mikor lesznek ezek és mi lesz a jele a jelenlétednek és a dolgok rendszere befejezésének?' Jézus pedig így válaszolt nekik: 'Vigyázzatok, senki ne vezessen félre titeket; mert sokan jönnek majd az én nevemben és ezt mondják: Én vagyok a Krisztus és sokakat félrevezetnek. Hallani fogtok háborúkról és háborús hírekről; vigyázzatok, ne rettenjete meg. Mert ezeknek meg kell lenniük, de ez még nem a vég.' (Máté 24: 3-8 Új Világ Fordítás)

"Mi van ezekkel a jelekkel, amikről Jézus beszélt?" kérdezte Steve. "Háborúk. Éhínségek. Földrengések. Nem olyanak tűnik, mint ami a világban történik napjainkban? És nézd meg, mit jelent ez. A harmadik vers elmondja, hogy ezek a jelei "a dolgok rendszere befejezésének". Mi az utolsó napokban élünk! A "dolgok rendszere befejezése" nagyon közeli kell legyen!

Ez egy kissé megrázott. Bibliaolvasásomból úgy ismertem meg Jézust, mint csodálatos tanítót. Habár nagyon keveset értettem meg az Ő szavaiból, egyszerre éreztem lenyűgözöttnak és megfélemlítettnek magam az Ő tanításai által. Másfajta tanító volt, mint azok akik engem tanítottak. Jézus tanításának ereje és hatalma volt, a legmélyebb tiszteletet parancsoló. És itt Ő a XX. századi történelemmel kapcsolatban előre szól, elmondva hogy ezek a dolgok lesznek az előjelei ezen világrend végének!

Steve ezeket a dolgokat Jehova Tanúitól tanulta. Már nagyjából hat hónapja tanulmányozott velük, és most javasolta, hogy én is tegyem azt. De mielőtt jobban belemennék a történetekbe, hadd magyarázzam el, hogy jutottam idáig.

Nagyon csekély vallási háttérrel nevelkedtem. Korai éveimben hittem, hogy "bármilyen betöltheti a hiányt" és hogy "a vallás csak azoknak van, akiknek szükségük van rá". Templomban egyszer voltam nagykoromig, amikor úgy 12 éves voltam.

A középiskolában kipróbáltam a drogokat. Ez egy erős érdeklődéshez vezetett a természetfeletti felé és elkezdtem olyan "megvilágosodottak" könyveit olvasni mint John C. Lilly, Carlos Castaneda, G.I. Gurdijef, P.D. Ouspensky és Bagwan Shree Rajnesh. Elkezdtem kipróbálni különféle elmekontroll technikákat, beleértve a hindu meditációt és az önhipnózist.

Mire első éves lettem az egyetemen, teljesen odaszántam magam a "magasabb tudatosság" iránti keresésnek. Beiratkoztam egy jóga csoportba az egyetemen és elkezdtem gyakorolni a Transzcendentális Meditációt.

Ezidőtájt kezdtem el olvasni a Szentírást is. Nagymamám küldött nekem egy New American Standard Version Bibliát közvetlenül azután, hogy felvettek az egyetemre. Ahogy elkezdtem olvasni, úgy találtam, a Biblia nagyon érdekes és rejtelmes könyv. Olyan nehéz volt megérteni! Jézus számos tanítása megegyezőnek tűnt azzal, amit a magasabb tudatosság keresése során tanultam, mégis voltak ott más dolgok, amiket Jézus tanított, melyek teljesen ellentétesek voltak azokkal a tanításokkal. Némely ezek közül a dolgok közül nagyon nyugtalan érzést keltettek, mint Jézus tanítása az örök ítéletről és a "sírásról és fogak csikorgatásáról", az "örök tűz, mely készítettetett az Ördögnek és az ő angyalainak", stb. Azt is kezdtem látni, hogy ha a Biblia valóban Isten Szava, és Jézus valóban az, akinek mondta magát, vagyis Isten Fia, akkor valóban "Nincsen senkiben másban idvesség: mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk." (Cselekedetek 4:12)

Így jöttek be a képbe idővel Jehova Tanúi. Megértem rájuk. Egymagam olvastam és próbáltam megérteni a Bibliát, de nagy nehézségeim voltak vele. Hova máshova fordulhattam volna segítségért?

Volt egy keresztény a koleszban az egyetemen, Donnak hívták. Több alkalommal találkoztam vele, remélve hogy tud segíteni nekem. De habár nyilvánvalóan keresztény volt már egy kis ideje, a bibliamegértése nem volt sokkal jobb, mint az enyém. Emlékszem, egy nap megkérdeztem ki volt Máté, mert azon a héten Máté evangéliumát olvadtam. Gőze sem volt róla. Mit tehettem?

Akkorra Steve bátyám már tanulmányozott Jehova Tanúival egy pár hónapja. Nem tagadhattam, hogy sok csodálatos dolgot tanult tőlük a Bibliáról, és én nem tettem nagy előrehaladást egymagamban, Lehet, hogy végül meg kellene próbálnom JT-t?

Végül beleegyeztem, hogy találkozzam a Tanúkkal. Nagyjából egy héttel később, Steve bátyám, a legjobb barátom Paul és én találkoztunk Larryval és Bobbal, két vénnel Jehova Tanúi helyi Királyság Terméből szülővárosomban, a New Yorki Hide Parkban. Azonnal "nekimentem" a Tanú vének irányítása mellett a Bibliának. Soha nem láttam senkit így uralni a Bibliát! Úgy tűnt, mindenre tudják a választ! Még nem is mondtam végig a kérdést, már lapozták a Bibliájukat és jött a Szentírási válasz. Lenyűgöztek! És mivel nem tagadhattam már, hogy a Biblia Isten szava, a következő lépésem egyértelmű volt. Elkezdtem tanulmányozni a Bibliát Jehova Tanúival.

Néhány héttel később elhajtottam 260 mérföldnyire északra a második évemre a Clarkson University-n, (Potsdam, N.Y). Amint megérkeztem, írtam egy levelet a helyi Királyság Terembe, kérve hogy valaki tanulmányozza velem a Bibliát.

A következő héten felhívott telefonon Marshall, az elnöklő felvigyázó a Potsdami gyülekezetből. Elmondta, hogy örülne, ha tanulmányozhatna velem, és megemlítette, hogy azon a héten mennek Jehova Tanúi Kerületkongresszusára Lake Placidba. Meghívott engem is, és mondta, hogy keressem meg őt, ha elmegyek. Úgy döntöttem, elmegyek. Elhajtottam a 100 mérföldre Lake Placidba várakozással telten. Milyen embereket találok ott, ahová megyek? Talán mind nagyon szellemi, Isten - tudatos emberek, amilyeneket kerestem az Igazságot kutatva?

Megérkeztem a gyülekezeti központba és az ajtóban háromrészes öltönyben lévő úriemberekkel találkoztam, akik a kezembe nyomtak egy példányt a gyülekezeti programból.

Bementem, és ami volt, döbbenésemre teljesen kiábrándított. A gyülekezet úgy nézett ki, mint valami nagy üzleti összejövetel. Mindenki nagyon hivatalosan volt öltözve. Kb. 2000 ember ült csendben a helyén, hallgatva egy idősebb úriembert aki a dobogóról tanított különböző szervezeti utasításokat. Hallgattam a beszédet néhány percig és körülnéztem az embereken, akik a székeken ültek. Rendes, átlagos embernek néztek ki. Kimentem az előtérbe és egy ideig sétálgattam. Ha ezek Isten népe, gondoltam magamban, nehéz időknél nézek elébe, hogy ehhez alkalmazkodjak!

Marshall megkért, hogy találkozzunk, de elvesztettem minden vágyamat eziránt. Kevesebb mint tíz perc ottlét után elhagytam a gyülekezetet és visszaautóztam Potsdamba. Habár a következő három évben Marshallal tanulmányoztam és nagyon közel kerültem hozzá, soha nem vitt rá a szívem, hogy elmondjam, ott voltam az összejövetelen.

Marshall és felesége, Meryll csodálatos emberek voltak. A következő három egyetemi év alatt második családommá váltak. Minden héten vagy Marshall jött az én kollégiumi szobámba, vagy én mentem az ő házukba a Biblia tanulmányozásra. Gyakran ebédeltem velük otthonukban és nagyon közeli kapcsolatba kerültünk. Marshall gondnok volt a Potsdami középiskolában és egy kis lakókocsiban éltek vidéken Meryllyel és két gyerekükkel. A Potsdami telek nagyon hidegek, és a meleg és a szeretet amit otthonukban találtam, csodálatos volt. Bibliatanulmányozásaim Marshallal és közösségem családjával nagyszerű mód volt, hogy elmeneküljek az egyetemi élet nyomásából és technikai tanulmányaim hidegségéből. De a legjobb volt mindebből, hogy sok dolgot megtanultam Teremtőmről, Jehova Istenről.

Nyaranta, amikor otthon voltam Hyde Parkban, Larryval tanulmányoztam, a két vén egyikével, akikkel korábban találkoztam a Királyság Teremben, és Dottival a feleségével. Az ő otthonukban tanulmányoztunk minden héten több órán át. Az egyik ilyen tanulmányozáson Dotti a teljes idejű "úttörő", mondott valamit, ami igazán a szívembe döfött. Elmondta nekem, hogy ha valaha rájönne, hogy nem Jehova Tanúié az Igazság, elmenne. Ő Isten szolgálója, nem embereké.

Szintén a nyarak során Steve bátyám és én gyakran autóztunk át a Hudson Riveren az Őrtorony Farmra 45 percnyi úton, meghallgatni az ottani Királyság Teremben a különleges előadásokat. Zónafelügyelők, misszionáriusok távoli helyekről, és még a Vezető Testület tagjai is (a 13-17 tagú testület, amely irányítja Jehova Tanúit minden ügyét) tartották ezeket a beszédeket. Micsoda kiváltság! Kedvenc előadásom a Raymond Franz által tartott volt, aki akkoriban a Vezető Testület tagja volt. Mélységeiben beszélt az első századi korinthusi gyülekezetéről; az emberekről, a kulturális háttérrel, a Pál leveleire ható körülményekről stb. Felvettem ezt az előadást magnókazettára és sokszor meghallgattam az autóban a nyári munkámba menet a Poughkeepsie-i IBM-be és vissza. Egy dolog amit elmondott a beszédben igazán mély benyomást tett rám. Elmondta, hogy amikor a testvéreit buzdítja, jobb a kereszténynek egy kis, szívből jövő kifejezést adni hitének, mint nagy Bibliaismeretét fitogtatni. Néhány évvel később összetört szívvel hallottam, hogy Ray-t kiközösítették "hitehagyásért".

Ez alatt a három és fél év alatt, míg tanulmányoztam Jehova Tanúival, átlag napi két órát töltöttem a Biblia és a válogatott Őrtorony Társulati kiadványok olvasásával. Az egyetem alatt gyakran töltöttem öt vagy hat órát egyvégteben a Potsdami Állami Egyetem könyvtárában tanulmányozva ezeket a könyveket. Mire megkeresztelkedtem 1981. tavaszán, elolvastam több, mint 30 Társulati könyvet, minden Őrtorony és Ébredjétek! folyóiratot azokból az évekből és többször elolvastam a Biblia Új Világ Fordítását.

1980 tavaszán végeztem a Clarksonon mint gépészmérnök, a természettudományok kandidátusa. Ekkorra elfogadtam a Társulat nézetét a felsőfokú oktatásról és eldöntöttem, hogy nem megyek el a "világi" diplomaosztó ceremóniára. Valójában, az utolsó egyetemi évek során, és azután néhány évig, azon találtam magam többnyire, hogy magyarázkodom a Tanú barátainak, miért járok egyetemre. Az egyetemi végzettség Jehova Tanúit közt

általában gyanakvással tekintett. A "világi bölcsesség" megnehezíti, hogy aláztos maradjon és alárendelt az "anya" szervezetnek.

A diplomázás után összecsomagoltam és Colorado Springsbe költöztem, Colorado államba, A Digital Equipment Corporation által mentem Colorado Springsbe egy állásinterjúra. Habár a Digital nem adott később állást, de megtetszett Colorado és elhatároztam, hogy mindenképp oda költözök. Sok számítógépes és elektronikai cég költözött Colorado Springsbe, és úgy számoltam, hogy nagyobb gond nélkül kapok mérnöki munkát.

De volt egy még nagyobb oka a Colorado-ba költözésemnek. Az otthoni élet elviselhetetlenné vált. Ekkorra abbahagytam a születésnap, karácsony és minden más "pogány" ünnep megünneplését. Ismertté tettem álláspontomat a vérátömlesztés ügyében (Jehova Tanúi nem fogadnak el vérátömlesztést, még életveszélyes helyzetben sem.) Ennek eredményeként anyám rendkívül frusztrált lett velem és gyakran tört ki könnyekben, amikor próbált érvelni. De mivel nagyon kevés bibliai ismerete volt, és mert teljesen Szentírási támogatás nélkül érvelt, eldöntöttem, hogy inkább Istennek engedek mint embernek.

Apám semmivel sem volt kedvesebb a Tanúkkal mint anyám. Később megtudtam, hogy amikor Jehova Tanúi tervezték, hogy Királyság Termet építenek a mi utcánk végén, apám egy bizottságot hozott létre megpróbálva távol tartani a Tanúkat szomszédságunkból. Nem csak hogy ez az erőfeszítése, hogy megállítsa a Királyság Terem építését, vallott kudarcot, hanem most két fia megy az új Királyság Terembe hetente háromszor az összejöveteleikre!

Egy napon két testvérő a "szántóföldi szolgálat" során az ajtónkhoz jött. Miután válogatott szitkokat ordított le a lakrészükből, apám lejött a földszintre, fogott egy festékszprét, odahívta Steve-t a bejárati ajtóhoz. "Mondd meg ennek a két nőnek" mondta" hogy ha még egyszer idejönnek, egy szót sem szólok hozzájuk, de lefújom őket ezzel a festékkel" és letette a flakont az ajtó mellé. A festéket soha nem használta, úgy tudom.

Legjobb barátom, Paul nem segítette a dolgokat, sőt. Megkapta William Schnell "Thirty Years a Watchtower Slave" (Harminc év az Őrtorony rabszolgaságában) c. könyvét és odaadta anyámnak. Ő elolvasta és sírva mondta el nekem, hogy olvassam el. Nagyjából félig elolvastam és visszaadtam Paulnak. Úgy tűnt nekem, Schnell úr neheztel a Társulatra és ezzel a könyvvel vezette le a dühét. Nem sokat jelentett nekem.

Ekkoriban meggyőződésem volt, hogy az üldözés amit tapasztalok otthon, bizonyos jele, hogy "Isten szervezetébe" jöttem. "Az embernek ellenségévé válik a háznépe is" (Máté 10:36). De akkor, mindezekben egyszer sem üldöztek Jézus nevéért. Ez évekkel később jött el. Mielőtt Colorado Springsbe kötöztem, imádkoztam Jehovához, hogy ő irányítson a megfelelő gyülekezetbe. Tizenhárom gyülekezet volt Jehova Tanúinak Colorado Springsben. Biztos voltam benne, hogy Ő irányítja a lépéseimet.

Végül Jehova Tanúi Foothills-i gyülekezetében kötöttem ki, Manitou Springsben. Csalódásomra, az első összejövetel, amin részt vettem, a vasárnap délelőtti nyilvános előadás és Őrtorony - tanulmányozás, visszahozta a csalódás emlékeit arról a Lake Placidi első Körzetkongresszusról. Az összejövetel rémes volt! A nyilvános előadás, amit egy gyülekezeti vén tartott, szörnyen unalmas volt és az Őrtorony - tanulmányozás még rosszabb. A heti tanulmányozási cikk egy vagy két bekezdését monoton hangon felolvasta egy testvér a dobogóm, az Őrtorony - tanulmányozás vezető felolvasta a lap alján lévő kérdést, és a gyülekezet robotszerűen visszamondta a választ, melyet aláhúzott a folyóiratban. Miféle összejövetel volt ez? A kapcsolatomból néhány "Farm - testvérrel" New Yorkban, megszoktam, hogy a testvérektől szívéből jövő válaszokat hallok, akik igazán szerettek volna adni valamit az összejövetelhez. De ez az összejövetel egyáltalán nem olyan volt, mint az. Tényleg ez a gyülekezet az, amit Jehova akart nekem? Megfontoltam, hogy írok egy levelet a Társulatnak, hogy tudassam velük, ennek a gyülekezetnek segítségre van szüksége. De akkor lehet, hogy Jehova rendezte így ezt az egészet. Lehet, hogy azért vagyok itt, hogy segítsek

feléleszteni a dolgokat? Lehet, hogy Jehova azért plántált engem ide, hogy buzdítsam a testvéreimet. Legyen meg Isten akarata, nyugodtam bele.

Az első hónapot a Foothillsi összejövetelek látogatásából azzal töltöttem, hogy kerestem valakit, aki örömmel tanulmányozna velem és én is vele. Volt a Foothills gyülekezetben egy fiatal ex-Bétheles (valaki, aki a Bethelben dolgozott, Jehova Tanúi világméretű főhadiszállásán a New Yorki Brooklynban), Dean-nek hívták, aki a legmegfelelőbb jelöltnek látszott. Odamentem Deanhez egy este, a heti Szolgálati Összejövetel után és megkérdeztem, volna-e kedve tanulmányozni velem. Készségesen beleegyezett, és hamarosan baráti kapcsolat alakult ki köztünk.

Egy évig tanulmányoztam Deannel. Akkor, egy terepmotorozáson Colorado Rockies-ban egy szép tavaszi napon 1981-ben, három és fél év szorgalmas tanulmányozás, meditálás és intenzív imádkozás után átadtam életemet Jehova Istennek. Aznap este tájékoztattam Deant a vágyamról, hogy alámerítkezzem. Nem sokkal ezután három külön alkalommal találkoztam a Foothills-i vénekkal, akik áttekintették velem a "80 kérdés alámerítkezésre jelölteknek" részt a "Szervezetten szolgálatunk elvégzésére" könyvben. Akkor, Jehova Tanúi 1981-es "Királyság - lojalitás" körzetkongresszusán Denverben bemerítettek. Ekkor végre teljesértékű, bemerített Tanúja lettem Jehovának!

2. fejezet: Mit hisznek Jehova Tanúi?

Mielőtt belemélyednék Jehova Tanúi tantételeibe, úgy vélem először az Órtony hermeneutikájáról, tanulmányozási módszeréről és Biblia fordításáról kell néhány dolgot elmondanom.

Órtony hermeneutika

Megkérdezve Jehova Tanúit a Bibliai hermeneutikáról, majdnem biztos, hogy nem kapunk választ. A "hermeneutika" (a Bibliaértelmezés tudománya) ismeretlen szó a legtöbbször számára. Mivel az Órtony Társulat "Isten Szervezete" - érvelnek - minden Bibliaértelmezés amit közölnek azáltal pontos, hogy Isten maga irányítja. Ezért ők nem látják szükségesnek a hermeneutika személyes megértését.

Amikor valaki elkezd kutatni az Órtony teológiát egy tárgyilagos (nem Tanú) nézőpontból, gyorsan felfedezi, hogy a megalapozott, következetes Biblia - hermeneutikai szabályokat elvetette a Társulat a "szokások" érdekében, amik megengedik az Órtony értelmezésnél beakadályozni a Biblia verseket az éppen aktuális Órtony sémába. Ez meglátható mind az Órtony által átalakított alapvető keresztény tantételeken, mind a prófécia magyarázatokban. A tantételeket illetően a Tanú értelmezők elismerik, hogy "látszólag" sok Biblia vers nyilvánvalóan ellentétes a Társulat tanításaival. Ezért ezek a versek "spiritualizálva" vannak és gyakran pont az ellentétére értelmezve, amit valójában mondanak!

A próféciaikat illetően ez a "spiritualizálás" módszer képessé teszi az Órtony teológusokat a Bibliai prófécia alkalmazását kiforgatni annak érdekében, hogy azokat az emberek azok helyett, akikre eredetileg vonatkozott (Izrael népe, például) inkább "Jehova modern kori szervezetére" alkalmazzák.

A gyakori alkalmazása ennek az allegorikus vagy "spiritualizáló" értelmezési módszernek egy másik kellemes helyzetet is teremtett a Társulatnak. Ha a Szentírás nagy része "spirituálisan" vagy "szimbolikusan" értelmezhető, akkor hogyan tudhatjuk, hogyan értelmezzük a Biblia egészét? Honnan tudjuk melyik rész értelmezendő "spirituálisan" és

melyik szó szerint? Ezáltal felmerült a szüksége a Bibliaértelmezők egy különleges csoportjának, a "hű és értelmes szolga osztálynak". Az átlag Tanú nagyon ügyel rá hogy, ne fogadja el a Biblia tanításait "ahogy vannak". Inkább a "szolga osztály"-ra fog tekinteni, hogy az szolgálta neki a megfelelő értelmezést.

Egy következetesebb és kielégítő Biblia értelmezési módszert figyelhetünk meg majd a hatodik fejezetben, a nyelvi-történelmi eljárást.

Tanulmányozási módszerek

Az Órtonynak csak egy elfogadott Biblia tanulmányozási módszere van. Valójában talán erőltetni kell a dolgokat, hogy egyáltalán Biblia tanulmányozási módszernek nevezhessük. Pontosabb lenne "könyvtanulmányozásnak", "kiképzésnek" sőt még "agymosásnak" is nevezni. Akár az Órtony - tanulmányozás vasárnap, a könyvtanulmányozás kedd este, vagy a "Bibliatanulmányozás" egy érdeklődő személlyel az ő otthonában - a módszer ugyanaz. Íme, hogy csinálják:

Az "olvasó" felolvas hangosan egy vagy két bekezdést az Órtony kiadványból, amit tanulmányoznak. A "tanulmányozás vezető" felolvassa a megfelelő kérdést, ami az oldal aljára van nyomtatva. A tanuló(k) válaszol(nak) a kérdésre, rendszerint felolvasva amit aláhúzott ki-ki a saját példányában. A bekezdésben lévő írásszövegeket kikeresik és felolvassák megerősítendő a választ. Ezt az eljárást követik bekezdésről bekezdésre amíg az egész Órtony cikket vagy a könyv egy fejezetét befejezik. Néhány egyéni kiegészítésre bátorítanak, de az alapvető "tanulmányozási" módszertől való eltérés nem engedélyezett. Ez a módszer ismétlődik cikkről cikkre, napról napra, hétről hétre, évről évre.

A Társulat nézetei az Órtony tekintélyes tanulmányozási anyagán át újra és újra feldolgozásra kerülnek. Ennek eredményeként minden Jehova Tanúja, függetlenül iskolázottsági háttérétől, képes lesz papagájként ismételni a Társulat nézeteit gyakorlatilag minden témában.

A független elemző gondolkodás végül teljesen megszűnik, és a Tanú "tanítványképzése" teljessé lesz. Ő többé "a maga elméjére nem támaszkodik". Gyakran elgondolkodtam, miért használjuk ezeket a módszereket a tanulmányozásainkban. "Ha ez az Igazság", gondoltam "miért agymossuk magunkat ily módon? Miért nem lehet nyílt megbeszélés és vita egymással a tanulmányozásainkban? Miért ismétlődnek ugyanazok az előadások, azonos tanulmányozások azonos témákból újra és újra?" Úgy érveltem, hogy mivel a legtöbb Jehova Tanúja nem nagyon iskolázott, ez az egyetlen útja, hogy tanulhassanak. Azonkívül, mi a fontosabb, az Igazság vagy a módszer, amivel az Igazságot előadják? Isten egyszerűen megadja nekünk "a táplálékot a megfelelő időben" ezen a módon, hogy népének minden tagja könnyen megemészthesse azt.

Különösen kezdetben, rengeteg kérdésem volt és rendszeresen feltettem azokat az összejöveteleken. Mégis, nagyon gondosan válogattam meg szavaimat a kérdésekhez, óvakodva, nehogy olyan valakinek tűnjek, aki kritizálja a szervezetet. Őszinte kérdések egy új szemszögből, mint az enyém, tolerálva voltak valamelyest, amíg nem zavarták az összejövetel menetét. De amint elég korán észrevettem, a kérdések önátadott, megkeresztelt Tanúktól még a tantételek kisebb pontjait illetően sem voltak tolerálva a legkevésbé sem és nagyon könnyen képezték kiközösítés alapját!

Egyéni Bibliatanulmányozó csoportok, melyeket nem "szentesített" az Órtony főhivatal Brooklynból, szigorúan tilalmasak Jehova Tanúi közt. Ezt első kézből tudtam meg. Volt egy fiatalokból álló csoportunk Manitou Springsben, akik összegyűltünk hogy tanulmányozzuk az Órtonyot és buzdítsuk egymást, minden hétfő este. Miután a csoportunk több héten át összejött, a vének a gyülekezetünkből, miután megbeszéltek a helyzetet a körzetfelvigyázóval (1) feloszlatták azt. Elmondták, hogy az egybegyülekezésünk kívül van

az Órtorony Társulat előírásain. És ez volt, még ha csak az Órtornyot tanulmányoztuk is! Független tanulmányozás és a Biblia megvitatása a az "anya" szervezet közvetlen felvigyázása nélkül szigorúan tilos Jehova Tanúi közt.

Bibliafordítások

Jehova Tanúi ritkán használnak más Biblia fordítást, mint az ő saját "Új Világ Fordítás" -uk. Minden más fordítást gyanakvással tekintenek, lévén készítői "részhajló" háromsághívő tudósok. Az az érzés van a Tanúkban, hogy mivel a szokásos, elismert fordításokat olyan tudósok készítették, akik hittek a Háromságban, a fordítások ezért "beállítottak" vagy félrefordítottak támogatandó az ő nézeteiket az Istenségről. Azonos "beállítás" volt állítólag ezen fordítók által, védelmezve minden más történelmi keresztény tantételt, beleértve a lélek természetét, a pokol természetét stb. A szokásos fordítások, ezáltal nem megbízhatóak Jehova Tanúinak. Elszigetelt szövegeket mégis gyakran idéznek más forrásokból, ha azok támogatni látszanak a Tanú nézeteiket. A Zsoltárok 83:18 például gyakran idézett a King James fordításból, mivel a tetragrammaton (héberül YHWH, rendszerint ÚR vagy Jehova szóval fordítják) itt Jehovának van fordítva. A Tanúk gyakran használják ezt a verset, hogy megmutassák a leendő áttérőnek Isten Nevét a saját Bibliájában. [Magyarban Zsolt. 83:19, Károli - ford. megj]

A "Háromsághívő" fordításokkal ellentétben, az Órtorony Társulat ünnepli saját Új Világ Fordítását, mint napjaink legelfogulatlanabb és pontos fordítását (2) A "Keresztény Görög Iratok Új Világ Fordítása" az Új Világ Fordítói Bizottság által készült, először 1950-ben jelent meg. A "Héber - Arám Iratok Új Világ Fordítása" nem sokkal azután jelent meg öt kötetben, az első kötet 1953-ban, az utolsó 1960-ban készült el. Napjainkban a teljes Új Világ Fordítás kapható egy kötetben.

Az Új Világ Fordítói Bizottság tagjai, mindannyian Jehova Tanúi, névtelenek maradtak. Állítólag azért tették ezt az alázatosságon kívül, hogy a fordítás minden dicsősége egyedül Istené legyen. Megfelelő helyzet számukra, hogy a Bizottság névtelensége egy a tudományos alkalmasságukat illető vizsgálódást gyakorlatilag lehetetlenné tesz. Ámde a bepillantás az UVF Fordítói bizottságba a személyeket és képesítéseiket illetően lehetővé vált egy Brooklyni főhadiszállás tag által (3).

Az Új Világ Fordítás technikai megvizsgálását a hatodik fejezetben végezzük el.

Jehova Tanúi tantételei

Mit hisznek Jehova Tanúi? A következők egy rövid áttekintést adnak tanításaikról.

Isten

Jehova az egyetlen igaz Isten (4). Jézus "isten", egy "fenséges" isten, de nem Mindenható Isten (5). A szent szellem Isten "tevékeny ereje" és nincs személyisége. (6) Nincs több személy az Istenségben belül (7) A Háromság tantétele pogány eredetű (8)

Jehova Isten, az Atya, először megteremtette Jézust és minden más dolgot Jézus által teremtett (9). Nem helyénvaló Jézushoz imádkozni (10) Az ima egyedül Istenhez szólhat, Jézus által (11). Nem helyénvaló Jézust imádni (12). Az imádat egyedül az Atyát illeti meg (13)

Ember

Az ember felépítése leírható ezzel a képlettel: " test + szellem = lélek" (14) Pontatlan azt mondani, hogy az embernek lelke van; inkább az ember maga a lélek (15) Nincs a test halálát túlélő lélek (16). Az ember szelleme sem létezhet a testtől különváltan. (17) A halálkor a szellem szertefoszlik (18) Nincs tudatos lét a halál után (19) Isten csak az emlékében őrzi azt, aki meghalt (20)

Jézus nem fizikai testben támadt fel (21) Ugyanígy , a "mennyei reménységű" keresztények sem támadnak fel (22). Ők, mint Jézus, újratemetnek mint szellemek (23).

Pokol, ahogy a fogalmat általában értik, nem létezik (24) Lehetetlen, hogy valaki áldást vagy kínzást tapasztaljon a Hádészben (25). Akiket a Gyehennába vagy a tűznek továbbá vetettek, az örökké tartó nemlétebe kerülnek. (26)

Isten népe

Izrael nemzete valaha Isten választott népe volt, de örökre kivették isz 70.-ben. (27) A beteljesületlen próféciák, amiket a természetes Izraelnek adtak, a "szellemi Izraelen" , a keresztény gyülekezeten fognak beteljesedni.(28). Jehova királyság programja nem foglalja magába a természetes Izrael helyreállítását (29)

A "kicsiny nyáj" a Lukács 12:32-ben azonos a 144.000 -rel a Jelenések 7. és 14. fejezetében (30). A 144.000 minden nemzetből van elpecsételve, hogy a "szellemi Izrael" alkossák (31). A 144.000 elpecsételése isz. 33 Pünkösdjén kezdődött és napjainkig folytatódott (32). A 144000 elpecsételtetett, hogy legyenek királyok, papok és Krisztus menyasszonya (33). Csak a 144.000 keresztény megy a mennybe, hogy Krisztussal legyenek (34)

A "hú és bölcs rabszolga" a Máté 24:45-ben jelképezi a "felkentek maradékát" Jehova Tanúiból, akik felelősek a királyság hirdető munka felvigyázásáért a modern időkben (35). A "hú és értelmes szolga osztály" azonosítva és megjutalmazva lett nem sokkal Krisztus láthatatlan 1914 évi visszatérése után (36). A "szolga osztály" most gondot visel Krisztus minden földi tulajdonára (37). Megszerezni a "pontos ismeretet" amit ez a "szolga osztály" oszt szét, alapvető a keresztények megmentéséhez (38). A célból, hogy isteni helyeslés legyen az életén, a kereszténynek önként engedelmessé kell a "szolga osztály" minden tanításának. (39)

A "más juhok" a János 10:16-ban azonosak a "nagy sokasággal" a Jelenések 7:9-ben (40). Ez a csoport teszi ki jelenleg Jehova Tanúi 99,7%-át (41). A "nagy sokaság" tagjai nem születnek újjá (42). Ők keresztül fognak menni a közelgő nagy nyomorúságon és közvetlenül a földi örök életbe lépnek be (43)

Az úgy nevezett keresztény egyház vagy kereszténység, azonosítható a parázna "Nagy Babilonnal" a Jelenések 17. és 18. fejezetéből (44) Ő reménytelenül hitehagyott és hamarosan elpusztítja Jehova (45). Ezekben az utolsó napokban Isten kizárólagosan törődik az Őrtorony Biblia és Traktátus Társulattal és azokkal akik kedvezően reagálnak a tanításaikra (46) Egy egyén csak ezzel a földi szervezettel társulva juthat a Biblia és Isten céljainak megértésére (47). Egy egyén megváltása ennek a szervezetnek a tanításaira való kedvező reagálásán múlik (48).

Megváltás

Az evangélium amit most hirdetni kell, elsődlegesen az a jó hír, hogy Isten királysága láthatatlanul felállított 1914-ben (49). A Krisztusban való hit és a Jehova szervezetébe való menekülés által az ember reménykedhet, hogy túléli a nagy nyomorúságot és beléphet

közvetlenül a földi királyság birodalomba (50). Ez az "evangélium" teljesen összhangban van azzal, amit Pál és más korai tanítványok hirdettek (51).

"Újjászületettnék" lenni az jelenti, hogy a szent szellemtől nemzve lenni, így reménnyel bírni a mennyei feltámadásra (52). Csak a 144000 keresztény született újjá, akiből megközelítően 9000 él a földön (53). A többi, több mint 3.000.000 [ma: 6.000.000 - ford. megj.] Jehova Tanújának "földi reménysége" van, és nem kell újjászületnie. (54)

Helytelen azt mondani a kereszténynek, hogy "meg van mentve" (55) Nem lehet biztos a megváltásában (56). A jövőbeli megváltásra vár (57).

A megmentéshez a személynek ismeretet kell szereznie (58), hinnie Jézus Krisztusban (59), bűnbánatot tartani (60), átadni magát Jehovának (61) megtérnie (62), összhangba hozni életét az Őrtorony Társulat tanításaival és tevékenységével (64), egységben maradni Jehovával és az Ő földi szervezetével (65), és kitartani hittel a végig (66). Krisztus megváltó munkája egymagában nem elég a hívő igazzá nyilvánításához (67).

Egy keresztény nem mehet közvetlenül Jézushoz a megváltásért, csak az Atyához (Jehova) Jézuson keresztül (68). Csak a 144000 tagjai vannak az új szövetség alatt Jézus vére által és részesednek jogosan a kenyérből és borból az Emlékünnepen (Úrvacsora) (69). A "más juhok" csak megfigyelői az Emlékünnepnek (70)

Az utolsó napok

A "Pogányok ideje" időtartama kideríthetően 2520 év a Dániel könyve 4. fejezet alapján (71). Kezdeté ie 607-ben volt, Izrael babiloni fogságának kezdetével és isz. 1914 őszén ért véget Krisztus láthatatlan visszatéréssel (72). Krisztus visszatérének jelei ezután az 1914-es visszatérés után kezdődtek és bizonyítékát adták, hogy Ő most láthatatlanul jelen van (73) Krisztus nem fog láthatóan visszatérni a földre (74).

Az "elragadtatás" megtörtént láthatatlanul 1918-ban (75). A keresztény gyülekezet testi áthelyezése a hamis remény és nem fog megtörténni. (76).

Krisztus nem fog testileg megjelenni a földön a millennium alatt (77). A 144000 a Jelenések 7. és 14. fejezetéből láthatatlanul fog uralkodni Krisztussal a millennium alatt (78). A "nagy sokaság" a Jelenések 7. fejezetből túl fogja élni a nagy nyomorúságot és közvetlenül fog belépni a megtisztított földre. (79). Ők fognak a földön lakozni a millennium alatt (80). Ez a "földi reménység" a bibliai remény a napjainkban élő igaz keresztények számára (81).

A mostani ég és a mostani föld meg lesz tisztítva és meg fog maradni örökre (82). Nem lesz új ég és új föld teremtvé (83).

Összegzés

Amint látható az Őrtorony tantételeknek ebből a rövid összefoglalójából, Jehova Tanúi tanításának és evangelizáló erőfeszítésének az elsődleges iránya, hogy kétségbe vonja és ha lehetséges, teljesen megsemmisítse a történelmi kereszténység ősrégi tanait. A történelmi kereszténység alapvető tanításai - beleértve Krisztus istenségét és testi feltámadását, a Szent Szellem személy voltát, Isten három-egy természetét, a kegyelem általi megváltást, az egyház elragadtatását és Krisztus látható visszatérését - hevesen tagadják Jehova Tanúi. Az egyes Tanúk magukban talán tudatlanok erről a tényről? Semmi esetre! Inkább örvendeznek miatta! Milyen csodálatos "Isten szervezetének" tagja lenni, merészen szakítani a kereszténység régi "démoni tantételeivel" és helyettesíteni "Isten ígéjének igazságával"! Sőt, milyen csodálatos Jehova eszközeinek lenni egy ilyen fennkölt isteni cél végrehajtásában!

Ennek az "isteni tervnek" a végrehajtására az Őrtorony Társulat kifejlesztett egy intenzív programot tagjainak tanítására és szolgálati felkészítésre, akárcsak egy nagy

evangelizáló kampányt, hogy ezt az "életmentő" üzenetet elvigyék a világ végéig. Hogy vitelezik ki ezt a programot a kis "fogaskerek", ez a következő fejezet témája.

Jegyzetek

A könyvek címei közül azokat fordítottam le, melyek feltehetően magyarul is hozzáférhetők [de a lapszámzás az angol eredeti szerinti], a folyóiratok megjelenési dátuma és lapszámzása az angol kiadás szerinti. - a ford. megj.

1. A körzetfelvigyázó az Órtorony Társulat utazó képviselője, aki meglátogat minden gyülekezetet a "körzetében", nagyjából négy hónaponként. Elsődleges feladatai egyike biztosítani, hogy minden gyülekezet kövesse a szervezeti elrendezéseket, melyeket a főhadiszállás stábjába fektetett le Brooklynban.
2. Érveljünk az írásokból!, p. 277
3. Az egykori "Béthel család" tag Bill Cetnar megírta Questions for Jehovah's Witnesses (Kérdések Jehova Tanúinak) c. könyvében: " Megfigyeléseim szerint N.H. Knorr (sz.: 1905.04.23; alám.: 1922 Cedar Point, Ohio; meghalt: 1977.06.05 72 évesen), F.W. Franz 4. elnök (sz.: 1893); Albert Schroeder, G.D. Gangas és M. Henschel gyűltek össze ezeken a fordítói üléseken. Kivéve az alelnök Franzot (és az ő képzettsége sem volt teljes) egyik bizottsági tag sem bírt megfelelő iskolával vagy háttérrel hogy mint kritikus Bibliafordító tevékenykedjen. Franz alkalmassága, hogy kutatásokat végezzen a héber fordításban, komolyan megkérdőjelezhető, mivel hivatalosan soha nem tanult héberül. Ez kiderült a Skóciai Bíróság tárgyalásán 1954 novemberben.
4. Érveljünk az írásokból!, p. 150
5. Érveljünk az írásokból!, pp. 136-137, 282-283; Aid to Bible Understanding, p. 919
6. Érveljünk az írásokból!, pp. 136-137; Make Sure of All Things, p. 487
7. Ibid.
8. Érveljünk az írásokból!, pp. 424,425; Watchtower, 9/1/68, p. 583
9. Érveljünk az írásokból!, p. 209, pp. 282-283
10. Aid to Bible Understanding, p. 1329
11. Ibid.
12. Érveljünk az írásokból!, pp. 282-283
13. Aid to Bible Understanding, p. 1329
14. Aid to Bible Understanding, p. 1533
15. Érveljünk az írásokból!, pp. 101, 375
16. Ibid., pp. 136-137, 382
17. Ibid., p. 383
18. Ibid.
19. Ibid., p. 382
20. Ibid., p. 333
21. Ibid., p. 334
22. Ibid., p. 333
23. Ibid.
24. Make Sure of All Things, pp. 229-242
25. Érveljünk az írásokból!, p. 103; Make Sure of All Things, p. 231
26. Make Sure of All Things, p. 146
27. Az Órtorony, 11/1/68, p. 649
28. Érveljünk az írásokból!, p. 225
29. Ibid., p. 224
30. Érveljünk az írásokból!, p. 268
31. Aid to Bible Understanding, p. 683
32. Life Everlasting in Freedom of the Sons of God, p. 161; Our Incoming World Government-God's Kingdom, p. 120
33. Érveljünk az írásokból!, p. 137; Make Sure of All Things, p. 303
34. Érveljünk az írásokból!, p. 166
35. Az Órtorony, 1/15/69, p. 51
36. Life Everlasting in Freedom of the Sons of God, pp. 185, 186
37. Ibid.
38. Az Órtorony, 6/15/68, p. 359
39. Az Órtorony, 10/1/67
40. Life Everlasting in Freedom of the Sons of God, p. 364
41. Az Órtorony, 1/1/86, p. 23
42. Az Órtorony, 12/1/68, pp. 733-735
43. Érveljünk az írásokból!, p. 356
44. Ibid., p. 52
45. Ibid., p. 53
46. Az Órtorony, 8/15/34, p. 249
47. Az Órtorony, 9/1/54, p. 529; Az Órtorony, 10/1/67, p. 587; Az Órtorony, 12/1/81, p. 27
48. Az Órtorony, 11/15/81, p. 21
49. Az Órtorony 5/1/81, p. 17
50. Az igazság, mely örök élethez vezet, pp. 23, 121
51. Az Órtorony, 11/1/68, pp. 652-656
52. Az Órtorony, 12/1/68, pp. 733-735
53. Az Órtorony, 2/15/86, pp. 12-14
54. Ibid., pp. 14, 20
55. Érveljünk az írásokból!, p. 360
56. Ibid.
57. Ibid., p. 358
58. Az Órtorony 6/15/68, p. 359
59. Az Órtorony 12/1/85, p. 9
60. Aid to Bible Understanding, p. 1386
61. Az igazság, mely örök élethez vezet, p. 182
62. Aid to Bible Understanding, p. 1388
63. Az Órtorony 6/15/68, p. 359
64. Ibid.
65. Az Órtorony 12/1/85, p. 18
66. Ibid.
67. Ibid., p. 7
68. Aid to Bible Understanding, p. 1329
69. Érveljünk az írásokból!, pp. 268, 324-325; Az Órtorony, 2/15/86, p. 15

- 70.Ibid.
71.Érveljünk az írásokból!, pp. 95-97
72.Ibid.
73.Az Órtorony, 2/16/85, p. 16
74.Érveljünk az írásokból!, pp. 314, 343; Make Sure of All Things, p. 451
75.Babylon the Great has Fallen, p. 458
76.Ibid.
77.Aid to Bible Understanding, pp. 551, 1336
78.Érveljünk az írásokból!, p. 137
79.Az Órtorony, 12/1/85, p. 17
80.Ibid., pp. 17-18
81.Ibid.
82.Érveljünk az írásokból!, p. 436; Make Sure of All Things, p. 166
83.Ibid.

3. fejezet: Élet az "Új Világ Társadalomban"

Tanúként élni semmi esetre sem valami könnyű dolog. Sok hosszú, önfeláldozó órát töltenek minden héten személyes tanulmányozással, az összejövetelekre való felkészüléssel, a Királyság Termekben tartandó előadásra készülve, a "szántóföldi szolgálattal" foglalkozva és tanulmányozva az érdeklődő személyekkel azok otthonában. Ráadásul körzetgyűlések és kerületkongresszusokat szerveznek nekik, melyeket évente háromszor látogatnak.

Összejövetelek

Jehova Tanúi öt összejövetelet látogatnak minden héten: a nyilvános előadást, az Órtorony tanulmányozást, a könyvtanulmányozást, a Teokratikus Szolgálati Iskolát, és a Szolgálati összejövetelet.

A nyilvános előadást rendszerint vasárnap délelőtt tartják. A helyi vénnek egyike tartja, vagy lehet, hogy egy vén látogat át valamelyik közeli gyülekezetből. Ha a körzetfelvigyázó a városban van, ő is tarthat nyilvános előadást. A nyilvános előadás negyvenöt perc hosszú és egy az Órtorony Társulat általi vázlat alapján tartják. Az előadás rendszerint bizonyos témákra épül, mint a világ állapota, a bibliai prófécia vagy keresztény viselkedés. A nyilvános előadás, mint minden összejövetelet gyülekezeti imával és "királyság ének" énekléssel kezdődik és zárul. (Én gyakran kísértem zongorán Manitou Springsben).

A nyilvános előadást közvetlenül követi az Órtorony tanulmányozás. Az Órtorony tanulmányozáson az "olvasó" felolvassa az előírt tanulmányozási cikket az Órtorony folyóiratból, bekezdésről bekezdésre, az Órtorony tanulmányozás vezető felteszi a lap alján lévő kérdést, és a gyülekezet tagjai válaszolnak a kérdésekre. Az Órtorony tanulmányozási cikkek a "szellemi táplálék" alapvető forrásai Jehova Tanúinak. A heti tanulmányozási cikkek rendszerint fontosak a szervezet aktuális dolgait vagy szükségleteit illetően, mint az Órtorony tantételek magyarázata, a bibliai prófécia alkalmazása az aktuális eseményekre, erkölcsi témák megvitatása stb. A tanulmányozás nagyjából egy órán át tart.

A könyvtanulmányozás, melyet kis csoportokban magánháznál tartanak, többféle időpontban tartható a héten, de rendszerint kedd, szerda vagy csütörtök este tartják. A könyvtanulmányozás a vasárnap délelőtti Órtorony tanulmányozás formáját követi, kivéve hogy a tanulmányozást egy vén vagy kisegítő szolga (ez az Órtorony megfelelője a keresztény diakónusnak) vezeti, és a tanulmányozási anyag egy kijelölt könyv, nem pedig egy Órtorony folyóirat. A könyvtanulmányozás egy órán át tart.

A Teokratikus szolgálati iskola összejövetele egy - a könyvtanulmányozásétól eltérő - estén van, rendszerint csütörtökön vagy pénteken este, és a Királyság Teremben tartják. Ezen az összejöveteleken öt egymás utáni előadás van: az oktató előadás, a bibliaolvasás vagy 2. számú előadás, a 3. számú előadás, a 4. sz. előadás és az 5. sz. előadás. Az oktató előadás tizenöt perces és egy vén vagy egy kisegítő szolga tartja. A bibliaolvasás valóban az, nagyjából egy fejezet felolvasása az Új Világ Fordításból, rendszerint a Szolgálati Iskolának

egy új vagy fiatal tagja tartja. A 3.sz. és 4.sz. beszédek ötpercesek és általában két "testvérnő" tartja. Az 5.sz. beszéd öt perces és az aktuális Őrtorony vagy Ébredjetek! cikkén alapul, egy közepesen tapasztalt előadó tartja. Minden beszéd után a tanuló előadásának nyilvános bírálata következik a Szolgálati Iskola felvigyázó által. Javaslatokat ad azokra a területekre, melyeken dolgoznia kell, mint időtartam (az időzítés különösen fontosnak tűnik, a Szolgálati Iskola felvigyázó minden előadás időtartamát stopperórával méri), a beszéd hajlékonysága, gesztikulálás, stb. Az egész szolgálati iskolai összejövetel nagyjából egy óra hosszú.

Három hónapban egyszer a Teokratikus Szolgálati Iskola elébe néz egy "írásos összefoglalónak". Az írásos összefoglaló igaz-hamis, írd be a hiányzó szót, és többválaszos teszt mely magába foglalja a Szolgálati Iskolán az elmúlt hónapokban tanulmányozott anyagot. Miután a gyülekezet 45 percet kap hogy befejezze a kitöltést, a pontos válaszokat a dobogóról adják meg. Minden tanuló a saját papírját értékeli. Nem készül feljegyzés az eredményekről.

Mint gyakorlatilag minden másban a Tanú életben, a személyes bizonyosság és önkifejezés nagyon kevés helyet kap a Teokratikus Szolgálati Iskolán. Egy személyes tapasztalat ennek bemutatására:

Mint viszonylag új tanuló a Szolgálati Iskolában a Foothillsi gyülekezetben Manitou Springsben, Coloradoban, az 5. sz. előadásra voltam kijelölve. Az Ébredjetek! cikk ami az előadásom alapját képezte a "Minden vallás Istenhez vezet?" címet viselte. Elkövettem azt a hibát, hogy személyes háttéremből belefoglaltam valamit a bevezetésbe, hogy benne voltam a keleti vallásokban mielőtt "az Igazságba" jöttem. Habár a gyülekezet észrevehetően élvezte az előadásomat, egy gyülekezeti vén félre vont engem az összejövetel után és "tanácsot adott" a bevezetőmet illetően. Úgy érezte, hogy személyes tapasztalataimra utalni a gyülekezetnek, nem volt helyénvaló. Ezután ügyeltem, hogy ne tegyek ilyen elemeket az előadásaimba.

A Szolgálati Összejövetel közvetlenül a Teokratikus Szolgálati Iskola után van. Ez az összejövetel készíti fel a gyülekezet tagjait az "ajtóról - ajtóra" végzett szántóföldi tevékenységre. A Szolgálati Összejövetel olyan, mint a vállalati üzleti összejövetelek. A havi "Mi Királyság - szolgálatunk" hírlevél cikkei vannak áttekintve a gyülekezetben elmébe vésendő a különféle tanítási módszereket az irodalom eladással és terjesztéssel együtt. A hónap különleges kínálatára felkínálás - mintákat mutatnak be. Áttekintik a statisztikát az elterjesztett könyvekről és folyóiratokról, a tagok által ajtóról - ajtóra végzett szolgálattal és bibliatanulmányozással töltött órák számáról, és a bemelegített új áttértek számáról. Buzdítást kap mindenki, hogy vegyen részt a szántóföldi szolgálatban a következő hétvégén és a hét során.

A "szántóföldi szolgálat"

Ajtóról - ajtóra evangelizálni nem egy választható dolog Jehova Tanúi számára. Ez kötelesség. Az átlag Tanú ezt nagyjából így valahogy "érveli meg": a Máté 24:14 (UVF) kijelenti: "És a királyságnak ezt a jó híret prédikálni fogják az egész lakott földön tanúságul minden nemzetnek; és akkor jön el a vég" Az 1Jn 2:17 elmondja: "aki az Isten akaratát cselekszi, megmarad örökké" Jehova Tanúi hiszik, hogy ők töltik be a Mt 24:14-et, prédikálva az ő változatukban a "királyság jó híret". Ez a prédikálás Istennek napjainkra vonatkozó akaratára. Csatolva ezt az 1Jn 2:17-tel, aki nem vesz részt a prédikáló munkában, el fog pusztulni a világ többi részével együtt Armageddonkor. Ha a Tanú remélni akarja, hogy túl éli Armageddont, akkor prédikálnia kell. Ezt "bizonyítja" továbbá az Ezékiel 3:18, ahol Jehova ezt mondja Ezékielnek, "Ha ezt mondom a hitetlennek: Halálunk halálával halsz meg, és te őt meg nem inted és nem szólasz, hogy visszatérítsd a hitlent az ő gonosz útjáról, hogy éljen: az a gonosztevő az ő vétke miatt hal meg, de vérét a te kezedből kívánom meg."

Minden "szántóföldi szolgálatot" egy 15 percen "szolgálati összejövetel" előz meg, amit vagy a Királyság Teremben, vagy magánlakáson tartanak meg. Ezen az összejövetel történik a "napi szöveg" (egy vagy két Szentírás vers egy rövid Órtorony Társulati kommentárral, az aktuális Évkönyvből) megbeszélésre, "területkártyák" (minden gyülekezet "területe" fel van osztva és részenként 8×12 centis kártyára nyomtatva) kiosztásra, és szervezési intézkedések megtétele a napi tevékenységhez. A jelenlévőket "autó csoportokra" osztják és elmennek saját területükre.

Megérkezve a területre az autó-csoport Tanú párokra oszlik az ajtóról - ajtóra végzett tevékenységhez. Néha egy tapasztaltabb Tanú megy egy kevésbé tapasztalttal, oktatói céllal, de nem mindig ez a helyzet. Családok, rokonok, közeli barátok gyakran vannak párban a bajtársiasság érdekében. Miután a csoport párokra oszlott, a Tanúk Bibliával és Órtorony irodalommal a kezükben, megkezdik "prédikáló" és "tanítványképző" munkájukat.

Minden házat vagy lakást felkeresnek, és a "házigazda" köszöntése után beszélgetést kezdeményeznek, rendszerint az aktuális világhelyzetről vagy valami közérdeklődésre számot tartó témáról. A beszélgetés egy pontján Isten ezeréves királyságát mutatja fel a Tanú, mint megoldást a tárgyalt problémára. Segítendő a házigazdát, hogy többet tudjon meg Jehováról és az Ő királyságáról, felkínálják az Órtorony és Ébredjétek! folyóiratokat. Ha a házigazda elfogadja az irodalmat vagy más módon érdeklődést mutat, megegyeznek egy "újralátogatásról" a következő héten. Ez az "újralátogatás" addig folytatódik, amíg a házigazda érdeklődést mutat. Végül a házigazdát biztatják egy "ingyenes házi bibliatanulmányozás" elfogadására. Ha beleegyeznek, a Tanúk hetente egyszer visszatérnek, hogy tanulmányozzák vele az aktuális Órtorony kiadványt, egy fejezetet hetente. A könyv megírása idején az "Örökké élhatsz Paradicsomban a Földön" c. könyv használatos erre a célra. Néhány heti tanulmányozás után, amikor az idő megfelelő, a Tanú megkérdezi az "érdeklődőt", ellátogatna e egy összejövetelükre a Királyság Terembe. Az érdeklődő gyakran elfogadja a meghívást és hamarosan mind az öt heti összejövetelt látogatja, és buzdítják, hogy iratkozzon be a Teokratikus Szolgálati Iskolára. Aztán, ha jó előrehaladást mutat a tanulmányokban, ösztönözve lesz Tanú barátai által, hogy alámerítkezzen. Ő végül beleegyezik, személyesen elkötelezi magát Jehovának és "kereszteletlen hírnök" lesz. Ekkor találkozik a vénekkel a gyülekezetéből és három alkalom során átveszik a "80 kérdés keresztkedésre jelölteknek" című részt a "Szervezetten szolgálatunk elvégzésére" c. könyvből. Befejezve ezt a sorozatot alkalmas a bemelegítésre. Az alámerítés történhet akár egy helyi úszómedencében, vagy többnyire Jehova Tanúi következő körzetkongresszusán. Megkeresztkedve az áttérő bevezetése az Órtorony Társulatba véget ért: "házigazdából" "újralátogatással" "érdeklődő", a "bibliatanulmányozással" "kereszteletlen hírnök", majd Jehova önátadott, alámerítkezett Tanúja lett!

A tipikus Tanú átlag hét- nyolc órát tölt "szántóföldi szolgálatban" havonta. Én személy szerint öt - hat órát töltöttem, egy kicsivel kevesebbet, mint az országos (USA) átlag. A három és fél év során, melyet bona fide (jó hírű, jóhiszemű) keresztelt Tanúként töltöttem, soha nem voltam "rendszeretlen" a szolgálatban. Soha nem telt el hónap, hogy nem vettem részt a tanúskodó munkában.

A szántóföldi szolgálat eleinte borzasztó és megalázó volt számomra, de később már gyakran örömteli. Én személy szerint szerettem a Bibliát, és nagyon élveztem minden lehetőséget, ha megvitathattam másokkal, ha nagyritkán alkalmam volt rá. Az emberek nagy többsége, akár állítólagos keresztény, akár nem, egyszerűen "nem érdeklődött". Néhány félrevezetett keresztény "Isten áldását kívánta" nekünk, buzdítva minket tanúskodó munkánkban, habár visszautasították, hogy megvitassák velünk az Írásokat. Biztos vagyok benne, hogy ha tudták volna az igazi célunkat, vagyis hogy az ő hagyományos keresztény hitüket felcseréljük "Jehova (1914-ben felállított) királysága jó hírével" kevésbé kívántak volna áldást ránk ! (Gal 1:8,9)

Mások, akikkel találkoztunk ellenségesebbek voltak. Egy nap például, Manitou Springs Chrystal Hills nevű területén munkálkodva Deannal, egy középkorú férfi, nyugalmazott honvédségi őrnagy jött az ajtóhoz. Dühös arckifejezése volt, és két nagy olló a kezeiben. "Önök Jehova Tanúi?" kérdezte tőlem ("az én ajtóm" volt). Azt feleltem: "Igen, azok". Azt mondta: "Két kérdésem van önökhöz. Tisztelegnének e az Amerikai Egyesült Államok lobogója előtt? " "Nem" - feleltem. "Fognának e fegyvert és harcolnának e a hazájukért?" "Nem, de hadd magyarázzam meg..." Szavamba vágott és megvetően mondta: "Harminc másodpercük van, hogy elhagyják a birtokomat". Dean és én gyorsan kisiettünk az utcára és folytattuk utunkat.

Mindemellett az emberek közti általános érzéketlenség, az ilyen vak gyűlölet és ellenállás mellett, azt gondolhatnád, emlékezhetnék legalább egy esetre, amikor szerető kereszténnyel találkoztam, aki lelkesen tanúskodott nekem, bizonyosságot téve, megvitatva azt Írásokat, vagy ilyesmi; de sajnos nem ez volt a helyzet. Keresztények, kérlek hallgassatok meg. A hét év során, amíg ajtóról ajtóra jártam Bibliával a kezemben prédikálva, amit az evangéliumnak hittem, egyszer sem hívtak be vagy legalább maradtak kint keresztények (ha a 2Jn 10 aggasztotta őket), hogy megvitassák velem az Írásokat. Visszatekintve, a legkeresztényibb válasz, amire vissza tudok emlékezni, akkor volt, amikor tanulmányoztam a Tanúkkal Potsdamban, New Yorkban. Jim, az újonnan keresztelt Tanú és én mentünk házról házra. Odaértünk egy házhoz, ahol egy idős hölgy jött ki és megkérdezte: "Önök Jehova Tanúi"? "Igen" feleltük. "Ó, kérem, jöjjenek be!" felelte, úgyhogy bementünk. "John", mondta a férjének, amint bevezetett minket a konyhába, "úgy vélem, imádkoznunk kell ezekért a fiúkért". És ekkor ő és a férje meghajtották fejüket és imádkozni kezdtek értünk! De a mi Őrtorony - elménk szerint, ezek a "babiloni vallásoskodók" az ő három fejű istenségükhöz imádkoztak, és valószínűleg démonokat hívtak le ránk! Ki kellett jutnunk minél előbb! Ott hagyva a nőt és férjét a konyhában imádkozva, Jim és én átvágtatunk a nappalin és kimenekültünk az ajtón.

Jehova Tanúi aprólékos feljegyzést vezetnek az ajtóról - ajtóra végzett tevékenységükről. "Munkajelentést" tölt ki minden hónapban minden aktív Tanú. Ezek a jelentések tartalmazzák a szántóföldi szolgálatban abban a hónapban eltöltött órákat, az elhelyezett könyvek és folyóiratok számát, a vezetett "Bibliatanulmányozások" számát. Ezeket a beszámolókat áttekintik a gyülekezet vénei és ráírják a "hírnökkártyára", afféle maradandó jelentési kártyára, melyet "hírnökönként", vagyis Tanúnként vezetnek. A körzetfelvigyázó megvizsgálja ezeket a hírnökkártyákat és más gyülekezeti feljegyzéseket a háromszor évente megtett látogatásakor. A hírnökkártya követi a Tanút, akárhova megy. Például amikor 1983-ban Coloradóból New Yorkba visszaköltöztem, a hírnökkártyámat is elküldték. Az új gyülekezetem vénei azonnal képesek voltak megítélni elmúlt ajtóról - ajtóra nyújtott teljesítményemet és ennek megfelelően tanácsoltak.

Számomra, mint az átlag Tanúknak, a munkajelentés kitöltése nagyon kellemetlen havi rituálé volt. (Dotti, az "úttörő" testvérnő és egy vén felesége Hyde Parkban, aki tanulmányozott velem, egyszer elmondta nekem, hogy ő is utálja). A jelentést kitöltve rendszerint bűnösnek éreztem magam. Tudtam, hogy jóval több órát teljesíthettem volna abban a hónapban, ha csak egy kicsivel keményebben próbálom. Noha határozottan élveztem a Biblia olvasását és tanulmányozását, jobban mint a legtöbb Tanú, az igazi dicséret és helyeslés azoké volt, akik áldozatosan végezték a házról - házra munkát. Az "úttörők" (akik 90 órát teljesítettek a prédikációs szolgálatban havonta) és a "kisegítő úttörők" (akik 60 órát havonta) gyakran voltak kihívva a dobogóra, hogy megtapsolja őket a gyülekezet többi tagja. Emlékszem, az egyik ilyen alkalomkor odafordultam Deanhez, aki mellettem ült és azt mondtam "Úgy érzem, fel kellene állnom és azt mondanom: Most halljuk a leglustábbakat a bandából!

Egy másik példa arra, hogy milyen nagy fontosságot tulajdonítottak a a szántóföldi szolgálatban töltött óráknak. Néhány hónapig rendszeresen mint "olvasó" szolgáltam az Őrtorony tanulmányozásokon Manitou Springsben. A gyülekezet sok tagja tudomásomra adta, hogy élvezik az olvasásomat, és személy szerint én is élveztem, hogy szolgálhatom Jehovát ezen a csekély módon. Ekkor a gyülekezet vénei döntést hoztak, hogy csak aki rendszeresen legalább tíz órát "ad le" havonta, annak engedik meg a nyilvános olvasást. Megmondták, hogy nem olvashatok, amíg "fel nem hozom az óráimat", és eltávolították az olvasói beosztásról.

Az időszámolási rendszer több más okból is piszkált engem. Ami engem illet, ismertem több Tanút, még úttörőket is, akik rutinszerűen "kipótolták" az óraszámukat hogy teljesítsék a 60 vagy 90 órás követelményt. "Majd teljesítem a különbséget a következő hónapban", szokták mondani. Aztán, volt egy csoport Manitou Springsben, akik megtartották a "szolgálati összejövetelt" 9.00 órakor, elmentek a "szántóföldre" 9.30-kor, mentek ajtóról ajtóra 45 percet, és pontban 10:30-kor találkoztak a Manitou Kávéházban reggelire. Ezután visszamentek a "szántóföldre" 11.30-kor egy végső félórás tanúskodásra. Ezt sokan közülük mint három órai szántóföldi szolgálatot számították. Ezek mellett sok más tapasztalatból megértettem, hogy nem minden Tanú érdeklődik őszintén a Jehováról való másoknak beszélés iránt. Nem kevés közülük egyszerűen "letöltötte az időt".

Gyűlések

A heti öt összejövetel mellett Jehova Tanúi körzetkongresszusokon vesznek részt kétszer egy évben és kerületkongresszuson egyszer egy évben. A körzetkongresszusokat általában nagy előadótermekben tartják, melyek képesek kettő - tíz ezer ember befogadására, és nagyjából húsz gyülekezet vesz részt, mely a "körzetet" alkotja. A körzetkongresszusok három napig tartanak, melyeket a "körzetfelvigyázó" és más ismert szónokok a közeli területről tartanak előadásokat kora reggeltől késő délutánig, közbeszúrt "drámákkal" vagyis jelenetekkel törve meg az unalmat. A csúcspont számomra az volt, amikor zongorázhattam a Colorado Springsi körzetkongresszuson 1982 őszén.

A kerületkongresszusokat rendszerint nagyobb gyülekezeti termekben vagy stadionokban tartják, melyek húsz - ötven ezer ember befogadására alkalmasak, és száz vagy több gyülekezet vesz részt, mely a "kerületet" alkotják. A kerületkongresszusok négy naposak és formailag hasonlóak a körzetkongresszushoz, néhány kivétellel. A kerületkongresszusok szónokai bár nagyrészt a környékről valók, gyakran a Brooklyni világ - főhadiszállásról is vannak. A kerületkongresszusok csúcspontja a jelenlévők által nagyon várt "új kiadása" egy Őrtorony Társulati könyvnek, füzetnek, hangkazettának. A korábbi években gyakran elszabadult a helyzet, amikor több ezer izgatott Tanú özönlött az irodalomosztókhoz miután bejelentettek egy új kiadást. A probléma enyhítésére az új kiadványokat már nem terjesztik a gyűléseken, hanem később a gyülekezetekben szerezhetik be a helyi Királyság Teremben.

Ha ez a kis beszámoló az Őrtorony - életről talán kezd egy kissé unalmas lenni az olvasónak, biztosíthatom, sokkal, nagyon sokkal inkább az a Tanúknak, akik benne élnek!

A tanulmányozásaimban, összejövetelek látogatásában, ajtóról - ajtóra prédikálásban, Biblia tanulmányozás vezetésében, a munkajelentés kitöltésében, a körzetgyűlések és kerületkongresszusok látogatásában, stb. stb., soha nem találtam meg az elméleti békét, és Jehova helyeslésének bizonyosságát életemen, amit annyira kerestem. Jehova Tanúi nem bizonyosak megmentésükben. De akkor, még azokban a nagyon nehéz években, amikor munkálkodtam "Isten szervezetéért" és a megmentésemért, a remény és fény magjai belevettettek szívembe.

4. fejezet: Az igazság magvai

Amint korábban említettem, a Jehova Tanúi közt eltöltött hét évből nem tudok visszaemlékezni, hogy valaha is keresztény tanúbizonytságot tettek nekem a sok száz ajtó bármelyikénél, melyet felkerestem házról- házra végzett munkám során. Ámde legalább egy tucat "véletlen" bizonyágtételt kaptam keresztényektől, akikkel a mindennapi életben kerültem kapcsolatba.

A legelső alkalom, amire vissza tudok emlékezni evangéliumi (újjá született) keresztényekkel való kapcsolatra, a Clarksonon töltött első évem alatt volt. Ezidőtájt erősen benne voltam a távol keleti tanításokban, és éppen elkezdtem a Transzcendentális Meditációt. Láttam egy plakátot a hirdetőablán a koleszban, mely a TM iránt érdeklődőket hívta egy bevezetőre a Potsdami Állami Egyetemre. Felkeltette a kíváncsiságomat és elmentem az összejövetelre egy barátommal a Clarksonról.

Az összejövetelt a Transzcendentális Meditáció két oktatója tartotta. Gondosan elmagyaráztak valamennyit a TM történetéből és a technika "tudományos" oldaláról és meghívtak minden jelenlévőt, fontolják meg a szükséges tizenhat dollár befizetését és a bevezető szertartáson való részvételt. Sok kérdés lett feltéve és az összejövetel végén a jelenlévők legtöbbször elég érdeklődést mutatott a következő lépés megtételére.

Mielőtt az összejövetel lezárult, két egyetemista lány, akik eddig csendben ültek, elkezdtek kérdezgetni a tanítót "vallási" kérdésekről, hogy vajon vallás-e a TM, ellentétes-e Jézus ill. a Biblia tanításával, stb. Az egyik tanuló idézett a Bibliából, az elsőt a Tízparancsolatból: "Én, az Úr, [vagyok] a te Istened, a ki kihoztalak téged Égyiptomnak földéből, a szolgálatnak házából. Ne legyenek néked idegen isteneid én előttem." (5 Mz 5:6,7) Ekkor a keresztények elkezdtek bizonygatni, hogy a Transzcendentális Meditáció ténylegesen vallás, és hogy összeegyeztethetetlen a Biblia tanításaival. Habár jómagam ezidőtájt kezdtem olvasni a Bibliát, "leírtam" ezt a két keresztény lányt, mint egyszerűen túl "emberit" a keleti vallások szellemibb aspektusainak megértésére.

Egy évvel később, miután több hónapja gyakoroltam a TM-t, ellátogattam egy másik hasonló TM bevezető összejövetelre. Ismét számos keresztény volt jelen, hogy vitatkozzanak a TM oktatóval; egyikük nyomtatott anyagokat osztott ki a jelenlévőknek. A lapon tizenhét TM mantra volt felsorolva (a mantra egy speciális szó, melyet a meditáció alatt újra és újra elismételnek) és a szanszkrit szavak pontos jelentése. Rémülten láttam az én titkos mantrámat a lapon, együtt a szanszkrit "puja" (ejtsd: pudza - ford megj.) angol fordításával, ami egy dicsőítő himnusz, melyet a TM oktató idézett a bevezető szertartáson, amikor az oktató "leborult" imádatra egy csomó hindu isten és tanító előtt, beleértve Mahareshi tanítóját Dev Gurut is.

Pár héttel az első bevezető TM összejövetel után láttam egy másik szórólapot, mely meghívott minden TM iránti érdeklődőt egy IV (Intervarsity Christian Fellowship [Egyetemközi Keresztény Közösség]) összejövetelre a Potsdami Állami Egyetem kollégiumába. Nem tudtam semmit az IV-ről, de érdekelt minden, ami kapcsolatos a Transzcendentális Meditációval, úgyhogy elhatároztam, hogy elmegyek.

Amikor megérkeztem, meglepődve tapasztaltam, hogy az összejövetelt egy nagy előadó teremben tartják. Legalább két vagy háromszáz hallgató volt jelen. Egy idősebb úriember elnökölt az összejövetelen. Előadása egy pontján, melyben folyamatosan vádolta a TM-et mint az ördögtől valót, kérte: "Minden jelenlévő, aki átadta az életét Jézus Krisztusnak, szíveskedjenek felállni!" Mindenki, de legalábbis nagyon sok ember felállt. Míg az előadó folytatta, pazarlón áldotta azokat, akik álltak. Ott ültem a székemen, rettenetesen megalázva. Néhányan mások, akik ültek végül felálltak és kimentek. Nekem is így kellett volna tennem, de túlságosan zavarban voltam, hogy elmenjek a tömeg előtt. A keresztények leültek és az

előadás folytatódott, habár nem figyeltem az gyűlés hátralévő részén. Hálás voltam, amikor végre véget ért a gyűlés, és gyorsan kimentem az előcsarnokba. Nem sokkal azután kezdtem gyakorolni a TM-et.

Már említettem Don-t a keresztényt, a Clarksoni kolesztársamat az első fejezetben. Vitáinkban Don gyakran kifejezte rosszallását a TM gyakorlással kapcsolatban, de soha nem adott szilárd indoklást erre. Egy évvel később, miután elkezdtem tanulmányozni a Bibliát Jehova Tanúival, szintén helytelenítette, de hasonlóképp nem szolgált jó érveléssel. Elhívott engem sok alkalomra az ő "ima-összejövetelükre", melyet az ő kollégiumi szobájában tartottak hetente, de elutasítottam ezeket a meghívásokat. Gyakran láttam számos hallgatót ki-be járni a szobájába gitárral ezeken az "Imaösszejöveteli" estéken., és kellemetlennek éreztem ezt. Csak szerettem volna megismerni a Szentírást! Gyakran kérdeztem Don-t bibliai dolgokról, de hamar nyilvánvaló lett számomra, hogy egyáltalán nem felszerelt, hogy megmérkőzzön Jehova Tanúival.

Másrészt, hetente egyszer óramű pontossággal Marshall jött a kollégiumi szobámba és tanulmányozta velem a Szentírást. Három éven át minden héten tanulmányoztam Marshallal, amíg végeztem a Clarksonon 1980 tavaszán.

A diplomázás után Colorado-ba költöztem, egy kis lakásban laktam Manitou Springsben néhány hónapig. Egy napon júliusban egy úriember, bizonyos Dwane, a negyvenes évei közepén járt, válaszolt az újsághirdetésemre egy terepmotorral kapcsolatban. A motorvásárlás végén, mielőtt elment, megkérdezte "Mennyit fizetsz a lakbérért?" "140\$-t, egy hónapra" - feleltem. "Miért?" -kérdeztem. "Az állandó lakhelyem Californiában van, van egy házuk itt Manitouban, amit én és a családom használunk egy hónapra minden nyáron vakációra. Keresünk valakit, aki évközben a házban lenne, hogy hogy rajta tartsa a szemét a dolgokon. Ha érdekel, felújítjuk a lakást, abból amit fizetsz." Természetesen érdekelt, és miután pár hete dolgoztam Dwane-nel, feleségével June-nal és két fiatal lányukkal a ház emeleti lakásának felújításán, beköltöztem. Ott laktam kicsivel több, mint három évig. Dwane és családja Hetednapos Adventisták voltak. Minden nyáron elrepültek Coloradói otthonukba és egy teljes hónapot pihenéssel töltöttek ott, a gyönyörű Rocki Mountans hegy lábainál.

Egyik legkedvesebb hobbim a terepmotorozás volt a hegyekben; Dwane (a motorral, amit én adtam el neki) és én gyakran mentünk egész napos túrákra együtt több száz mérföldre a Pike's Peak körüli ösvényeken. Különösen ezeken a túrákon és néha otthon is, Dwane-nel beszélgettünk Istenről. A lenyűgöző környezet gyakran indította minket szívből jövő hálá kifejezésére Teremtőnk felé.

Dwane és én sok sok órát töltöttünk megvitatta a szombatot, melyről állította, hogy ma is kötelező a keresztényeknek. Egyikünk sem tett nagy előmenetelt ebben a kérdésben. Szintén gyakran vitatkoztunk az "utolsó napokról", melyet Dwane jóval érdekesebben látott, mint az átlag keresztény, akivel találkoztam ajtóról - ajtóra járva. Ám amikor megakadt egy kérdéssel kapcsolatban, gyakran meglepett, megkérdezve feleségét. "June, mit is hiszünk mi erről?" Hogyan - csodálkoztam - kérdezheti meg mástól, mit is hisz önmaga?

Dwane hitt a háromságban, Egyszer, amikor megkértem, magyarázza el, azt felelte: "Nos, én úgy ábrázolnám a háromságot, mit a bizottsága három személynek, akik mindig mindenben egyetértenek". Nem emlékszem, hogy valahais a Szentíráshoz utalt volna ebben a témában. Más alkalommal, amikor lefelé ereszkedtünk egy öreg hegyi ösvényen egy éjszaka teherautójával, platóján két terepmotorunkkal, Dwane egy érdekes magyarázatot adott: "Biztosak lehetünk, hogy amit Isten fontosnak tart számunkra, Sátán leutánozza" Őszintén egyetértettem vele.

Az átfogó eredményét Bibliai vitáinknak így összegezte Dwane egy este a Coloradoban töltött utolsó évemben: " Nem érthetünk egyet igen sok dologban" mondta, "de egy dolog biztos; te visszavezetted családunkat a Bibliához."

Miután hat hónapig használt autókat vettem, újítottam fel és eladtam el a megélhetésért, termelői munkát kaptam az International Solar-nál, egy napenergia cégnél, azzal a kilátással, hogy néhány hónapon belül kutatói és fejlesztői állásba kerülök. Volt ott egy korombeli fickó a termelési területen, Ben. Véletlenül megtudtam, hogy ő "újjászületett" keresztény, és ezért sok teológiai vitába keveredtem vele. Vitáink gyakran nagyon élénkek voltak és minden munkatárunk hallotta, mivel Ben és én különböző irodákban dolgoztunk és gyakran a műhelyen keresztül kiabáltuk egymásnak az érveinket. Különösen élveztem Ben "piszkálását" a "királysággal", amire rendszerint ezt válaszolta: "Mert az Isten országa nem evés, nem ivás, hanem igazság, békesség és Szent Lélek által való öröm." (Rm 14:17) Soha nem értettem, mit akar mondani ezzel.

Miután hat hónapig dolgoztam az International Solarnál, egy Tanú barátom, aki részvény brókernek tanult, felajánlotta, hogy eladja nekem mobil autóbelső javító vállalkozását. Elfogadtam az ajánlatát és hamarosan vállalkozó tulajdonosa és alkalmazottja lettem a Colorite Interiors-nak. Teherautóval utaztam a nagyobb Colorado Springs-i autókereskedő legtöbbszöréhez (és néhányhoz Denwerbe), hetente egyszer és belső javításokat végeztem a használt autókon. Két évig működtettem a Colorite-t, amikor eladtam a vállalkozást 1983-ban.

Egy másik keresztény bizonyosság amit kaptam ebben az időben, öcsémtől jött, Bradtól. Keresztény lett első éves egyetemistaként a Cornell Universityn. 1981. januárban eljött, hogy meglátogasson Coloradoban. Brad néhány napot velem dolgozott a Colorite Interiors-nál és sieltünk is.

Braddal való bibliai vitáink ekkor kellemetlenül gyümölcstelenek voltak. Lévén új keresztény, Brad bibliaismerete nagyon csekély volt, és én teljesen gyakorlott lévén néhány éve a hagyományos kereszténység megcáfolásában, könnyen "kiütöttem" minden érvét. De mégis a vesztes helyzetében találtam magam. Nem számított, hány Bibliaverset szegeztem neki, ő továbbra is állította, hogy "személyesen ismeri Jézust" és hogy "meg van mentve".

Brad bizonyosságtévesztési erőfeszítéseinek eredményétől csalódva hazament. Küldött nekem egy keresztény zenei magnókazettát és biztatott, hogy hallgassam meg. Egy részét meghallgattam, de mint "érzelmeskedést" elvettem, és nem foglalkoztam vele. "Imádkozunk érted" írta Brad. "Ez nem valami jó", gondoltam magamban gúnyosan. "Brad és gyülekezte imádkozik értem. Micsoda időpazarlás".

Dean és én egy érdekes bizonyosságtételben részesültünk egy este a Nautilus fitness centerben, Colorado Springsben. Éppen befejeztük az edzést és a zuhanyzóban voltunk, előkészülve rituális "puhulásunkra" a jacussiban. A vállalkozásomon elgondolkodva fogtam a törülközőmet, amikor egy meztelen fiatal férfi megállt velem szemben és megkérdezte: "Meg vagy mentve?". Dean gyorsan kiment, nem akarván belekeveredni de én leálltam beszélgetni a fiatalemberrel, kíváncsian hogy ilyen különös kérdést tett fel nekem. "Nos," válaszoltam neki " úgy gondolom, hogy meg vagyok mentve. Jehova Tanúi egyike vagyok". "Ó," - mondta - "te nem vagy megmentve". Megjegyzése bosszantott, és heves vitába kezdtünk. Nem emlékszem, miről vitatkoztunk, de arra igen, hogy a zuhanyzó gyorsan kiürült, és akik bejöttek a vita alatt, gyorsan ki is mentek. Később, a jacussiban megjegyeztem Dean-nak, mennyire meglepett ennek az "újjászületett" krapeknak a merészsége. És még nem is övé "Az Igazság!". Mindketten egyetértettünk, hogy mi, mint Jehova Tanúi legalább olyan bátrak kellene legyünk, mint ez az "újjászületett".

Végül, volt egy nagyon érdekes tapasztalatom Steve Johnssonnal, egy harmincas éveik közepén járó úriemberrel, aki vásárolt tőlem egy autót. A lakásomban voltunk, hogy kitöltsük és aláírjuk az adásvételi szerződést, amikor észrevette az Őrtorony könyvekből álló könyvtáramat. "Jehova Tanúja vagy?" kérdezte. "Igen" feleltem. Így folytatta: " Volna e kedved valamelyik este eljönni a lakásomra egy vacsorára a családommal és velem? Szeretnék a Bibliáról beszélgetni veled." Ez igazán szokatlan ötlet volt! "Természetesen"

feleltem. "Mikor lenne neked megfelelő?" " Mit szólsz csütörtök este fél hathoz?" "Nagyszerű" Befejeztük az adásvételi szerződést, és Steve útabaigazítást adott a Woodland Parki otthonához, egy rövid utazás az Ute Pass-on Manitou Springsből.

Csütörtök este elhajtottam Steve otthonába, behajtva a Pike's Peak lábainál lévő kanyonba. Megismerkedtem feleségével és fiatal lányukkal, és egy ízletes vacsorát fogyasztottunk el. Vacsora után Steve és én kinyitottuk a Bibliákat és mély, komoly vitát folytattunk a Szentírásról. A megbeszélés egy pontján Steve megkérdezte: " Mit tekintesz a Biblia legfőbb témájának?" Azt feleltem: "Isten királyságát". Steve elszomorodott és merev tekintettel kérdezte: " Tudod, mit látok mindenhol, ha kinyitom ezt a könyvet? Krisztust látom." Egyetértettem Steve-vel, hogy Jézusról sokszor szó van a Bibliában, de nem adom meg magam az ő érzelmeskedésének. Három vagy négy órai beszélgetés után megbizonyosodtam, hogy Steve nem a Bibliaismeretem alapján ítél meg engem, hanem hogy elfogadtam a meghívását hogy beszéljek vele. Ő bizonyára egy szokatlan fajta keresztény volt! Elhagyva házát örültem, hogy a hitem nem lett megrendítve általa. Ami Steve-t illeti, "kecskének" címkéztem őt, aki a maga útját járja és halad az Armageddonban való pusztulás felé.

1985 tavaszán történt, hogy kapcsolatba kerültem Steve barátjával, aki néhány dologban meglegített, amiken átmentem a Woodland Parki találkozásunk óta. Habár teljesen "leírtam" Steve-t, és nem foglalkoztam volna vele tovább, Steve elment az ő heti Biblia tanulmányozásukra néhány nappal később, nagyon nyugtalanul. "Annyira elveszett abban a dologban", mondta a csoportnak. "Egyszerűen nem tudom elérni" Így azon a napon Steve Biblia tanulmányozó csoportja elkezdett imádkozni a megmentésemért. És komolyan folytatták a következő négy évben.

5. fejezet: Növekvő kétségek

1982 nyarán, kiállva az "újjászületett" keresztények öt évnyi bizonyosságtételét, két és fél éve aktív tagja voltam a Foothills-i gyülekezetnek. Mindamellet szellemileg völgyemenetben éreztem magam. Újra, mint a kezdetekben, kérdések jöttek felszínre. Még hittem, hogy a mi Órtorony tantételeink támadhatatlanok, de ismét gondban találtam magam az irodalommal.

Az anyag a tanulmányozási cikkeinkben mindig szélsőségesen egyoldalú volt; mindig a merev, megingathatatlan Órtorony nézőpontból mutatta be a témát. Elkezdtem tünődni, vajon ez az egyoldalú megközelítése tanulmányainknak, kínálja - e nekünk valamennyire is, hogy értékeljük az ellenkező nézetek érvényességét? Nem volt e nekünk, ténylegesen szigorúan tilos elgondolkodni bármilyen nézőponton, ami ellentétes lehet az Órtoronyéval? Az Órtoronynak és ezáltal nekünk is az volt a célunk a tanulmányozásban, hogy egyszerűen igazoljuk a magunk igazságát. Hogyan bizonyosodhatunk meg teljesen "Az Igazságról" ilyen körülmények közt? Egy kis egyenlőtlenséget éreztem.

Egy példa meg fogja mutatni az Órtorony közeledését "Az Igazsághoz". Sok évvel megkeresztelkedését követően bátyám Steve, egy intelligens és nagyon művelt személy, kezdett kérdéseket feltenni az Órtorony Háromságról szóló tanításai pontosságát illetően. Hogyan járt el ebben a helyzetben? Néhány hónap alatt összeállított egy több száz oldalas tanulmányt a témáról. Ez a tanulmány akkor elméjének megnyugtatótását szolgálta a Háromsággal kapcsolatban. A tanulmány azonban kizárólag Órtorony kiadványokból vett idézetekből állt össze! A jó hírű Háromsághívó tudósok is csak úgy voltak idézve, ahogy az Órtorony anyag tartalmazta. Nem volt függetlenül kikutatott anyag a tanulmányában. Ez volt az út, melyre tanítottak, hogy gondolkodjunk: Ha problémánk vagy kérdésünk van, tekintsünk a mi "anya" szervezetünkre biztonságért. Csak "anya" gondoskodhat rólunk.

A mi "szellemi táplálékunk" mindig a "hú és bölcs szolga" által előemészttve került felszolgálásra. Ezen férfiak értelmezése a Szentírásról mindig mint megdönthetetlen tény volt megjelenítve az irodalomban. Így volt, még ha az ő nézetük is változott időről - időre bizonyos témákban, mint a megértésük a Római levél 13. fejezetéről, a védőoltás elfogadhatósága, és a Tanúk helyénvaló viselkedése azokkal, akik kiközösítették magukat a Szervezetből. Nem volt szabad kétségbe vonnunk a szervezetet a tantételeknek ezen vagy más pontjaiban, hanem arra tanítottak, hogy "ne előzzük meg Isten szervezetét". Emlékszem, egy vasárnap reggeli Órtorony tanulmányozáson a Szervezet egy hajóhoz volt hasonlítva, mely "lavírozik a szélben", változtatgatva az irányt, de előre haladva a végső cél felé. "A világosság egyre fényesebb és fényesebb." [magyarul: Az Órtorony 1982-1983 (reprint 1997) 82.8.1.15.o - ford.megj.]

Így ezután a két és fél év után a Foothills-i gyülekezetben, kezdtem látni, hogy talán hiba volt ilyen hosszan Foothills-ben maradnom. Nem illeszkedtem be igazán egyik régi klikkjébe sem a gyülekezetnek, és végül eldöntöttem, hogy ideje elmennem. Elkezdtem a Mesa gyülekezet összejöveteleit látogatni, melyeket egy hasonló Királyság Teremben tartottak, és valamivel jobban otthon éreztem magam ott. De újabb hat hónap után a dolgok elkezdtek nem valami jól menni. Nagyobb változásra volt szükségem. Egyre jobban belefáradtam az autóbelső javító vállalkozásba, és ősszel eldöntöttem, hogy elmegyek. Eladtam vállalkozásomat egy "úttörő" testvérpárnak a Mesa gyülekezetből, és San Diegoba költöztem, Kaliforniába. A Colorite két éves működtetése alatt kidolgoztam egy új módszert a törött sárhányók javítására, majd sok ima és egy a területen tett felfedező motor-utazás után elhatároztam, hogy sárhányó javításból fogok élni San Diego területén.

Rémületemre még nyomorúságosabb helyzetben találtam magam San Diegoban. Senkit nem ismertem a környéken és nagyon hiányoztak Coloradoi barátaim. Igazán itt akar Isten látni engem? Miért nem voltam boldog itt? A sárhányó üzlet egész jól ment, az állam egyik legkívánatosabb városában éltem, Jehova Tanúi egyike voltam, és mégis valami még nem volt rendben!

Egy novemberi estén, az első San Diegoi hónapom vége felé, egyedül sétáltam a Mission Beach-i parton. Ez volt, ahol végül elértem a töréspontomat. Egyedül a sötétben a fővennyel és a tengerparttal, letérdeltem a parton és és kiöntöttem a szívemet Istennek. "Jehova", imádkoztam bánattól nehéz szívvel " igazán ott vagy? Miért nem válaszolsz soha, amikor imádkozom? Nem tudod, hogy életem utóbbi hat évét neked adtam? Nem ismered a megaláztatást, amit elviseltem érted, a nehézségeket szüleimmel és barátaimmal, az elutasítást az emberektől az ajtóknál, a férfit az ollókkal, a késő éjszakai tanulmányozásokat? Jehova, nem látod ezeket a dolgokat? Nem viselsz rám gondot? Nem szeretsz engem? Én olyan keményen dolgoztam neked az elmúlt hat évben, és nem kaptam egy szó bátorítást sem tőled. Nem kerestem elsőb a királyságodat? Miért nem adsz nekem bizonyosságot, hogy rendben vagyok veled? Jehova, ha tudsz, ha akarsz, kérlek segíts" Kétségbeesve a magam- és a Jehova iránti hitem és bizalmam elvesztésén, odavettem magam az ő kegyelmébe. A következő lépést, ha lesz, Ő fogja megtenni.

Néhány nappal később egy telefonhívást kaptam édesanyámtól Hyde Parkból. Beszélgetésünk alatt megemlítette, hogy az egyik kereskedő a Taylor Manufacturingnál Poughkeepsie-ban kilépett a cégtől. Érdeklődtem az üres állás iránt, és néhány nappal később apám, a Taylor alelnöke és eladói managere visszahívott. Miután egy kis ideig beszélgetett velem, apa beleegyezett, hogy megvizsgálja a lehetőségét, hogy velem töltsék be az üresedést a cégnél.

Amíg vártam apa válaszára, a San Diegoi élet elviselhetetlen lett. Hamarosan felpakoltam és Denverbe mentem, ahol Steve-nél (a barát, aki eladta nekem a Colorite-t) és családjánál maradtam egy pár hétig. Ekkor megjött apa válasza. Az állás felajánlva! Néhány

nap elmélkedés és ima után elfogadtam. Talán ez Jehova válasza San Diegoi kérésemre? Úgy véltem.

Visszatérve New Yorkba új állásom volt és az erős Hyde Parki gyülekezet része lettem. Bátyám, Steve is ott volt, akkoriban időlegesen áthelyezve a Brooklyni Béthelből az Őrtorony Farmra Walkillbe, mint másik tizenöt vagy húsz erős "farm testvér" is, legtöbbjüket ismertem korábbi Hyde Parki éveimből. A dolgok jobban néztek ki! 1983 decemberében költöztem vissza New Yorkba, telve várakozással.

Sajnos a remény a gyors szellemi megújulásra nem sokkal Hyde Parkba való megérkezésem után odalett. A testvérek és testvérnők a gyülekezetben csodálatosak voltak és jó volt újra együtt lenni Steve-vel, de nem ment minden simán számomra. A szünni nem akaró kérdések a Társulat tanítási módszereiről még bennem voltak, és ráadásul kezdtem különös kényelmetlenséget érezni néhány Társulati tantételi kijelentés miatt is.

Ezidő tájt négyszer olvastam el elejétől a végéig az Új Világ Fordítást, és kezdtem különösen szeretni a "Görög Iratokat", az Újszövetséget. Ahogy folytattam mindennapi tanulmányozásomat és Biblia olvasásomat, kezdtem látni, hogy a korai keresztények nagyobb hangsúlyt helyeztek Jézus személyére, mint Jehova Tanúi. Hogy meggyőződjek, ez e a helyzet, némi összehasonlítást tettem és azt találtam, hogy Jehova neve és Jézus neve használatának az aránya az Őrtorony irodalomban tízszerese volt, mint az Új Szövetségben. (Ekkor még hittem, hogy az Új Világ Fordítói Bizottság korrekt volt, amikor Jehova nevét 273-szor beírta az Új Szövetségükbe). Ugyanekkor felfedeztem, hogy az Őrtorony irodalom 27-szer nagyobb hangsúlyt helyez a prédikálásra, mint az Új Szövetség.

Egy másik dolog, ami bosszantott engem: a Társulat mindig magasztalta az évenkénti 6%-os növekedési arányt, mint erős bizonyítékot Jehovának a Szervezeten lévő áldására. De biztosan így volt? Most az eladáson dolgozva még inkább szembeszökőnek tartottam az Őrtorony Társulatot üzleti szempontból tekintve. Egy céget láttam, mely termeli a termékét (nyomtatott anyagokat) szinte ingyenes munkával és világ szerte szétszórja három millió buzgó terjesztővel, akik ingyen dolgoznak! Ennyi tevékeny toborzóval és a két millió dollár hetenkénti bevétellel, mely pusztán a folyóiratok eladásából folyik be, 6% évi növekedés mint az isteni áldás erős bizonyítéka? Nem éppen helyénvaló következtetés.

Kezdttem nyugtalanodni az Őrtorony Tantételek általános önzése miatt. Ezidőtájt nagy számban olvastam a Társulat "mélyebb" könyveit, mint a "A nagy Babilon leomlott" és a "Befejezett titok" c. magyarázatokat a Jelenésekhez és "A nemzetek meg fogják tudni, hogy én vagyok Jehova" c. magyarázatot Ezékiel könyvéhez. Ezekben a könyvekben sajtáságosan azt találtam, hogy az Őrtorony értelmezése a próféciáknak gyakran nagyon erőltetett és mindig kimutatja a beteljesedést "Isten modern kori szervezetén", Jehova Tanúin. Elmém gyakran visszatért egy évvel korábbi tanulmányozásra az "Isten ezer éves királysága elközelgett" könyvből, melyben Pál 2 Korinthus 12-ben feljegyzett látomását vizsgáltuk meg. A Társulat szerint mikor Pál elragadtatott a harmadik éjig a Paradicsomba, és "kimondhatatlan szavakat, hallott, melyeket embernek nem szabad szólania" (UVF), a "szellemi paradicsomot" mutatták meg neki, a modernkori állapotát Jehova Tanúinak a földön! Erről nem volt szabad beszélnie! Soha nem voltam képes elfogadni ezt a képtelen magyarázatot. Miért - gondoltam - nem képes a Társulat hagyni, hogy a Pál Istentől való látomásában érintett dolog jóval csodálatosabb legyen, mint amit mi ismerhetünk most? Miért kell a Szervezetet belekeverni?

Kezdttem látni az Őrtorony önzését más emberek, különösen a keresztények tekintetében is. Az Őrtorony szerint mindazokból, akik hallják Jehova Tanúi által való prédikálását "a jó hírnek Jehova (1914 óta) felállított királyságáról", senki nem menekül meg, csak azok akik kedvezően reagálnak tanításukra. Mennyire eltér az első századi tanítványoktól, akik szerint egyszerűen "higgy az Úr Jézusban" (Apcs 16:31) a megmentéshez!

Mint a "nagy sokaság" tagja, azt tanultam, hogy a "Keresztény Görök Íratok" nem nekem lettek írva; azokat közvetlenül csak a "144000"-re lehet alkalmazni. Szívünkben tartva ezt a "Görög Íratok" olvasása különösen bonyolult. Nagyon kis része alkalmazható rám közvetlenül, és bíznom kell a Szervezetben, hogy beossa, melyik Írást lehet és melyiket nem rám alkalmazni. Én nem voltam az "új szövetségben" Krisztus vérének értéke által, és tudtam személyes tapasztalatból, hogy nincs semmiféle személyes kapcsolat Krisztussal mint az első századi tanítványoknak. A Társulat nézőpontjából pontosan ott voltam, ahol lennem kellett. De, mi van akkor ha, Isten ments, a Társulat téved? Tudtam, hogy nem vagyok első-századi-típusú keresztény. Nem születtem újjá. Nincs "mennyei reménységem".

Olvasva a Szentírást, kezdtem látni, hogy az Új Szövetség Krisztus-tevékeny volt, ellenben az Órtorony Krisztus-tétlen. Az Órtorony szerint, Jézus eljött a földre és meghalt Ádám bűnéért, befejezte a munkáját, most a mi dolgunk, hogy megtegyük a miénket. Valahogy ez a "Jézus hiány" a Királyság Teremben kezdett jobban zavarni mint bármi más. Ezen gondolkodva az egyik esti összejövetelen kinyitottam az új énekeskönyvünk (Énekeljétek dicséreteket Jehovának) indexét és felfedeztem, hogy csak hét a kétszázhuszonöt énekből szólt Jézusról. Csak három százalék! (84) Nincs itt valami egyensúlytalanság?

Végül elkezdtem gondolkodni az Órtorony kronológián, különösen a tanításon, hogy Krisztus láthatatlanul visszatért 1914-ben. A kronológiánk azon az elméleten alapult, hogy a Jeruzsálemieket Babiloni fogságba Nabukodonozor ie. 607-ben vitte el, de hallottam Steve bátyámtól és másoktól, hogy a legtöbb tudós húsz évvel későbbre, ie 587-re teszi. Aztán bibliaversek, mint "Mert a miképen a villámlás napkeletről támad és ellátszik egész napnyugtáig, úgy lesz az ember Fiának eljövetele is." (Mt 24:27) és "Ímé eljő a felhőkkel; és minden szem meglátja őt, még a kik őt által szegeztek is; és siratja őt e földnek minden nemzetsége. Úgy van. Ámen." (Jel 1:7) kezdtek zavarni. Ezekkel a kérdésekkel és más elmémbe keletkezőkkel, a "szántóföldi szolgálatom" szenvedés volt. Emlékeztem a közeli házra a Hyde Parkban a testvéremmel Steve-vel, és gondolkodtam magamon, "Hogyan taníthatnám ezeket az embereknek, hogy Jézus eljött láthatatlanul 1914-ben láthatatlanul, amikor én sem vagyok abszolút biztos benne?" A Jakab 3:1 kísértett engem "Atyámfiai, ne legyetek sokan tanítók, tudván azt, hogy súlyosabb ítéletünk leszen."

Természetesen mindezeket a kérdéseket és kételyeket megtartottam magamnak, mint teszi azt minden hithű Jehova Tanúja. Inkább a "szellemiségemet" szerettem volna előtérbe helyezni, mint "botlaskó" lenni testvéreimnek ezekben a dolgokban. Ráadásul ott volt a kiközösítéstől való iszonyú félelem, a büntetése azoknak, akik elfogadják az Órtorony tanításokkal ellentétes gondolatokat.

Végül ezek a belső konfliktusok túl nehezzé váltak, hogy elhordozzam. Kérésemre Bob és Jamie, két vén a Hyde Parki gyülekezetből, és bátyám Steve, találkoztak velem Steve szobájában a Farmon. Miután kérdéseket tettem fel és elmondtam fenntartásaimat a véneknek, meglepő választ adtak: "Nem tudunk válaszolni a kérdéseidre. Te egy intelligens személy vagy és őszintén szólva legalább annyira ismered az Igazságot, mint mi. Nem szolgálhatunk neked semmivel, amit ne kaptál volna meg már a Társulattól. Aggódunk, hogy magad vagy, el fogsz jutni oda, hogy kitaláld ezeket a dolgokat magad."

Rettenetes helyzetben voltam! Nyilvánvalóan kimerítettem a Társulat tanításait a tantételek főbb pontjaiban és függőben maradtak dolgok. Mit tegyek most?

Nagyjából egy héttel később Steve és én egy keresztény könyvesboltban voltunk. Véletlenül felvettem egy "The Companion Bible"-t és belelapoztam. "Állítólag jó kis Biblia" mondta Steve. "A Társulat is idéz belőle néha." Csak erre a buzdításra volt szükségem! A Biblia tele volt jegyzetekkel és úgy gondoltam, hogy persze nagy figyelemmel olvasva, ezek a jegyzetek segítenek kijutni a helyzetemből. Megvettem, hazavittem és elkezdtem olvasni.

Ezidőtájt testvérem Brad elhívta Jon-t, a pásztorát, hogy találkozzon velem a Háromságtan megvitatására. Szívesen beleegyeztem a vitába, gondolva hogy jó lesz Bradnak,

ha látja a pásztorát bénáskodni megpróbálván megvédeni a "Babiloni" Háromságtant. Kétszer jöttünk össze, először csak Brad, Jon és én voltunk ott, másodszor Steve is csatlakozott hozzánk. Számomra a találkozások két hihetetlen dolgot teljesítettek. Először, láttam, hogy néhány embernek a Háromságtan nem csak valami, amit a kereszténység átvett a Babiloniaktól gondolkodás nélkül, de olyan tantétel, mely kiválóan védhető a Szentírásból. Ezek előtt az összejövetelek előtt úgy véltem, mint minden Jehova Tanúja, hogy a Háromságtanban hinni egyszerűen tiszta hülyeség. A pásztor világos védelme után nem mondhattam többé ezt. Jon egy férfi volt, újjászületett keresztény férfi, akinek érvei voltak a Háromságban való hit mellett. Másodszor, a pásztor mondott valamit elmenőben, egy szokatlan gondolatot számomra, ami valahogy beékelte magát eltávolíthatatlanul a szívembe, soha el nem mozdíthatóan. Elmondtam a pásztornak, milyen önteltség a keresztényektől azt mondani "meg vagyok mentve", mintha bármit is tehetnének még életükben és megmentettek maradnak." "Mennyivel nagyobb önteltség azt mondani," felelte Jon " hogy nekünk hozzá kell tennünk valamit Krisztus munkájához, mintha amit a keresztén bevégzett, nem volna elég számunkra."

Végül, mindezek a kérdések megválaszolatlanok maradtak, és a nagyon erős nyomással az Órtorony tanításokhoz alkalmazkodásra az egyik oldalon, és az "újjászületett" keresztények bizonyágaival a másik oldalon, végül eljutottam arra a pontra, amikor megtettem azt, ami Jehova Tanú számára nagyon alapvető döntés. Elhatároztam, hogy lefolytatok egy teljes, tárgyilagos személyes Biblia tanulmányozást az Órtorony kiadványok segítségével nélkül. Meggyőződésem volt, hogy ha az Órtorony Társulat tényleg Isten szervezete, ahogy azt még hittem, Jehova Isten maga mutatja meg ezt nekem világosan az Ó Szavának egy becsületes, tárgyilagos tanulmányozásából.

Tudattam a döntésemet Steve-vel, aki azonnal tájékoztatta a Hyde Park-i véneket. Azon a vasárnapon a Királyság Teremben Bob, az egyik vén, akivel a Farmon találkoztam, megkért, hogy menjek vele a parkolóban álló kocsijához. A kocsiban megkérdezett arról, amit tenni terveztem, és én szabadon elmondtam neki a kérdéseimet. " Nem tilthatom meg neked a tanulmányozást, Kevin" mondta nekem " de mindannyiunk biztonsága érdekében ügyelj rá, hogy gyorsan végezz". Így aznap este elkezdtem legmeredekebb, legnehezebb szakaszát fiatal életemnek. A következő öt hónapban az Írásokat vizsgáltam napi négy - tizennégy óra hosszan, my eternal destiny all the while hanging in the balance.

Jegyzetek

(84) Az Órtorony bizonyára nagyon büszke erre a tényre. Az újabb Órtorony könyvben "A Jelenések nagyszerű csúcspontja közel!" címűben, a 36. oldalon ezt a kijelentést találjuk: " Jehova népe 1905-ben készült énekeskönyvében kétszer annyi ének dicsőítette Jézust, mint amennyi Jehova Istent [...] A legutolsó 1984-es kiadású énekeskönyvben viszont négyszer annyi ének adott tiszteletet Jehovának, mint amennyi Jézusnak."

6. fejezet: A tanulmányozás

Előkészítve az elmémet a tanulmányozásra, rögtön szembenéztem egy rettentő problémával. Hogy fog hozzá valaki a Biblia "tárgyilagos" tanulmányozásához? Az Órtorony módszer nyilvánvalóan szóba se jöhetett. Ekkorra eldöntöttem, hogy nem használok tanulmányozásomban Órtorony irodalmat, kivéve mint referenciaanyagot. De az Órtorony "olvasd el a bekezdést, és válaszolj a lap alján lévő kérdésre, húzd alá a választ a bekezdésben" módszer volt az egyetlen, amit ismertem! Mit tegyek? Magamtól kellett kitalálnom valamit.

Kezdetnek eltökéltem, hogy elolvasom az Újszövetség egy független fordítását. (ezen a ponton nem voltam biztos, hogy bízhatok-e az Új Világ Fordításban) és leírok minden olyan bibliaverset, ahol valami gondom van. Ezt tettem a New American Standard Bible használatával, és kétszáz vers lett, mire végeztem. Ekkor összeszerkesztettem a verseket ötvennyolc témába: Krisztus istensége, a Szent Szellem személy volta, a nagy sokaság, a 144000, az 1914 év, az elragadtatás, pokoltűz, a megváltás módja, stb. Aztán, átolvasva amit megszerkesztettem, annak súlya amit elvégeztem úgy nehezedett rám, mint egy tonna kő. Most már eljutottam oda, hogy elpusztítottam a legmélyebb bizonyítékaim teljességét Istent, a népét, a megváltás tervének kivitelezését, és az egészben az én helyemet illetően. Most már kétségtelenül, teljesen elvesztem!

De mégis, még három dologban bíztam. Tudtam, hogy a Biblia Isten ihletett szava. Azt is tudtam, hogy Istennek kell legyen népe a földön, aki szellemben és igazságban imádja őt (Jn 4:24). És még hittem, hogy Isten gondoskodott rólunk, és hogy elküldte a Fiát Jézust, hogy meghaljon értünk. Ezek a dolgok elegendőek voltak, hogy biztosítsanak, hogy Isten, amint Jézus megígérte a Jn 16:13-ban, el vezet még engem is "minden igazságra".

Buzgó imában kérleltem Istent. "Jehova," - imádkoztam - " én szétszedtem a te könyvedet! Kérlek, Istenem, segíts, hogy együtt újra összerakjuk. Magyarázd meg nekem, mit írtál le. Elismerem tehetetlenségemet ebben a helyzetben, Jehova, te ki tudnál vezetni ebből a zűrzavarból. Megfogadom, hogy minden tisztelet és dicsőség visszatér hozzád. Kérlek, Istenem, ments meg a zavarodottságnak ebből a rettenetes állapotából!" És bíztam Jehovában, hogy Ő fogja a maga útja szerint, a maga időzítése szerint biztosítani az igazságot, melyet oly kétségbeesetten kerestem.

Újra elolvastam az újszövetséget, ezúttal a Revised Standard Version-t használva. felosztottam mind az ötvennyolc témát két részre, az egyik azoknak a verseknek, melyekről úgy tűnik, támogatják a Társulat nézetét az adott témában, a másik azoknak, látszólag ellentétesek azokkal. Aztán megint elolvastam az újszövetséget, ezúttal a New International Version-t használva, és folytattam a két hasáb kitöltését minden témában. Negyedszer is megismételtem ezt, a New American Standard Bible -val.

Ahogy összehasonlítottam a különféle fordításait ezeknek a verseknek, ellenőrizve minden döntő verset két görög sorközi fordításban és görög lexikonban, a bizalmam az Új Világ Fordítás iránt kezdett fogyatkozni. Újra és újra szándékos félrefordításokat találtam az UVF szövegében, különösen Krisztus azonosságát érintően. Néhány példa is elegendő: "Rá (a héberben: rám) tekintenek arra, akit átdöftek" (Zak 12:10), "Mikor pedig ismét elhozza Elsősülöttjét a lakott földre, ezt mondja: 'És hódoljon (a görögben: imádja - lásd Héb 1:6 lábjegyzet, NWT) előtte Isten minden angyalfia" (Héb 1:6; lásd még Mt 2:2, 8, 11, 14:33, Jn9:38), " Kezdetben volt a Szó, és a Szó az Istennél volt, és a szó isten volt" (Gör.: Isten volt az Ige) (Jn1:1), "Jézus ezt mondta nekik: 'Bizony, bizony mondom néktek: mielőtt Ábrahám lett volna, én már voltam" (Gör.: Én vagyok vö. 2 Mz3:14, LXX).(Jn8:58) "aki noha Isten formájában létezett, nem foglalkozott az elbitorlás gondolatával, tudniillik azzal, hogy Istennel egyenlő legyen" (Gör.: aki Isten formájában lévén, nem tekintette zsákmánynak, hogy egyenlő istennel" (Fpi 2:6), "Krisztus szerint való. mert őbenne lakik az isteni jelleg egész teljessége (Gür: az Istenség egész teljessége) testileg (Kol 2:8-9). Hasonló eltéréseket találtam az ÚVF-ban a keresztyének megmentéséhez szükséges dolgokról szóló verseknél (Jn 17:3, Rom 10:9-10, Héb 13:15), a keresztyének személyes kapcsolatáról Krisztussal (1 Kor 1:9, 2 Kor 11:3, 2 Kor 13:5, 1 Jn1:3) és sok más versben más fontos témákban (Mt 5:18, Mt 27:52-53, Apc 5:3, 2 Kor 11:8, Ef 4:24, Kol 3:10, Héb 12:23, stb.). Az Új Világ Bibliafordító Bizottság által a "Jehova" név Újszövetségbe való beszúrását illetően, az Órtorony saját kijelentése elégnek tűnt: " Miért hiányzik akkor az Újszövetség minden létező másolatából a Tetragrammaton?" (WT 5/11/78. p.10.) Mindent összevetve, az Új Világ Fordítást az

előítéletes és lelkiismeretlen fordítói előzetes teológiájával összhangban lévő súlyos félrefordításnak találtam.

Habár lényegében semmit nem tudtam a bibliai hermeneutika tudományáról akkoriban, hamarosan észrevettem valamit, ami forradalmasította a szentírás- megértésemet. Elkezdtem látni, legnagyobb meglepetésemre, hogy a bibliaversek nagy többsége tökéletesen érthető, ha szó szerint vesszük őket, feltéve ha nem jelzi maga a szöveg, hogy másképp kellene. Hirtelen az Ószövetség Izrael nemzetére vonatkozó még be nem teljesedett próféciákat tartalmazó versei (1Mz 13:14, 15, Ésa 2:1-4, 11:9,11-12, 66:20, 22, Jer 33:14-16, Amos 9:14, 15, Zak 14:3, 4, 16, 17, stb.), az "elragadtatás"versei (1 Thess 4:15-17) és a Krisztus második eljövételét leíró versek ("minden szem meglátja Őt," Jel 1:7) elkezdtek új, csodálatos értelmet nyerni. Megtanultam a Biblia értelmezés "nyelvi - történelmi" módszerének a szépségét. Ha az írások egyszerű értelme jó értelmet nyújt, ne keress másik értelmet! Mi több, elhagyva az Órtorony gyakran furcsa "spiritualista" értelmezését, annak kedvéért, hogy a Bibliát "úgy vegyem, ahogy van" kezdett az Órtorony "hű és bölcs rabszolgája" feleslegesnek tűnni. Ha a Bibliát olvasva vehetem azt szó szerint és megértem, akkor mi szükség a "hű szolgáló osztályra"?

Itt vannak azok a következtetések, melyekre eljutottam öt hónapi intenzív tanulmányozással (a teljes tanulmány [online](#) hozzáférhető [angolul - a ford megj.]

A bibliai könyvek címének rövidítéseit lefordítottam, de az angol és magyar bibliakiadások vers-számozása közötti eltéréseket nem korrigáltam - ha vannak ilyenek.

Isten

Jehova az egyetlen igaz Isten (nem vitatott)

Jézus a teremtője (1Mz 1:26-27, Ésa 44:24, Jn1:3, Rom 11:36, Jn1:10, Ef 3:9, Kol 1:15-16 [vö. Zso 89:27, 1Mz 41:51-52, Jer 31:9], Héb 1:8,10, 3:3-4) és fenntartója (Kol 1:17, Héb 1:3) minden dolognak. Ő a Megváltó (Ésa 43:11, Ésa 45:21, Hos 13:4, Titus 1:3,4, 2:13, 3:4, Titus 3:6, 2 Pet 1:1). Olyan dolgokat ad, amit csak Isten adhat (Jn1:12-13, Jel 2:23). Mindennek bírója (Jn5:22,23, 2 Kor 5:10) és hatalma van a bűnök megbocsátására (Mk 2:5-7,10, Lk 5:21, 5:24, 1 Kor 8:12, Ef 4:32). Mindent lát (1 Ki 8:39, Jel 2:23), mindentudó (1 Ki 8:39, Mt 9:4, 12:25, Mk 2:8, Lk 6:8, 9:47, Jn11:1, Kol 2:2-3, Jel 2:23 [vö. 1 Ki 8:39]), és mindenhol jelenlévő (Mt 18:20, 28:20). Jézus öröktől fogva létezik (Micah 5:2, Jn1:1, Kol 1:17, Héb 7:3) és Ő soha nem változik (Héb 1:8,10, 13:8). Helyénvaló szolgálni őt (Jn 12:26, Rom 1:1, 1 Kor 4:1, 2 Kor 5:15, Gal 1:10, Fpi 1:1, Kol 3:24, 4:12, Jas 1:1, Jude 1), imádkozni hozzá (Jn14:14 [Kingdom Interlinear], Apcs 7:59-60, 9:14, 9:20-21, 22:16, 22:17-19, Rom 10:9, 11-13, 1 Kor 1:2, 2 Kor 12:8-9, 1 Ti 1:12, Jel 22:20), dicsőséget adni Neki (Ésa 42:8, 48:11, Dan 7:13-14, Jn1:14, 5:22-23, 11:4, 13:31-32, 16:13-15, 17:5, Apcs 3:13, Fpi 2:9, Kol 1:16, 2 Thess 1:12, 2 Pet 3:18, Jel 1:5-6, 5:11-14), és imádni Őt (Mt 2:2,8,11, 4:10, 14:33, 28:9,16-17, Jn9:38, Héb 1:6, Jel 5:8, 14:7 [vö. Apcs 10:25, Jel 19:10, 22:8-9]). Jézus Úr (5 Mz 10:17, Mt 12:8, Jn 20:27-28, Rom 10:9,11-13, Ef 4:4-5, Jak 2:1, Jel 17:14, 19:16) és Szuverén az Attyával (Mt 25:31, 28:18, Jn3:31,35, 13:3, 16:15, 17:10, Fpi 2:9-11, Héb 1:2, 2:8, Jel 22:3). Léven Isten Fia (Jn5:18, 10:28-33,36), Ő is igazán Isten (5 Mz 32:36,39, Ésa 9:6, 10:21, 43:10, 44:6 [vö. Ésa 48:12, Jel 1:17-18, 2:8, 21:6-7, 22:12-16,20], Mt 1:23, 13:41, Jn 1:1, 2:19,21 [vö. Apcs 2:24], 5:18, 8:19,28,58-59 [vö. 2 Mz3:14; LXX], 10:28-33, 12:44, 13:19, 14:7-9, 15:13, 18:4-6, 20:28,29, Apcs 20:28, Ef 3:19, Fpi 2:6, Kol 2:9, 1 Ti 3:15-16, Titus 2:13, Héb 1:3,4,8 [vö. Zso 45:6], 3:1-4, 2 Pet 1:1, 1 Jn 5:20, Jel 22:1-4) és Jehova (Zak 2:8-11, 11:12-13 [vö. Mt 26:14-15], 12:1,10 [vö. Jel 1:7], 14:3-5 [vö. Mt 25:31, Apcs 1:11-12], 14:5 [vö. 1 Thess 3:13], Mt 3:3, Mk 1:2-3, Lk 3:4, Jn1:23, Lk 1:76 [vö. Ésa 40:3], Mt

21:15-16 [vö. Zso 2:6], Jn17:11,12, Rom 10:9,11-13 [vö. Joel 2:32], Fpi 2:9, 1:4, 1:8,10 [vö. Zso 102:22-25]), Együtt az Atyjával.

A Szent Szellem személy (Mt 3:16, 10:20, Mk 1:10, Lk 12:12, Jn 1:32, 14:16-17,26, 15:26, 16:7-8,13-15, Apcs 1:16, 5:3,9, 10:19-20, 15:28, 20:23, Rom 8:16, 1 Kor 12:11, Ef 4:30, Héb 3:7, Héb 10:15, Jel 22:17), és Isten (1Mz 1:2 [vö. vs. 1], Mt 12:32, Lk 12:10, Jn14:26, Apcs 1:16 [vö. Héb 1:1], Apcs 5:3-4, 28:25 [vö. Héb 1:1], 2 Kor 13:14, Héb 10:15-17) együtt az Atyával és a Fiúval.

Az Ószövetség számos helyen jelzi a többséget az Istenben (1Mz 1:1,2,3, 1:26, 3:22, 11:7,9, 1Mz 18, 19:24, 2 Mz23:20-23 [vö. 1 Kor 10:4], Ésa 48:12,16, 63:7-14, Zak 2:8-11, 3:2). Mint fentebb említettük, a Biblia jelzi mind Krisztus Istenségét, mind a Szent Szellem személy voltát és Istenségét. Ezek a tényezők együtt az Atya (nem vitatott) Istenségével, eredményezik az Istenség leírását a háromságban. Különösen az

Újszövetség beszél ennek a három személynek az együtt-cselekvéséről (Mt 3:16-17, Mk 1:9-11, Lk 3:21-22, Mt 28:19, Lk 1:35, Jn3:34-35, Jn 14:26, 16:13-15, Apcs 2:32-33, 38-39, Rom 15:16,30, 1 Kor 12:4-6, 2 Kor 3:4-6, 13:14 [vö. 1 Jn1:3], Gal 4:4-6, Ef 4:4-6, Héb 10:12,15, 1 Pet 1:2).

Ember

Az ember szellemből, lélekből és testből áll. (1Thess 5:23)

Az "elaludt" kifejezést soha nem alkalmazza a szellemre vagy a lélekre a Biblia, hanem csak a testre. (Zso 146:3-4, Mt 9:24, Jn11:11, Apcs 7:59-60, 13:36, 1 Thess 4:14)

Az ember szelleme különálló létező, és alapértelmezésben a testben lakik (Zak 12:1, Mt 26:41, Mk 2:8, 8:12, Lk 1:46-47, Rom 1:9, 8:16, 1 Kor 2:11, 5:5, 6:20, 14:2,14, 2 Kor 7:1, 2 Ti 4:22). A halálkor a szellem eltávozik a testből (Préd 12:7, Ésa 26:19, Lk 8:52,55, 23:46, Apcs 7:59-60, Héb 12:22-24). Ebben az állapotában várja az egyén a test feltámadását (5 Mz 18:10-11, 1 Sam 28:11-15, Préd 12:7, Ésa 14:9-10, Mt 10:28, 17:3, Mk 9:4 [vö. Mt 17:9; "látomás": Gör. orama - 'amit látni lehet; a 'látomás (spectacle) -vö. Lk 24:23], Mt 27:49,50, Mk 15:36, Lk 12:5, 16:22,25,30, 23:43,46, Jn 2:19, 8:51, 11:25-26, 19:30, Apcs 7:59, 20:10, Rom 8:38-39, 2 Kor 5:8, Fpi 1:23-24, 2:10, 2 Ti 4:6, Héb 12:22-23, 2 Pet 1:13-15, Jel 6:9-11, 20:4; Lásd még a következőkben a feltámadással kapcsolatban idézett verseket is.

Habár az emberekre összességében gyakran van utalva a Bibliában mint lelkekre, (pl. 1Mz 2:7), sok esetben beszél arról, hogy az ember lelke él a test halála után (1Mz 35:18, 1 Ki 17:21-22, Mt 10:28, Apcs 20:9-10, Jel 6:9-11, 20:4).

Jézus teste támadt fel (Mt 12:40, Mk 16:6, Lk 24:3,39, Jn 2:19,21, 20:27, Apcs 2:27 [vö. Zso 16:10], 13:34-37, Kol 2:9, 1 Ti 2:5).

A keresztények teste "mennyei reménységgel" lesznek feltámasztva. (Rom 8:11,23, Fpi 3:20-21). Az ő testeik meg lesznek változtatva a feltámadáskor (Jn20:26, 1 Kor 15:44,52-53).

A feltámadáskor az emberek meg lesznek ítélve a cselekedeteik alapján, melyeket a testükben tettek azelőtt a földi életükben; nem a jövőbeni cselekedeteikért, melyeket a millennium alatt fognak megtenni. (Mt 16:27, Lk 11:31-32, Jn 5:28,29, Apcs 17:31, 2 Kor 5:10, Héb 9:27, Jel 20:12-13).

A "második feltámadás" Krisztus millenniumi királysága után és véget. (Jel 20:5 [vö. vs. 4]). Ez lehetséges annak, aki gyötrelmet tapasztalt a Hadeszben (Lk 16:23-24).

Örök, tudatos kínzás lehetséges azoknak, akiket a "gyehennába", a tűz tavába vetnek (Ésa 66:24, Dan 12:2, Mt 3:12, 8:11-12, 29, 13:42,49-50, 18:8, 22:13, 25:46, Mk 5:7, 9:43, Lk 3:17, 10:12, 12:5, Héb 10:27-29, Jel 14:9-11, 19:20, 20:10, 22:14-15).

Isten népe

A beteljesületlen, Izrael nemzetének adott próféciaák Izrael nemzetén fognak beteljesedni. (1Mz 3:15 [vö. 37:9,10, Jel 12:1,5], 13:14-15, 17:7-8, 2 Sam 7:16, Zso 2:6, Ésa 2:1-4, 11:9,11-12 [vö. Mt 24:31, Jel 7:1-8], 25:6-10, 27:6, 33:20,24, 35:5-10, 45:17, 52:1, 65:17-21,24, 66:20,22, Jer 3:17,18, 23:3-8, 33:14-16, Ez 16:60, 21:25-27, 37:25, Hos 3:5, Joel 2:32, 3:20, Amos 9:14-15, Ob 15,17, Mik 4:1-4,7, Sof 3:8,9,14-17, Hag 2:6-7,9, Zak 2:10-12, 8:20-23, 12:9-10, 14:3-4,16-17, 14:4 [vö. Apcs 1:9,11-12], Mt 5:35, 10:23, 19:28, 23:37-39, Lk 1:32-33, 13:34-35, 21:24, Apcs 1:6-7, 3:19-21, Rom 11:25-29, Jel 7:4, 12:1,5 [vö. 1Mz 37:9-10], Jel 14:1, 20:9 [vö. Ésa 52:1]). A helyreállítása és megáldása Izraelnek kritikus része Jehova Királyság programjának kivitelezésének.

Jézus, mikor a tanítványainak beszélt, azonosította őket, mint "kicsinynyáj", mely akkor voltak. (Lk 12:32). Nincs alapja egyenlővé tenni a Lk 12:32 "kicsiny nyáját" a Jelenések 7. és 14. fejezetének 144000-ével.

A 144000 Izrael nemzetéből lett elpecsételve (Jel 7:3,4,9; 14:16) hogy "szolgái legyenek Istenünknek", ellentétben a földi millenniumi királyokkal, akik megvásároltattak "minden törzsből és nyelvből és népből és nemzetből" (Jel 5:9-10). A 144000 csak röviddel a nagy nyomorúság előtt vagy az alatt lesz elpecsételve (Jel 7:1-3).

A Biblia sehol nem jeleneti ki, hogy a 144000 elpecsételése királlyá, papokká vagy Krisztus menyasszonyává létre történt. (Jel 7:3-8, 14:1-5).

Napjainkban, miként az első században is, Isten elsődlegesen Jézus Krisztusegyházával áll kapcsolatban (Apcs 20:28, 1 Kor 12:12, 2 Kor 11:2, Ef 2:21-22, 4:4, 5:29-32, 1 Ti 3:15, Héb 12:22-23).

Nincs rá jó ok, hogy egyenlővé tegyük a Jn 10:16 "más juhait" a Jelenések 7:9 "nagy sokaságával". Minden azt mutatja, hogy a "más juhok" a Jn 10:16-ban pogánykeresztények (Jn10:16, 11:51-52, Ef 2:13-14,16)

A nagy sokaság tagjai lehet hogy átmennek a nagy nyomorúságon, lehet hogy nem és közvetlen belépnek a földi örök életbe. Vannak jelei, hogy egy kis időt a mennyben fognak eltölteni (Jel 7:9,15,11, 14:1,3; 7:9,15, 3:12, 11:19, 15:5-6,8, 16:1, 11:1-2; 7:9,15, 13:6, 15:5-6, Héb 8:1-2, 9:11,24; Jel 7:9,14, 22:14 [vö. 21:2]).

Az elragadtatás az egyetlen megalapozott remény (más, mint meghalni Krisztusban és feltámasztva lenni) az összes igaz kereszténynek, aki a földön él napjainkban (lásd alább az elragadtatás témához idézett verseket).

Több, mint egy hűséges szolga van említve Jézus szemléltetésében (Mt 25:20-23). A "hű és értelmes szolga" Krisztus visszatérésekor lesz azonosítva és megjutalmazva (Mt 24:44-47). Krisztus még nem tért vissza (lásd az alább idézett verset Krisztus visszatéréssel kapcsolatban)

A ford. megjegyzése: Ebben a bekezdésben csak a magyar nyelven széles körben hozzáférhető kiadványok címeit fordítottam le, de az oldalak, bekezdések /és folyóiratnál az egyes számok/ számozása itt is az eredeti angol szövegben lévő számozást követi]

Jehova Tanúi "hű és bölcs szolga osztálya" nem bizonyult sem hűnek, sem bölcsnek a Bibliai próféciaák értelmezésében. (A Következőkben néhány jövendölés, melyet Jehova Tanúi "hű és bölcs szolga osztálya" tett az évek során: Az 1799-es év határozottan jelzi a vég idejének kezdetét [Creation, pp. 294,298], Krisztus 1000 éves királysága 1873-ban kezdődött [The Time is at Hand, foreword p. 2], Szentírási bizonyítéka van, hogy a második jelenléte az Úr Jézus Krisztusnak isz. 1874-ben kezdődött [Prophecy, p. 65], Az Úr második eljövetele 1874-ben kezdődött [Creation, pp. 289,298, Prophecy, p. 76], Ama nagy nap csatájának kezdete 1874 októberében lesz [WT 1/15/1892, p. 1355], Isten királysága el fogja kezdeni hatalmának gyakorlását 1878-ban [The Time is at Hand p. 101], A formális beitatása Krisztus

királyi hivatalának 1878 áprilisára datálható [The Day of Vengeance, p. 621], Krisztus láthatatlanul jelen van 1884 október óta 1884 [The Day of Vengeance, p. 621], A Mindenható Isten háborújának ama nagy napja 1886-ban kezdetét veszi [WT 1/1886, vol. VII, pp. 816,817], A Mindenható Isten nagy napjának háborúja már elkezdődött [The Time is at Hand (1908), p. 101], A zűrzavar nyomása valamikor 1910 és 1912 közt fog eljönni [The New Creation, p. 579], Az I. világháború elvezet Armageddon csatájához [WT 4/1/15, p. 102], 1914 végére a természetes Izrael vaksága kezd elvétni tőlük [The Time is at Hand, p. 77], Az egyház utolsó tagja is megdicsőül valamikor 1914 vége előtt [The Time is at Hand, p. 77], A kereszténység teljesen el lesz pusztítva 1914 októberében [WT 1/15/1892, p. 1355], Az 1914-es év lesz a legtávolabbi hatás a tökéletlen ember uralkodásában [The Time is at Hand, pp. 76,77], A nagy nap háborújának lezárásának napja határozottan megjelölt a Szentírásban mint 1914 október [WT 1/15/1892, p. 1355], Armageddon valószínűleg megkezdődik 1915 tavaszán [WT 9/1/14], A Mindenható Isten Nagy Napjának csatája elkezdődik 1916-ban [WT 9/1/16, pp. 265,266], Az 1918-as évben Isten általánosan el fogja pusztítani az egyháztagok millióit, Bárki megmenekülése Russell Pásztor munkáihoz jöve lesz, megtanulni a jelentését a kereszténység bukásának [The Finished Mystery, p. 485], Az 1925-ös dátum még inkább határozottan jelölt az írásokban, mint 1914 és 1925 előtt a nagy válság bekövetkezik és valószínűleg véget ér [WT 9/1/22], 1925-ben a királyság földi része fel lesz állítva [Millions Now Living will Never Die, p. 89], Ábrahám, Izsák, Jákob és a hithű régi próféták feltámadnak és teljesen helyre lesznek állítva tökéletes emberségre 1925 őszén [Millions Now Living will Never Die, pp. 88-90], Ezért mi várjuk nem sokkal 1925 utánra, hogy meglátjuk Ábel, Énok, Noé, Ábrahám, Izsák, Jákob, Melkisédek, Jób, Mózes, Sámuel, Dávid, Ésaiás, Jeremiás, Ezékiel, Dániel, Alámerítő János és más a Hébereknek írt levél tizenegyedik fejezetében említett személyek feltámadását. [The Way to Paradise, p. 224], ... a hátralévő hónapok Armageddon előtt [WT 9/15/41, p. 288], Ezek a hithű régi férfiak várhatóan feltámadnak a halálból nem sok nap múlva [The New World (1942), p. 104, A teremtés hatezer éve véget fog érni 1975-ben. Lehet Isten szándéka, hogy Krisztus uralma párhuzamosan fusson a hetedik millenniumával az ember létezésének [Life Everlasting in the Freedom of the Sons of God, pp. 29,30, WT 8/15/68, pp. 497-501]).

A Keresztények elsődlegesen az ő Szava, a Biblia és a Szent Szellem által tanítottak. (Mt 16:16-17, Mt 18:20, Jn14:26, Jn15:26, Jn16:13, Gal 1:15-18, 1 Jn2:26-27, 1 Jn5:20). Emberi képviselőket is felhasználhat (Apcs 8:30-31).

A keresztényeket azért üldözik, mert hordozzák Krisztus Jézus nevét (Mt 5:11, 10:22, 24:9, Mk 13:13, Lk 21:12,17, Jn15:21, Apcs 9:16, Gal 6:12, Fpi 1:29, 2 Ti 3:12, 1 Pet 4:14,16, Jel 2:3, 16:6, 20:4).

Megváltás

Az igazi evangélium elsődlegesen a Krisztus Jézus vére általi megváltásunk jó híre, mely megváltás hit által lehet miénk (1 Kor 1:17-18,23-24, 15:1-4, Kol 1:19-23). Az evangélium, melyet Pál apostol prédikált, elsődlegesen a "megfeszített Krisztus" volt. (1Kor 1:22-24).

Az "evangélium" melyet Jehova Tanúi prédikálnak, nagyon különbözik attól, melyet Pál apostol és a keresztények prédikáltak évszázadokon át. ("Egy becsületes szívű személy hasonlítsa össze az evangélium prédikálást melyet a kereszténység vallási rendszere végzett századokon át azzal, ahogy azt Jehova Tanúi teszik az I. világháború 1918-as vége óta. Ezek nem egyformák. Jehova Tanúi valódi evangéliuma, vagy "jó híre", hogy Isten égi királyságát felállította az Ő Fia, Jézus Krisztus trónra emelésével a Pogányok Idejének végén 1914-ben.") [Watchtower, May 1, 1981, p. 17]).

A Szentírás szerint a Jehova Tanúi által hirdetett evangélium hírnökei átkozottak (Gal 1:8-9)

Újjászületni azt jelenti, hogy szellemileg születni Isten természetfeletti cselekedete által. (Jer 31:33-34, Ez. 36:25-27, Tit 3:5, 1 Pet 1:23). Az egyénnek újjá kell születnie a megmentéshez (Jn1:12-13, Apcs 2:38-39, Rom 8:8,9 [vö. vs. 15], 1 Jn5,12).

Senki nem láthatja meg Isten királyságát sem nem léphet be oda újjászületés nélkül (Jn3:3,5,7).

Az "új ember" megteremtődik a keresztyényben, amikor újjászületik (2 Kor 5:17, Ef 4:24-25, Kol 3:9-11).

A megmentéshez hinni kell az Úr Jézus Krisztusban (Jn3:14-16,36, 6:47, Apcs 13:38-39,48, 16:29-31, Rom 10:9-10,13, Jel 3:20).

Ellenőrizheti magát valaki, hogy lássa, vajon hitben van vagy nem (2 Kor 13:5) A benne lakozó Szent Szellem tanúságot tesz, hogy a keresztyény meg van mentve (Rom 8:16, Ef 1:13-14). A keresztyény biztos lehet a megmentésében (Jn5:24, 10:28, Rom 8:1-2,11, Ef 1:13-14, 4:30, Fpi 4:3, Kol 3:3-4, Héb 10:35, 1 Jn 5:13). Ezért helyénvaló azt mondani egy keresztyénynek, hogy meg van mentve (Jn3:36, 5:24, 6:47, Rom 5:11, 8:1-2, Ef 2:5, 4:32, Fpi 4:3, 2 Ti 1:8-9, Héb 10:19, 1 Pet 1:23, 1 Jn3:14, 5:11,13).

A keresztyény testi megváltása még a jövőre vár (Rom 5:9-10, 8:11, Ef 4:30, 1 Pet 1:4-5).

Krisztus bevégzett megváltó munkája teljesen elegendő a hívők igazgá minősítéséhez.(Apcs 13:39, Rom 8:1-2, Kol 1:21-22, 2:13-14,20-23, Héb 9:12, 10:10, 1 Pet 2:24). A keresztyény megigazul kizárólag a Krisztusba vetett hit által (Jn3:16-18,36, 5:24, 6:28-29,40,47, 20:31, Apcs 10:43, 13:39, 26:15,18, Rom 3:21-28, 5:1, 6:23, 7:6, 8:1-2, Gal 2:16, 5:1, Ef 2:8-9, Fpi 3:9, Kol 2:13-14,20-23, Titus 3:5-7, Héb 4:10, 1 Jn1:7, 3:22-23, Jel 5:9, 7:14). A jó cselekedetek természetes módon követik az igaz hitet (Mt 7:21-23, Ef 2:8-9, Fpi 2:12-13, Titus 3:5-8, Jas 2:17,20,24,26).

Jézushoz kell menni megmentésért (Mt 11:28-30, Jn5:39-40, 6:35,37,44,45, 7:37-38, 12:32, 14:6, Héb 13:13, 1 Pet 2:25).

Lehet személyesen ismerni Jézust(Jn14:21, 17:3, Fpi 3:10). Aki nincs kapcsolatban Krisztussal, az nincs kapcsolatban Istennel (Gal 3:26, 1 Jn5:12).

Egy keresztyény közeli, személyes kapcsolatban lehet Jézussal (Jn14:23, 15:4-5, 17:23, Rom 13:14, 1 Kor 1:9, 6:16,17, 2 Kor 12:9, 13:5, Gal 2:20, 3:27, 4:6,19, Ef 3:16-17, 4:15, Fpi 4:7, Kol 2:6,10, 3:11, 1 Pet 3:15, 1 Jn1:3, Jel 3:20).

A keresztyény jobban kell szeresse Jézust, mint a saját életét. (Mt 16:25, 20:37, Ef 6:24, Fpi 1:21, 3:8).

Minden ma élő keresztyény, aki újjá született napjainkban, az új szövetségben van Krisztus vére által, és jogosan részesedik a jelképes kenyérből és borból (Jn6:33,51,53, Jel 7:9,14).

A keresztyény élet, melyre a Szent Szellem képesít, alapvetően szabad és egyszerű (Mt 11:28-30, Apcs 13:39, Rom 7:6, 14:14,17, 1 Kor 2:2, 10:23, 2 Kor 11:3, Gal 3:2-3, Héb 4:10, Titus 1:15, 1 Pet 2:16, 1 Jn5:3-5). Egy keeresztyény nincs alárendelve emberek akarátának akik leigáznák őt (1 Kor 7:23, Gal 2:4-5, 5:1,13).

Habár a keresztyények bátorítva vannak, hogy tanúskodjanak hitükről az embereknek (Mt 28:19-20, Apcs 5:42, 1 Kor 9:16, 11:1, Ef 6:15, Fpi 1:14, Jel 22:17), a házról - házra prédikálás nem szükséges a megváltáshoz.

A keresztyények különböző feladatokat látnak el a szolgálatban; nem minden keresztyény prédikáló (1 Kor 12:28-29, Ef 4:11).

Az üzenet, melyet ma a keresztyények hirdetnek "a megfeszített krisztus" (Lk 24:46-47, 1 Kor 1:23).

Az utolsó napok

Krisztus láthatatlan visszatérése 1914-ben alapvető tanítása az Őrtorony teológiának (vö. a Mt 24:45-4; 25:31-32; stb. Őrtornyos értelmezésével).

Krisztus láthatatlan visszajövele nem történt meg 1914 őszén (Mt 24:42,44, Apcs 1:6-7). Ez a jövő látható eseménye lesz (Mt 24:26-27,30, Mk 13:26, Lk 17:24, 21:27, Apcs 1:9,11-12 [vö. Zak 14:4], 3:21, Fpi 3:20, 1 Thess 4:16, 2 Thess 1:7, 1 Ti 6:14, 2 Ti 4:8, Titus 2:13, Héb 9:28, 1 Jn2:28, 3:2, Jel 1:7 [vö. Zak 12:10]).

A "pogányok ideje" hosszúsága nem tudható meg a Dániel könyve 4. fejezetének tanulmányozásával (ez a prófécia beteljesedet Nabukadnezáron Dániel 4:24-37).

A királyság helyre lesz állítva Izrael nemzetén a "pogányok ideje" végén (lásd az idézett verseket fentebb Izrael jövőbeni helyreállításáról)

Krisztus visszatérésének jele az ő visszatérése előtt következnek be és azt bizonyítják, hogy hamarosan bekövetkezik (Mt 24:7-8,33, Mk 13:29, 13:8).

Várhatjuk, hogy találunk olyan személyeket ezekben az utolsó napokban, akik hirdetik Krisztus visszatérését. (Lk 21:8-9)

Az elragadtatás még nem történt meg. Az elragadtatáskor a keresztények testilek felvétetnek, hogy találkozzanak az Úrral (Jn14:3,18, Fpi 3:20-21, 1 Thess 1:10, 4:15-18, 1 Jn3:2, Jel 3:10). Az elragadtatás várása tisztító hatással van azokra, akiknek ez a reménysége. (Fpi 1:6,10, 1 Jn2:28, 3:2-3).

Krisztus testileg jelen lesz a földön a millennium idején (lásd a fentebb idézett verseket Krisztus visszatéréssel kapcsolatban és Izrael jövőbeni helyreállításával kapcsolatban). Krisztus menyasszonya akkor vele fog uralkodni.

Ők azok lesznek, akik túlélnek a nagy nyomorúságot és közvetlen belépnek a megtisztított földre (lásd Izrael, fentebb). Az emberek a földön laknak majd a millennium alatt. Azonban az elragadtatás az egyetlen bibliai remény a ma élő keresztények számára.

A jelenlegi és a jelenlegi föld el lesz pusztítva tűz által Krisztus 1000 éves királysága végén (Zso 102:25-26, Ésa 51:6, Mt 5:18, 24:35, Mk 13:31, Lk 21:33, Héb 1:10-12, 2 Pet 3:7,10-12, Jel 20:11). Új ég és új föld lesz teremtve (Ésa 65:17, 2 Pet 3:13, Jel 21:1).

Összegzés

A tanulmányozásom során találtakat összegezve, a történelmi evangéliumi kereszténység, nem Jehova Tanúi a valóban "igaz vallás". Az Őrtorony Társulat messze nem "Isten tiszta szervezete", hanem egyike a "hamis prófétáknak", melyekre Jézus figyelmeztet minket a Máté 24. fejezetében. Jehova Tanúi messze nem "igaz keresztények", hanem egy újabb bejegyzés az Isten igaz egyháza,"az igazság oszlopa és támasza" elleni ember csinálta lázadások listájában.

7. fejezet: Újjászületés!

1984 kora októbere volt. Egy repülőgépen üzleti úton voltam Los Angelesbe. Már túljutottam tanulmányozásom felén, és az új dolgok, amiket az Őrtorony - bevonatú elmém tanult a Bibliából, kezdtek leszivárogni a szívembe.

Ohio felett repültünk 35.000 láb [kb. 10.000 m - ford. megj.] magasan. Kinézve az ablakon egy távoli város ragadta meg tekintetemet, és valami feltört bennem. "Jézus minden emberért ott lent meghalt," gondoltam magamban "nem csak Jehova Tanúiért". Elgondolkodtam önteltségemen hogy mentem ajtóról - ajtóra, prédikálva, hogy senki sem fog

megmenekülni, aki elveti az Órtorony-t, Isten szervezetét. De most nagyon másképp láttam a dolgokat. Igazából nem én voltam fontos, sem az Órtorony, sem senki emberfia, hanem Krisztus. Jézus halt meg. Jézus hívta nevükön a juhait (Jn 10:3). És ott voltak lenn az emberek, egyszerű, alázatos emberek, akiket Jézus kedvesen szeretett, akiket én elvettem mint "kecskéket", nem méltóak lévén Isten népéhez. Igen, a dolgok kezdtek nagyon másképp kinézni! Jézus és az Ő munkája kezdtek csodálatos új jelentést kapni.

Ezen a Los Angelesi utazáson gondoltam először, hogy talán végül újjászületett kereszténnyé válhatok. Több száz Szentírásverset halmoztam fel, legtöbbjük ellentétes Jehova Tanúi tanításaival, és gyorsan elértem azt a pontot, ahol elkezdtem levonni a következtetéseket. Ezenfelül "véletlen egybeesések" kezdtek bekövetkezni mindennapi életemben, melyeken elcsodálkoztam, vajon Atyám különös érdeklődést mutat, hogy odavonjon engem Jézushoz? (Jn 6:44)

Egy Santa Monicai hotelban tartózkodtam, és a szombatot a tengerparton töltöttem, szokás szerint tanulmányozással. Visszafelé menve a hotelba, elhaladtam egy az utcasarkon álló öregember mellett, aki megszólított: "Hé, az ott egy Biblia nálad?" Megálltam, "Igen, az" mondtam. Odajött hozzám: "Dicsőség az Úrnak, testvér!". Megmutattam neki a Companion Bibliámat. "Olvastad valaha a Scofield-et?" kérdezte. "Nem" feleltem. Soha nem hallottam Scofieldről. " Olvasd el a Scofieldet!" mondta. "Scofield a legjobb!" Nem értettem, miről beszélt. Ahogy megfordultam, hogy elmenjek, adott nekem egy traktátust és újra mondta: "Olvasd Scofieldet!" "Oké!" mondtam, és visszamentem a hotelba. "Micsoda bolond vénember" gondoltam magamban. Visszaérve a szobámba, elővettem a traktátust, amit adott és átnéztem. Színes képregény volt, ahol emberek égtek a pokolban, stb. Kaptam sok ilyen keresztényektől az évek során. Szokás szerint a szemébe dobtam.

Néhány héttel később testvéremmel, Brad-del egy keresztény könyvesboltban voltunk a New Yorki Fiskillben. Ahogy átfutottam a Bibliákat, egyikük megragadta tekintetemet. Scofield? Hmm. Hirtelen eszembe jutott az öregember az utcasarkon. Felvettem az Oxford NIV Scofield Tanulmányozási Bibliát. Mulattattott, hogy teljesen elfelejtettem az öregot. A Biblia érdekesnek tűnt; tele volt utalásokkal és tanulmányozási jegyzetekkel. Megvettem és hazavittem. Betettem a Scofield-et a referencia könyveim közé, és gyakran fordultam hozzá tanulmányozásom hátralévő részében.

A visszarepülés Californiába mérföldkö volt zárandoklatomban. Befejeztem a munkámat Los Angelesben, és utazásom utolsó néhány napját San Francisco tengerparti területén töltöttem. A San Franciscoi repülőtéren szálltam fel egy repülőre és nem soká úton voltam vissza New Yorkba.

Bemutakoztam a mellettem ülő hölgynek. "Engem Ginny-nek hívnak" mondta." A lányom velem utazott volna ma, de az utolsó percben lemondta, úgy látszik ön kapta meg a helyét." Beszélgettünk egy kicsit, és élvezetesnek találtam társaságát.

Úgy fél óra telt el az öt órás repülésből, amikor rövid pihentető szunyókálás után kinyitottam szemem készen arra, hogy folytassam a tanulmányozást. Rápillantottam Ginnyre. Lenyitotta az asztalkát és irt valami munkafüzetbe. Odanéztem és láttam, hogy az asztalkán egy Biblia is van! Időről időre megnézett egy - két Bibliaverset, aztán folytatta a jegyzetelést a munkafüzetbe.

A szívem kalapálni kezdett. "Jehova, mi folyik itt?" Csendben imádkoztam. Olyan nagyon akartam folytatni a tanulmányozásomat; kész voltam levonni a következtetéseket, és nem tehettem, hogy pazaroljam az értékes időt. De nem tudtam tanulmányozni; Ginny biztos észrevenné, mit csinálok, és kérdezősködne. De én nem mondhatom el! Mi lesz, ha kiderül, Jehova Tanúinak mindenben igazuk van? Miféle tanúság lenne Ginnynek, ha megismertetnék vele valamit a rettenetes harcból, amin keresztülmentem? Egy Jehova Tanúja, akinek kétségei vannak? Nem, nem kockáztathattam meg.

Ó, de akartam beszélni vele! Tanulmányozásomat több, mint négy hónapja titokban tartottam, és marcangolt belül. Nem volt senki a földön, akivel beszélhettem volna erről. Más Jehova Tanújával beszélni kizárt volt, mivel még a közeli barátoktól is elvárták, hogy küldjenek engem a vénekhez, ha valami "hitehagyott" gondolatot hallanak tőlem. Ekkor gyorsan ki lettem volna közösítve, örökre elvágva a barátaimtól és Steve testvéremtől. Keresztényekkel beszélni kizárt volt, mert hallaniuk egy kételkedő Jehova Tanújáról rettenetes szégyent hozott volna Jehova nevére, ha kiderül végül, hogy Jehova Tanúinak van igaza.

Három órás ilyen kínlődás után ismét váltottunk néhány szót Ginnyvel. "Merre megy, ha megérkezünk New Yorkba?" kérdeztem tőle. "Peekskill-be" mondta. "Hé, micsoda egybeesés!" mondtam. "Én Hyde Parkba megyek" Hyde Park nagyjából harminc mérföldre van Peekskilltől északra, ami New York Citytől ötven mérföldre északra van. "Hogyan megy odáig?" kérdeztem. "A Hudson Walley Transporterrel" mondta. "De jó! Én is!" Mindketten elcsodálkoztunk, hogy együtt utaztunk a repülőn San Franciscóból, és ugyanazzal a járattal utazunk közeli városrészekbe.

Ginny elpakolta a könyveit és az utazás utolsó órájában mindketten csendesen elmélkedtünk. Fáj a szívem, Oh, hogy akartam beszélni vele! De most már nem lehet! Egyszerűen nem volt lehetséges. Túl magas volt a fal. De támadt egy ötletem.

"Jehova", imádkoztam csendesen, a szívem még inkább dobogott, "annyira szeretnék beszélni Ginnyvel rólad és a Bibliáról. Te mindent tudsz, Istenem. Tudod, hogy szeretlek téged, hogy soha nem tennék bármit, ami szégyent hozna a te nagy és szent Nevedre. Így elhatároztam szívemben, hogy nem beszélek neki a tanulmányozásomról. De, Jehova, ha van valami esély, hogy Ő valamit megosszon velem, akkor kezdje ő a beszélgetést. Ez a helyzet a Te kezeidben van, Jehova. Ha ő nem mond semmit, akkor én sem fogok semmit se mondani. De ha beszélgetni kezd Rólad, akkor megértem, hogy tőled van, ennek az imának a fényében, megengeded neki, hogy ezt tegye és hogy rendben van, hogy elmondjam neki." Biztonságot éreztem az ima által. Mivel nem mondtam semmit erről és nem mutattam érdeklődést a Bibliaolvasása iránt, a világon semmi oka nem volt, hogy beszélgetni kezdjen velem Istenről, kivéve ha Ő indítja rá. A helyzet biztonságban volt Isten kezében.

Kiszálltunk New Yorkban és elindultunk a poggyászkiaadóhoz. Együtt álltunk várva csomagjaink feltűnését a futószalagon, és újra megemlésttem Ginnynek, micsoda véletlen hogy mindketten azonos járaton megyünk tovább. Ekkor megdöbbsentett: "Nem gondolom, hogy véletlen" mondta. A szívem ismét megdobbant. "Hogy érti ezt?" kérdeztem megerősítve magam a válaszára. "Mióta megismertem az Urat," mondta "megértettem, hogy semmi sem történik véletlenül. Ez az oka, miért mondta le az utolsó percben a lányom az utat. Ez az oka, miért ültünk egymás mellett a gépen, és ez az oka, hogy mért utazunk tovább ugyanazzal a járattal. Azt gondolom, az Úr azt akarja, hogy beszéljek Önnel".

Hát ez volt az. Isten kinyitotta az ajtót és én nem hittem, hogy bárki vagy bármi a mennyben vagy a földön becsukhatta. "Jehova Tanúi egyike vagyok" hallottam a hangomat, ahogy Ginnynek beszélek "és volna néhány kérdésem....". Egy padon ültünk a poggyászkiaadónál és még mindig a csomagjaink megérkezését vártuk. Elővettem cserélhető lapokból álló jegyzetfüzetemet, mely már majdnem két coll (kb 5 cm) vastagon volt tele tanulmányozási jegyzeteimmel, és megmutattam Ginnynek. "Most már tudom, hogy az Úr akarja, hogy beszéljek Önnel" mondta ő ahogy benyúlt a kezításkájába és elővette a Bibliáját. Kinyitotta az 1 Mózes 1:1 -nél és elkezdte " Kezdetben teremté Isten az eget és a földet....és az Isten Lelke lebeg vala a vizek felett..... És monda Isten" És ott a padon majd a következő három óra alatt útközben beszélt és érvelt velem Isten Szavából. Mint kiderült, Ginny Bibliaoktató egy San Francisco-tól keletre lévő kisvárosból. Szabadon beszélt a buszozás alatt, láthatóan megfélekedve a külvilágról. Visszatekintve a többi ember a buszon igazán fontos dolgokról hallhatott!

Végül eljött az idő, hogy Ginny leszálljon a buszról és elbúcsúzzunk. Mielőtt leszállt volna. Ginny visszafordult és egy végső figyelmeztetést mondott "Mindössze annyit kérek, adj egy esélyt Jézusnak az életedben" mondta. "Fogok," feleltem "megígérem!"

Az utazás után az összejevetelek a Királyság Teremben soha nem voltak olyanok mint régen. Az első vasárnapi nyilvános előadás címe "Isten egy Háromság?" volt. Az előadás és az Órtorony tanulmányozás után az egyik "farm - testvér" megkérdezett "Nos, mit gondolsz a nyilvános előadásról?" "Átlagos" feleltem. Oly nagyon el akartam mondani ennek a testvérnak, milyen rossz volt valójában a vén előadása, de az "átlagos" volt a legerősebb, amit mertem mondani. Ha elhagyom Jehova Tanúit, a saját döntésemből fogok elmenni. Kiközösítés azért, amit ők "hitehagyásnak" tekintenek, nem szerepelt a terveim közt. Úgyhogy továbbra is megtartottam magamnak a kételyeimet. És habár továbbra is látogattam a megkívánt összejeveteleket, csak nagyon kevés testvér imájára tudtam azt mondani, hogy "ámen".

1984 november közepére tanulmányom elérte a végső 218 oldalas terjedelmét, felosztva 82 témára, és több mint 800 írásszöveget idézve. Elkezdtem levonni a következtetéseket. Egyszerre egy témát olvastam el, aztán újra olvastam és újraolvastam újra, míg a témához tartozó versek végül teljese az elmémbe vésődtek, végül eljutottam a kivonatára, amit az Írások tanítanak a témáról és leírtam a következtetést amire jutottam a téma végére. Az egyszerűbb témákkal kezdtem a nehezebbek felé haladva és a három (Jehova Tanúi számára) legnehezebbet, Krisztus istenségét, a Szent Szellem személy voltát, és a Háromságot hagytam a végére. Mivel ez a három tantétel annyira összetartozó, úgy gondoltam, legjobb ha ezekről a következtetést egyszerre vonom le. Végül el jött a nap, amikor ezekről is döntenem kellett. Az első volt Krisztus istensége. Sok napi fáradhatatlan olvasás, rendszerezés, elmélkedés és a csak Krisztus istenségének témájához szóló több mint kétszáz ötven vers újrendezése után ezen versek kivonata egy időben ott volt elmémben, végül fenntartások nélkül levonhattam a következtetést, hogy a Biblia tényként tanítja, hogy Jézus Krisztus Isten. A következtetések a Szent szellem személy voltáról és a Háromságról hamarosan következtek és akkor, szinte váratlanul, béke volt. A tanulmányozás véget ért! De még személyesen Jézushoz kellett mennem a megváltásért (Jn 5:39-40).

Az utolsó összejevétel amin jelen voltam a Királyság Teremben egy Teokratikus Szolgálati Iskola és Szolgálati Összejevétel volt 1984. november 16-án pénteken. Mielőtt az összejevétel elkezdődött, odamentem Bobhoz, az egyik vénhez, akit a Farmról ismertem, a vénhez, aki kihívott engem beszélgetni a kocsijába, és kértem hadd találkozzam vele és egy másik vénnel. Elutasított, mondván, hogy a vének a hétvégén a Királyság Szolgálati Iskolán lesznek. Javasolta, hogy a következő hétvégén találkozzunk. "Nem," mondtam "az valószínűleg túl késő lenne. Eldöntöttem, hogy elkülönítem magam a Szervezettől. " Mégis, Bob fenntartotta, hogy a hétvégi terv jó, és várnom kellene. Az összejevétel elkezdődött.

A szívem lángolt. A színpadról elhangzó előadás szintiszta káromlás volt, és nagyon erősen visszafogtam magam, hogy ne álljak fel és feddjem meg az előadást tartó férfit. Ó, mennyire akartam hirdetni Krisztust ezeknek az embereknek! Az összejevétel felénél, a sekélység, az üresség, a káromlás együttvéve túl sok volt, hogy elhordozzam. Az idő, hogy válaszoljak Isten hívására, elérkezett.

Felálltam a helyemről, kimentem a Királyság Teremből és két háztömbnyi gyaloglásba kezdtem szüleim házához, ahol laktam. Először kocogtam aztán rohantam. Hamarosan vége lesz az egésznek.

Elértem a házat és felmentem a szobámba. Bezártam magam mögött az ajtót és letérdeltem az ágyam mellé, először életemben. Segítségül hívtam Jézus nevét (1 Kor 1:2). Megbántam haszontalan, bukott életemet, mint az Órtorony szolgáját. Megtagadtam az Órtorony Társulatot mint káromló, embercsinálta utánzatát a kereszténységnek. És végre

valahára elfogadtam Jézust, az igazi Jézust, mint az én mindenre elég Megváltómat és Uramat, és hívtam, jöjjön be a szívembe.

Szó szerint elhagytam mindent, hogy megnyerjem Krisztust (Fpi 3:8). Búcsút mondtam mindennek, ami kedves volt nekem. Az Órtorony teológia, melyért mindent odaadtam, az értéktelennél is kevesebb volt most nekem. A Szervezet, mely oly sokáig egyetlen szellemi táplálék forrásom volt, soha többé nem az számomra. Minden egyes kedves barátom, akit teljes lelkemből szerettem, soha többé nem beszélhettem velem, még csak nem is köszönhettem, sőt a gondolatom és szavam is undorító és megvetendő. Soha többé nem beszélhettem bátyámmal, Steve-vel.

Ahogy imádkoztam, kezdtem megerősödni, hogy elvessem életemnek egy igen nagy részét, melyet soha többé nem állíthatok helyre. Kezdtém érezni, hogy ettől az imától kezdve nem leszek ugyanaz a személy. Hanem még buzgóbban akartam feladni érzelmi stabilitásomat, oly ingatagon ahogy volt, hogy megnyerjem Krisztust.

Annyira túl akartam lenni az egész megpróbáltatáson, ami egyenesen következett az imámból. Elkezdtem megírni az elkülönülő leveletemet. Még volt időm elvinni a Királyság Terembe, mielőtt mindenki hazamegy aznap este.

De ekkor valaki kopogott az ajtómon. Brad volt. Elmagyaráztam neki, mi van folyamatban, és érezte a félelmetes, mélységes bánatot és káoszt, ami beborított engem. Átérezte a fájdalmat. Mélyen.

"Megtetted" mondta Brad, próbált vigasztalni. Akkor, néhány percnyi beszélgetés után Brad megkérdezte "Akarsz imádkozni?" Azt feleltem "Igen".

Rögtön szembesültem a különbséggel Brad imáját összehasonlítva azzal, amit én ismertem mint Jehova Tanúja. Meghajtottuk a fejünket, és mielőtt beszélni kezdett, Brad csendben várt nagyjából egy percet. És amikor megszólalt, szinte érezhettem az élő kapcsolatot mely Brad és az ő Istene közt volt, az egyetlen lehetséges erőforrásával ebben a helyzetben. És olyan személyes volt az imája! Mintha az Atyja valóban ott lett volna velünk abban a szobában. Az ima után a szívem valamelyest megnyugodott.

Ekkor hazaért Steve, aki a hétvégét a házukban töltötte. Feljött a szobámba és kezdett vádolni és büntetni, mert nem vetem alá magam a Társulatnak. Azzal vádolt, hogy nem teljesen vizsgáltam meg az Órtorony magyarázatait minden témában a tanulmányozásomban. Nem jelentett semmit Steve-nek, hogy már ismertem azokat, hiszen kizárólag és alaposan tanulmányoztam az elmúlt hét évben. Elmondta, hogy nem töltöttem elég órát a "szántóföldi szolgálatban", ezért Jehova szelleme visszavonott tőlem. "Rossz kapcsolatokkal" vádolt engem, utalva kapcsolatomra Brad-del az elmúlt hónapokban. Ezeket a vádakat úgy egy órán át szórta rám Steve, fájdalmat fájdalommal tetézve ingatag állapotomban.

De valahogy Steve vádjai nem voltak annyira gyilkosak, mit amilyenek szánta azokat; valami történt bennem, amiről Steve távolról sem tudhatott. Az erőm nem volt többé az enyémmé; az én erőm meghalt az "óemberrel" aki megfeszítetett korábban akkor este. Krisztusról tanúskodtam.

Kicsivel később Brad és én egyedül voltunk a nappaliban. Isten szeretetéről beszélt csendesen a sötétben. Szívem ismét megnyugodott.

De alvásom azon az éjjelen zaklatott volt. A szívem újra mély kétségbeesésbe merült. "Ki vagyok én? Mit tegyek?" Ott találtam magam gondolkodva, ahogy újra meg újra felébredtem. "Mi történik velem?" A küzdelem még tombolt! Az elmém egy Szentírás darálóban őrlődött, vers vers után jelent meg újra és újra az elmémben, szembeállítva magukat egymással vég nélküli, esztelen összevisszaságban. Úgy éreztem, mintha elkeseredetten kapaszkodnék a valóság szegélyén. De a felfordulás közepette valami más is történt bennem, és ez olyan valami volt, amit még soha nem tapasztaltam azelőtt. Ahogy felébredtem újra és újra azon az éjszakán, egy kis hangot észleltem magamban, mely önkéntelenül ismételteti " Dicsőség Istennek. Dicsőség Istennek".

A következő nap szombat volt és én még mindig megrendült voltam. Steve folytatta a feddést.

Másnap, vasárnap ahelyett, hogy elmentem volna az összejövetelre a Királyság Terembe, elmentem motorozni. Habár hideg novemberi nap volt, a nap sütött és szükségem volt rá, hogy egy kis ideig kint legyek. Rövid motorozás után az általános iskolánál találtam magam, ahol az ötödik és hatodik osztályt végeztem. Letettem a motoromat az iskola mellett, és a játszótér körül sétáltam egy ideig. Emlékeztem az ottani gyerekkoromra, és az akkori boldog, egyszerű életre gondoltam, amit akkor ismertem. Leültem a homokozó szélére, kinyitottam zsebméretű Újszövetségemet, és átolvastam a Galatáknak írt levelet. Szabadság Krisztusban! Láttam, mennyire letört volt Pál, hogy a testvérei megengedték maguknak, hogy más emberek szolgálói legyenek, és milyen szabad és egyszerű a valódi keresztény élet valójában. Felálltam és zsebre tettem a kis Újszövetségemet, és feltekintettem az égre. A Róma 8:15 jutott eszembe "Mert nem kaptatok szolgaság lelkét ismét a félelemre, hanem a fiúságnak Lelkét kaptatok, a ki által kiáltjuk: Abbá, Atyám!" Elővettem újra az Újszövetséget és elolvastam a következő verset "Ez a Lélek bizonyoságot tesz a mi lelkünkkel együtt, hogy Isten gyermekei vagyunk." Szemeim megteltek könnyel. Az a vers nekem szólt! A Társulatnak semmi köze ehhez a dologhoz. Isten maga volt az én Atyám. Jézus Krisztus, aki minden bűnömet felvitte a testében, és meghalt értem (1 Pt 2:24) volt az én kizárólagos Uram és Megváltóm (Judás 1:4), és a Szent Szellem jött el, hogy velem és bennem lakozzon mindörökké (Jn 14:16-17)! Újjászülettem! Visszamentem a motoromhoz és folytattam utamat. Nagyjából ötven perc múlva elhaladtam a Clinton Corners-en egy épület mellett, ahol sok autó állt, és a felirat az elején megragadta tekintetemet. "Evangéliumi Szabadegyház". "Hé" gondoltam magamban "nem ez Brad gyülekezete?" Még soha nem voltam ott korábban, és "véletlen" ottlétem teljesen készületlenül ért. Ginny szavai csengtek a fülemben, "Mióta megismertem az Urat..." . Átmentem az út másik oldalára és egy ideig nézegettem az épületet. Tűnődtem, vajon démonok vannak e ott bent, ahogy az Őrtorony tanította nekünk. Vagy Isten tartogat nekem valamit ott? Láttam Brad motorját az épület mellett parkolni. "Legyen meg Isten akarata" mondtam magamban ahogy visszafelé hajtottam az úton és hazaértem.

8. fejezet: Elkülönülés

Találkoztam Larry-val, a Hyde Parki vénnel, akivel tanulmányoztam az egyetemi nyarak idején, és feleségével Dotty-val és bátyámmal, Steve-vel (a kérésemre), Larry otthonában a következő hétfő este.

Miután Larry, Dotty és Steve elé tártam az esetemet, a vádolás kezdődött előlről. Larry vádolt, hogy "túlságosan filozofáló" vagyok, és azt mondta, hogy "mindig ez volt az utam". Gúny tárgyává tette, hogy "túl intelligens" vagyok. Miután észrevette, hogy ezek a vádak nem érnek el semmit, elkezdett vádolni, hogy túlságosan vágytam apám kedvében járni! Természetesen apának semmi köze nem volt ezekhez a dolgokhoz. Larry szalmaszálba kapaszkodott. Mint Steve, ő is képtelen volt szembenézni a történetekkel. Mint minden kegyes Tanú, hihetetlenül képtelen volt még a gondolatot is beengedni elméjébe, hogy valaki nyíltan eldönti, hogy a Szervezet rossz.

Az esete előrehaladtával, ahogy folytattam a bizonyágtevést, Larry egyre jobban zavart lett és idővel nagyon dühös. Láthattam, hogy az életének alapja, az Őrtorony Társulat erősen megingott. Az én életem alapja viszont, Jézus Krisztus mint megingathatatlan lett bemutatva. Csodálatosan nyugodt maradtam a vita órái alatt, fenntartva és vigasztalva a Szent Szellem által.

A következő vasárnap délután újra találkoztam Larry-val, ekkor a Királyság Teremben, együtt Jamie-val és bátyámmal Steve-vel, hogy átadjam a véneknek az elkülönülő leveletem. Steve rendesen nem lett volna jelen ezen az összejövetelen, de tudva, hogy ez az utolsó lehetőségem, hogy bizonyoságot tegyek neki, én kértem, hogy legyen ott.

Két órán át vitattunk a tanulmányozásom során felvetett sok témát, beleértve Krisztus istenségét, a Szent Szellem személy voltát, Krisztus visszatérését és a megváltást. Amint bizonyoságot tettem nekik, Larry és Jamie egyre inkább letörtekké váltak. Elutasították, hogy belenézzenek a két hüvelyk vastag tanulmányozási jegyzetembe. Amikor végül látták, hogy a hitemet Krisztusban nem lehet megingatni, azt firtatták hogy vajon újjászülettem e. Amikor azt feleltem, hogy "Igen!", Jamie megvetően visszavágott "Szóval te is beállsz az újjászületettek közé? Nem tudod, hogy ők megölnek másokat?" Általában mosolygós arca vörös volt a haragtól. Végül, amikor már eleget hallottak, Larry megkérdezte tőlem: "Kevin, van valamid számunkra?" "Igen" feleltem, és átadtam elkülönülő leveletemet.

1984. november 24.

Kevin R. Quick
xxxxxxxxxxxx
Hyde Park, N.Y.
12538

Jehova Tanúi
Crum Elbow Rd.
Hyde Park, N.Y. 12538

Kedves barátaim,

Mint tudjátok, évek óta sok kérdésem volt az Órtorony Társulat különböző tanításainak pontosságáról. Aziránti erőfeszítésemben, hogy eloszlassam kételyeimet a szervezet alaptanításainak megbízhatóságáról, az utóbbi időben lefolytattam egy kiterjedt, személyes és tárgyilagos Bibliatanulmányozást.

Sok száz óra és több mint hétszáz rendszerezett írásszöveg után tiszta lelkiismeretem nem engedi meg tovább közösségem fenntartását Jehova Tanival, és azonosulásom az Órtorony Biblia és Traktátus Társulattal a továbbiakban pusztán képmutatás lenne.

Kérem, fogadjátok ezt a levelet mint önkéntes kívánságomat elkülönítésemre a Jehova Tanúiként ismert szervezettől.

Tisztelettel

Kevin R. Quick

"És most mit szándékozol tenni" kérdezte Larry amint kimentünk a Királyság Teremből és a parkoló felé mentünk. "Nem vagyok biztos benne", feleltem, "bármire vezet Isten, meg teszem. Lehet, hogy kiadom a tanulmányozási jegyzetemet, talán könyvet írok arról, amin keresztülmentem Jehova Tanúival; amerre Isten vezet." Ahogy elértük Larry kocsiját, emlékeztettem, mit mondott nekem Doty öt évvel korábban: ha rájönne, hogy nem Jehova Tanúié az igazság, elmenne. Felhívtam erre a figyelmét és kértem, adjon egy esélyt Jézusnak az életében.

Ekkor odamentem Jamie autójához és felajánlottam Steve-nek, aki a hátsó ülésen ült, egy másolatát tanulmányomnak, melyet neki készítettem. Visszautasította, ahogy arra

számítottam. Ahogy elindultak vissza az Órtorony Farmra Wallkill-be, utolsó szavaim ezek voltak hozzájuk: "Dicsőség Jehovának!"

Beültem a kocsimba és hazahajtottam. Ahogy felfelé hajtottam az úton szüleim háza felé, Brad menyasszonya (most már felesége) Leslie jött szembe, Megállt egy percre beszélgetni.

"Megtörtént!" mondtam. "Nem vagyok többé Jehova Tanúja! Épp most adtam oda a véneknek az elkülönülő leveletem. Szabad vagyok!" Igen, először hét év óta, szabad voltam! Ahogy Jézus mondta: "Azért ha a Fiú megszabadít titeket, valósággal szabadok lesztek." (Jn 8:36)

9. fejezet: Élet Krisztusban

A következő vasárnapon először látogattam el egy gyülekezetbe. Rémült voltam! Minden, amit akkor tudtam az egyházakról az volt, amit a Királyság Teremben tanultam, hogy az egyházakat ellepik a démonok és hogy igazi keresztény soha nem teszi be a lábát egyikbe se. De végig az Órtoronyból való exodusom alatt elmémben tartottam a Szentírás verset, hogy erőt adjon nekem: "A gyáváknak pedig [...] része a tűzzel és kénkövel égő tóban lesz" (Jel 21:8) Mint alapvetel elhatároztam, hogy ha isten kinyit egy ajtót előttem, én bemegyek rajta, történjen bármi is.

Keresztül mentem az Evangéliumi Szabadegyház előcsarnokán a Clinton Corners-en Braddal és Leslie-vel. A lépcsőn felmentünk a karzatra és leültünk. Ahogy a szolgálat elkezdődött, az orgonista valami lágy dallamot játszott és ellazultam valamelyest. Ekkor a pásztor, Jon Heymann ment az emelvény elejére és megkérdezte: "Van itt valaki aki először látogat el hozzánk? Volnál szíves felállni és elmondani nekünk a nevedet, meg hogy honnan jöttél?" Felálltam egy kissé tétován és válaszoltam "Kevin Quick-nek hívnak és Hyde Parkból jöttem." Elakadó lélegzeteket hallottam magam körül a gyülekezetben. "Nagyon jó, hogy itt vagy ma velünk, Kevin". Elmondhattam hogy Jon őszintén elégedett volt, hogy ott voltam aznap, és a szolgálat után sok ember odajött, hogy bemutatkozzon és elmondták, hogy imádkoztak értem.

Élveztem a szolgálatot és élveztem a találkozást új testvéreimmel és nővéreimmel utána. Kezdeti félelmen elszállt, ahogy megértettem, milyen az igazi keresztény közösség. Habár éppen hogy megismertem őket, igazán szerettem ezeket az embereket. Nem annyira az ismeret egyesített minket, melyet az elménkben hordoztunk, mint Jehova Tanú, hanem inkább a személyes kapcsolat, mely mindannyiunknak a szívében volt Jézussal. Mint azon az éjszakán, miután elfogadtam Krisztust mint Megváltómat, amikor a szívem önkéntelenül felkiáltott "Dicsőség Istenek", most hogy közösségben voltam ezekkel az újjászületett keresztényekkel, a szívem szólta, hogy ez volt "Amen! Amen" Te is szereted Jézust? Ámen!". Tudtam, hogy egy vagyok közülük, és szerettem őket! Mi mindannyian egyek voltunk Krisztusban (Rm 12:5).

Néhány hónapi közösség után az Evangéliumi Szabadegyházban, megkeresztelkedtem Jon pásztor által "Az Atya, a Fiú és a Szent Lélek nevében" (Mt 28:19)

Az élet keresztényként és az élet Jehova Tanújaként annyira különböző mint a nappal és az éjjel. Új életem alapja, a személyes kapcsolatom Krisztussal, dicsőséges és megingathatatlan alap (Mt 7:24,25). Az igazságom többé nem az enyém; valójában nincs igazságosságom magamban, De helyzetem által, mint minden igaz keresztény, "Krisztusban" elválaszthatatlanul csatlakoztam Őhöz mindörökké. Az Ő feddhetetlen igazsága tulajdoníthat nekem, nem az én cselekedeteim által, hanem az általa értem tett cselekedet által, mely igazságosságot én csak egyszerűen elfogadok hit által (Ef 2:8-10) És tapasztalatból tanúsíthatom, hogy Isten munkálkodik bennem, az akarat és a cselekedet is az Ő jótetszése

szerint van (Fpi 2:13) Ahogy vele járok napról napra, tapasztalom az Ő megszentelő munkáját bennem, belülről kifelé. Képes vagyok minden időben a bennem lakozó Szent Szellem által hogy olyan életet éljek, amely kedves a mennyei Atyámnak. Sok régi testi vágy mely gyötört előttem és miután Jehova Tanúja lettem, teljesen eltűnt, miután elfogadtam Krisztust. És amelyek még megmaradtak, egyike sem olyan nagy a bennem lakozó Szent Szellemnek, amint odaadom Neki az életem.

Krisztushoz jövetelem óta a Biblia vadonatúj könyv számomra. Szakaszok, melyek valaha sötétek voltak és rejtélyesek, most dicsőségesek, telve étellel és fényvel. Oh, mily boldogító megtapasztalni a Szent Szellem tanítói szolgálatát (Jn 14:24, 1Jn 2:27)! Gyakran örömkönyvekben és hálaadásban török ki, amikor olvasom, mit tett a Megváltóm, mennyire szeretet engem és milyen türelmesen készít fel minket a Vele töltendő örökkévalóságra.

A Bibliatanulmányozás átváltozott kötelező unalomból az élet egyik legsodálatosabb kalandjává. Bibliatanulmányozás, akár a gyülekezetben, a vasárnapi iskolán, kis csoportokban összegyűlve, vagy egyedül otthon, a szellemi táplálkozás gazdag forrásának bizonyult számomra. Eltérően az Órtornyos "betanítástól" az igaz keresztény tanulmányozások kötetlenek. A tudósok munkái szinte minden elképzelhető témában rendelkezésre állnak a tárgyilagos tanulmányozáshoz. a tanulmányok a keresztény teológiáról és egyháztörténeletről készen állnak és csak várják a keresőket. A keresztény könyvesboltok tömve vannak referencia-Bibliákkal, könyvekkel és a hangfelvételekkel a keresztények oktatására. Mielőtt belépek egy keresztény könyvesboltba, mindig fontosnak tartom, hogy imádkozzam Atyámhoz, hogy vezessen el azokhoz az anyagokhoz a boltban, melyek leginkább áldásomra lennének. Még nem csalódtam!

Heti gyülekezeti szolgálat, amilyen nehéz volt számomra az első időkben, olyan csodálatos keresztény közösség és épülés forrásának bizonyult. Közösségem más keresztényekkel nem valami erőltetett szervezeti egység, hanem valódi szeretet és másokkal való törődés alapján örömteli. Az Úrvacsora különösen szép és megható számomra, mert visszautasítottam ezt a különös közösséget Krisztussal annyi éven át. A tantételbeli egységet illetően megegyezést találtam a kereszténység lényegi hitében több tucat evangéliumi ("újja született") egyház közt és amelyet én látogattam az utóbbi néhány évben, együtt az elviselhető véleménykülönbségekkel viszonylag lényegtelen témákban. Az Órtorony folyamatos vádaskodását az evangéliumi gyülekezetek közötti mély tantételbeli egység nélküliség miatt teljesen alaptalannak találtam.

Isten imádata egy másik nagyszerű területe a keresztény élet nem, melyet egyáltalán nem ismertem mint Jehova Tanúja. Tanúként soha nem imádtuk Istent. Sokat beszéltünk "Jehova tiszta imádatáról", voltak összejöveteleink, énekeltünk énekeket, de soha nem imádtuk Istent. Most a keresztény összejöveteleken, személyes imában, lényegében mindig, az imádatot találok életem legtermészetesebb és örömtelibb területének. Az első "Dicsőség Istennek!" óta, mely önkéntelenül tört fel szívemből azon az éjszakán, mikor elfogadtam Krisztust, egészen a mai napig, új szívem őszinte imádatot fejez ki szüntelen Felé.

Isten szolgálata többé nem unalmas munka, amint volt Jehova Tanújaként. Kötelesség helyett inkább a szeretetem ösztönöz, szeretet Isten iránt és szeretet az emberek iránt. Ahogy megadom magam Neki, ahogy szeretete átjárja szívemet, készek valamit Isten részvétéből a mi elveszett világunk iránt, valamit a szeretetből, mely Jézust ösztönözte hogy elhagyja dicsőséges helyét a mennyben és a földre jöjjön és meghaljon értünk. Éppígy, most már nem azért szolgálom Istent, mert az övé vagyok, hanem én akarom. És ahogy azt elképzelheted, eltöltve számos évet Jehova Tanúival, különösen a szívembe zártam őket. Habár erőfeszítéseim, hogy egykori testvéreimet elérjem Krisztus szeretetével, gyakran nagyon feszültséggel telik és érzelmileg fájdalmasak számomra, továbbra is szeretem őket és teszem amit tehetek. Néhány példa szemléltetni fogja, hogyan próbálok elérni őket és ők hogyan reagálnak. Néhány héttel a Szervezetből való elkülönülésem után, ahogy egy délután

hazatértem a gyülekezetből, egy csoport "Farm testvér" jött szembe az utcánkban, "szántóföldi szolgálatban". Egy Atyámhoz intézett csendes ima után lementem a kocsifelhajtón, ki az utcára Bibliával a kézben és kezdtem bizonyoságot tenni nekik. Ahogy Jézusról beszéltem nekik, úgy mentek tovább, mintha ott se lettem volna, nem vettek tudomást sem az ottlétemről! Mintha a falnak beszéltem volna! Mégis, legalább megmutattam m hogy nem félek tőlük, hogy szerezem Jehova Istent és Fiát, Jézust jobban mit valaha, és hogy igazán szeretem őket. "Adj egy esélyt Jézusnak az életedben", mondtam végül ahogy az utcánk végén a Királyság Terem közelébe értünk. Ekkor megfordultam és hazamentem.

Nagyjából hat hónappal később újra egy délután a gyülekezetből hazatérvén, észrevettem hogy a körzetfelügyező lakókocsija parkol a Királyság Terem mellett. Vágyván megmutatni egykori testvéreimnek, hogy alapos okom volt hogy azt tegyem amit tettem, és hogy nem vagyok "olyan mint a farkas, igyekezvén elnyelni Jehova gyengébb juhait a gyülekezetből" ahogy a Társulat vádjá szerint a "hitehagyottak" szoktak tenni, odahajtottam a Királyság Teremhez. Ahogy beállta a parkolóba, Bob, az egyik gyülekezeti vén észrevett engem és berohant a Terembe. Ima után bementem a Királyság Terembe tanulmányomnak egy másolatával kezemben. A vének szűk körben álltak a Királyság Terem végében, a körzetfelügyezővel beszélve. Ahogy közelítettem, tekinteteik rámszegeződtek. "Szeretnék a körzetfelügyezővel beszélni" mondtam. A körzetfelügyező válaszolt "Miről?" "Biztos vagyok benne, hogy tudod, ki vagyok én" mondtam. "Megláttam kint az autódat és gondoltam, be kellene jönnöm és beszélnem veled, tudnod kellene pontosan ki vagyok én, miben kezdtem hinni, és mért tettem azokat a dolgokat, amiket tettem (Ekkor már elkezdtem a rögzített üzenetes telefon szolgáltatást a területen, annak érdekében hogy elérjem Jehova Tanúit)" "Valaha voltam ott, ahol te vagy" felelte hidegen a körzetfelügyező. Felkínáltam neki egy tanulmányomnak egy másolatát, melyet neki hoztam, de nem vette el. Visszautasítva minden további velem való beszélgetést, a vének kivezettek az ajtón.

Egy üzleti úton Coloradoba négy napot Colorado Springsben töltöttem és megkísértem bizonyoságot tenni barátainak Manitou Springsben, néhány mérföldre onnan.

Először Rex zongoraüzletébe mentem, Rex egy vén volt a Foothills-i gyülekezetben, akinek társaságát nagyon élveztem. Gyakran megálltam és meglátogattam őt boltjában, és mindkettőnk gyönyörűségére kipróbáltam a zongoráit egyszer vagy kétszer hetente. Ezen a bizonyos napon Rex nem volt benn. Segéde, Tracy, hosszú éveken át közeli barátom volt, vette fel a kaputelefont. Tracy látott engem és először nem vette tudomásul a jelenléteimet. Amikor felvette a telefont, ezt mondta "Kevin, nem akarok semmit hallani amit te mondani szeretnél. Tudod, mit tettél elhagytad Jehovát és az Ő Szervezetét és én nem szeretnék bármit is tenni veled. Kérlek, távozz. Próbáltam védeni magam "Tracy, én nem hagytam el Jehovát, legalább egy percig hadd beszéljek ..." Lerázott engem. "Ha nem mész el azonnal, elmegyek és hívok valakit, aki eltávolít innen". Úgyhogy elmentem a bolttól, megdöbbenve, mennyire hatásos a Társulat rágalmazó taktikája, még a legközelebbi barátságokat is elpusztítja.

Ekkor Tony és Karla lakásához mentem. Tony és Karla szintén nagyon közeli barátaim voltak, akikkel sok sítúrán stb-n vettem részt. Sok - sok bensőséges időt töltöttünk együtt. Kopogtam és Karla jött az ajtóhoz. Érthetően, nagyon meglepett volt, hogy engem lát, Bibliával a kezében. "Tony itthon van?" kérdeztem. "Nincsen" felelte. "Nos," mondtam "úgy vélem, azt mondanád, hogy szántóföldi szolgálatban vagyok és reméltem, hogy veled és Tonyval a Bibliáról beszélhetek". "Attól tartok, nem érdekel minket" mondta. Becsukta az ajtót.

Dean házához mentem és kopogtattam az ajtón. A rácsos ajtó zárva volt, de a bejárati ajtó nyitva, Keresztülnézve a rácson Dean felsége, Jean észrevette hogy én vagyok az és ezt mondta "Nem beszélhetek veled" "Tudom, Jean, " mondtam "de te és én mindketten tudjuk, hogy ha ez az egész kettőn közt volna, nem így bánnál velem. Van valamim, amit szeretnék neked adni és Deannek...." Ahogy Jean az ajtó felé jött, ezt mondta "Azt hiszem, jobb lesz, ha

...." és bezárta az orrom előtt az ajtót. Miután elmentem, tanulmányom egy másolt példányát amit nekik hoztam bedobtam az ajtó melletti postaládába.

Visszatérve Hyde Parkba, újabb lehetőségem volt bizonyoságot tenni Larrynak, a vénnek akivel sok évig tanulmányoztam. Felesége, Dotti, az "úttörő", meglátogatta Maryt, közeli barátját fiatalabb húgomnak Cherylnek. Amikor említette Dottinak, hogy a barátjának bátyja (én) elhagyta a Tanúkat és utána egy másik barátja (Steve) többé nem beszélt vele, Dotti azt felelte, hogy az én döntésem volt elhagyni "Jehova népét" nem az övék. Azt a benyomást keltette Maryven hogy én nem akartam többé bármit közöm legyen barátaimhoz, Jehova Tanúihoz, és ezáltal az én Steve általi száműzetése az én választásom volt.

Úgy egy héttel később, ismét hazafelé a gyülekezetből, láttam Larryt kijönni a Királyság Teremből az autója felé. Gyors ima után beálltam a Királyság Terem parkolójába, kiszálltam a kocsiból, és megközelítettem Larryt, aki még az autójánál volt. "Larry, " mondtam "mondanom kell neked valamit. Tudom, hogy az a szóbeszéd a gyülekezet tagjai közt, hogy én nem szeretném ha közöm lenne barátaimhoz, Jehova Tanúihoz. Ez egyszerűen nem igaz. Ha ti azt választjátok, hogy semmi közötök hozzám, ez teljesen a ti választásotok, nem az enyém. Én szeretném tisztázni ezt a gyülekezettel" "Kevin," mondta Larry idegesen rángó arccal, "te döntöttél úgy, hogy elhagyod Jehova szervezetét. Ez a te döntésed volt. Senki sem kényszerítette rád. Ismerted ennek a szervezetnek a szabályait, tudtad, mik lesznek a következményei." " Igen, Larry" feleltem. " de a helyzet nem így áll. Igen, én választottam, hogy elhagyom ezt a szervezetet, de nem, nem volt az a vágyam, hogy semmi közöm ne legyen Jehova Tanúihoz. Most, hogy keresztény lettem, jobban szeretem Jehova Tanúit, mint valaha" Larry láthatóan képtelen volt ketté választani a két dolgot. "Nem, Kevin, ez a te döntésed volt." Kezdett harag feltűnni a hangjában ahogy folytatta " Olyasmit terjesztesz, amit mi tisztátalan tanításnak tartunk. A te döntésed volt, hogy ne legyen közöd Jehova népéhez." " Larry, " feleltem oly könnyőreletesen, ahogy csak tudtam "te egy intelligens személy vagy , nagyon rövid idő alatt bebizonyíthatnám neked kétség nélkül, hogy az Őrtorony Társulat nem Isten szervezete. Nem volna jobb neked és minden Jehova Tanújának megérteni, ki Jézus és Hozzá menni megváltásért...." Már szinte ellenőrizhetetlenül remegve Larry folytatta "Kevin, te meghoztad a döntésedet, ez van! " Visszaült autójába és bezárta az ajtót.

Képtelen voltam bizonyoságot tenni bátyámnak Steve-nek [most, 1998 februárban ez a helyzet - KQ.]. Találkoztunk időnként. Mindig mondtam, hogy "szia" ás próbáltam tudatni vele, hogy szeretem, és hogy szeretnék vele beszélni, de egyszerűen hidegen elfordult és nem akarta hogy bármi köze legyen hozzám. Brad, mivel ő soha nem volt Tanú, beszélhet és beszél Stev-vel időnként. És természetesen mindketten imádkozunk érte.

Úgyhogy, habár látom Jehova Tanúi barátaimat és gondolkodok rájuk ás bátyám, Steve gyakran nagyon fájó nekem, nem vagyok letört annyira, amennyire lehetnék. Megértettem, hogy mint keresztény számítanom kell arra, hogy üldöznek Krisztus keresztjéért (Gal 6:12). És Isten folyamatos Szent Szelleme általi alkalmassá tétele által meg tudom tartani Jézus figyelmeztetését "szeresd ellenségedet és imádkozz azokért, akik üldöznek téged." (Mt 5:44) És szívem mélyéből őszintén mondom együtt Urammal "Atyám, bocsáss meg nekik, nem tudják, mit cselekszenek" (Lk 23:34)

10. fejezet: Felhívás és befejezés

A trauma, ami megtapasztaltam az Őrtorony - zarándoklat során semmi esetre sem rendkívüli. Ex- Jehova Tanúi számtalan ezreinek tanúsága jóval tragikusabb, mint az enyém; sok végződött érzelmi instabilitással, reménytelenséggel és még öngyilkossággal is. A tragikus számomra ezekben a szörnyű ügyekben az, hogy ezek teljesen szükségtelenek! Most,

hogymondtam történetemet, szeretném befejezni egy neked szóló felhívással, olvasóm, akár tanulmányozol Jehova Tanúival, akár aktív Jehova Tanúja vagy, vagy keresztény, aki szeretné elérni Jehova Tanúit.

Ha jelenleg tanulmányozol Jehova Tanúival, remélem, hogy tapasztalataim segítenek neked elkerülni a legtöbb hibát, melyet én elkövettem hét éves velük való kapcsolatomban. Helyes mondani, hogy "A legüresebb és legboldogtalanabb tevékenység a világon, ha keresztényként próbálsz cselekedni, amikor nem vagy keresztény" Nem kell megtapasztalnod ezt az igazságot a te fárasztó Őrtorony - zarándoklatoddal. Mindenek előtt, meghívlak, hogy gyere Jézushoz személyesen imában, kérd Őt, hogy bocsássa meg bűneidet és hívd be Őt az életedbe. Bízzál benne, mint mindenre - elég - Uradban és Megváltódban. Ne csapjanak be Jehova Tanúi, hogy a "jó hír Jehova (1914-ben) felállított királysága". A Bibliában Pál apostol elmondja, hogy "azt adtam előtökbe főképpen, a mit én is úgy vettem, hogy a Krisztus meghalt a mi bűneinkért az írások szerint; És hogy eltemettetett; és hogy feltámadott a harmadik napon az írások szerint; " (1 Kor 15:3,4) És Péter hasonlóan mondta " A ki [Jézus] a mi bűneinket maga vitte fel testében a fára, hogy a bűnöknek meghalván, az igazságnak éljünk: a kinek sebeivel gyógyultatok meg" (1 Pt 2:24). Látod, az igazi keresztény evangélium egyszerűen ez: Jézus meghalt a kereszten helyetted, elviselve a te teljes büntetésedet a személyes bűneidért, a múltbeliért, a jelenlegiért és a jövőbeniért is. Fogadd el ezt az igazságot, higgyél benne és újjászületsz! Ekkor, miután elfogadtad Krisztust soha ne engedd magadat egy kis csoport fennhéjázó embert szolgálni, amint én tettem. Ha valaha ilyen tendenciát figyelsz meg az életedben, olvasd el a Galatákhhoz írt levelet, és lásd, hogyan bánt Pál napjai judaizálóival, és kövesd az ő nemes példáját.

Ha nincs jó, érthető, független fordítású Bibliád (én az American Standard Bible-t ajánlom, sok más jó mellett [magyarul az "Ökumenikus" fordítást - a ford. megj.]), szerezz egyet és olvasd rendszeresen. Mindig imával kezd az olvasást Mennyei Atyádhoz Jézus nevében, hogy segítsen téged az olvasás során. Légy nyitott és figyelmes a Szent Szellem tanító szolgálata, ő a te személyes Vezetőd a teljes Bibliaolvasásodban és tanulmányozásodban.

Tanulmányozd a Biblia tanításait komolyan, mindig Jézussal, a tanítások forrásával és középpontjával. Más keresztény könyvek segíthetnek ebben. Meglátogathatod a helyi keresztény könyvesboltot, hogy vegyél jó tanulmányozási anyagokat. Ha nem tudod, hol kezd, beszélj az eladóval, és kétségtelenül buzgón segíteni fog minden lehetséges módon.

Ahogy növekszel az ismeretben és a Biblia megértésében, legyen célod a folyamatos fejlődés és elmélyülés személyes szerető kapcsolatodban Jézussal.

Idővel, ahogy Isten vezet téged, arra buzdítalak, hogy látogass meg különféle evangéliumi ("újja született"), Bibliái alapú gyülekezeteket a környékeden. Keresztény barátaid segíthetnek ebben. Amikor találtál egy jó (nem tökéletes!) gyülekezetet, ismerkedj meg ott sok emberrel. Kérdezd meg őket a helyi Biblia tanulmányozó csoportokról, a kis csoportos Biblia tanulmányozás kiváló hely számodra a tanulásra, a másokkal való közösségre és a szellemi növekedésre.

Ha jelenleg Jehova Tanúi egyike vagy, szeretnék némi bepillantást nyújtani számodra, ami tisztáz néhány félreértést ami lehet benned az újjászületett keresztényekről. Mindenekelőtt, az újjászületett keresztények nem utálják Jehovát; szeretik Őt! Az Ő nevét sem utálják gyakran használják prédikációikban, könyveikben és énekeikben. Egyszerűen követik az Újszövetségi mintáját a dicsőítésnek, híva és meghajolva Jézus "minden név fölött való neve" előtt. (Fpi 2:9,10) Szintúgy, a keresztények nem gyűlölnék téged, szeretnek! Az ajtóknál gyakran visszautasítják, hogy beszéljenek veled, nem mert gyűlölnék, hanem mert félnek tőled. Ahogy te is félnél egy "hitehagyottat" köszönteni és beszélni vele, hasonlóképp egy keresztény is fél beszélni veled, egy hamis evangélium hirdetőjével. Még hasonló versekre is hivatkoznak, akikre te, igazolandó helyénvaló viselkedésedet egy "hitehagyottal",

vagyis az 1 Jn 9 és 10 versekre. És szinte minden esetben, bár fáj nekem látni, hogy ez történik, könnyebb becsukni az ajtót mint jelentőségteljes beszélgetésbe kezdeni veled. Nem tudnak eleget rólad, érthető az aggodalmuk.

Nyíltan kell beszélnem veled, Tanú barátom, tudom, te is így tennél velem fordított helyzetben. Meg kell értened a helyzetedet Jehova előtt; Krisztus nélkül elvesztél. Az 1Jn 5:12 nagyon világos: "a kiben nincs meg az Isten Fia, az élet sincs meg abban." A Rm 8:9 ezt mondja: "A kiben pedig nincs a Krisztus Lelke, az nem az övé." Figyeld meg a 15. versben, hogy ez ugyanaz a Szellem amelyik a mennyei reménységű keresztényekben kiált "Abba! Atya!". Ha neked nincs ez a Szellem, nem vagy Krisztusé. Sőt mi több, Isten Szava szerint (Galata 1:8,9) Isten átka van rajtad, mint "más evangélium" hirdetőjén. De ez nem a történet vége. Csodálatos reménység van számodra. Meg lehetsz mentve, és most tudhatod, hogy örök életed van (1Jn 5:13). Az egyetlen feltétel, hogy Jézushoz menj (Jn 5:9,40), az igazi Jézushoz, és egyedül benne higgy a megmentésedért. Tudom, hogy ez a döntés nem könnyű számodra. Ahogy én tettem, neked is el kell jutnod oda, hogy mindent elhagyj Krisztus megnyeréséért (Fpi 3:8) De meg van nekünk Jézus biztosító szava " Minden, a mit nékem ad az Atya, én hozzám jő; és azt, a ki hozzám jő, semmiképpen ki nem vetem." (Jn 6:37)

Az egységedet Jehovával nem kell megszakítanod, A Bibliái ismereted nem vésze el, A legtöbb ismereted és szolgálati buzgóságod tovább viheted az új keresztényi életedbe.

Ha elfogadod Jézust mint személyes Uradat és Megváltódat és kijössz az Órtoronyból, kedves testvérem vagy testvérnőm, van néhány javaslatom számodra. Mindenekelőtt, olvasd, olvasd és újra olvasd a Bibliát (persze egy jó fordítást!). Vedd szó szerint, ahol csak nincs jó okod másképp tenni, és ne félj, hogy ezt személyesen teszed. Engedd Istennek, hogy vezessen téged más hívőkel való közösségbe. És ne félj a "hitehagyottaktól". Sokan közülük, ami nem jelenti azt hogy mind, hasonló módon találta meg Krisztust mint te. Miután elhagytam a szervezetet, csodálkoztam, hogy találtam százszámra ex-Jehova Tanúit, akik függetlenül ugyanarra a következtetésekre jutottak mint én, és szintén újjászülettek! És ezek az ex - Tanúk akik újjászülettek, egyáltalán nem olyanok, ahogy az Órtorony leírja őket. Személyesen találkoztam több százal közülük és kétségtelenül sokuk a legboldogabb, legszeretőbb, legkeresztényibb ember, akikkel valaha találkoztam. Ne félj tőlük. Azon kevés ember közé tartoznak a földön, akik együtt tudnak érezni veled. Jelenleg keresztény ex-Tanúk helyi szolgálatai és támogató csoportjai jönnek sorban létre az országban és máshol. Vannak éves gyűléseik a keresztény ex-Tanúknak sokfelé szerte a földön. Ha teheted, szertettel látunk a következő "Már Jézus Tanúi" (Witness Now for Jesus) gyűlésen melyet minden ősszel tartunk a Blue Mountain Christian Retreat alatt New Ringgold-ban, Pennsylvániában. Keresztény bizonyágtételek, tanítás és bősége és közösség vár téged ott!

És végül, testvéreim és nővéreim Krisztusban, van néhány dolog, amit szeretnék megosztani veletek. Ha olyan vagy mint az a legtöbb keresztény, akivel kapcsolatba kerültem az elmúlt években, még ha idáig el is olvastad ezt a könyvet, van még benned félreértés Jehova Tanúival kapcsolatban, amit tisztázni kell.

Jehova Tanúi nem szándékos lázadó, gonosz emberek. Igaz, nem ismerik Krisztust, de nem szeretnék becsapni téged . Ők egy hatalmaskodó vallási szervezet áldozatai, és segítségre van szükségük. Bele vannak gabalyodva a saját "pontos ismeretükbe". Az hiszik, hogy jóval többet tudnak a Bibliáról és Isten királyságáról, mint te, és nagyon kis türelmük van az iránt ami szerintük érzelmi tagadás a te részedről. Nagyon valószínű, hogy nem fogják figyelmesen meghallgatni a bizonyágtételedet, habár ez gyakran egy jó út, hogy tanúskodj nekik, mert félnek, hogy az "Igazság" a szívükben megrontatik. Emlékezz a Potsdami férfira és nőre aki imádkozott Jimért és értem, hogyan reagáltunk? Jehova Tanúi nem érdeklődnek az érzelmeskedés iránt. Ők a Biblia iránt érdeklődnek és a lényeg iránt. Tudnod kell ezt. És mégis, Jehova Tanúi emberek mint te meg én, és vannak érzelmeik, ezért érzékenyeknek kell

lennünk. És mindenek felett, nem csak megbocsátást kell éreznünk irántuk, de szeretni is kell és segíteni is őket. De hogyan?

Fel kell készülnünk a szolgálatra. A Bibliatanulmányozás abszolút szükséges. Gyakorlatilag lehetetlen előrehaladást tenni Jehova Tanúival Isten Szavának felületes ismeretével. Szomorúan mondom, de jelenleg az átlag Tanú messze jobban ismeri a Bibliát, mint az átlag keresztény. Csoda e, ha a keresztényeknek gyakran "beletörök a bicskájá" az Írásokon Jehova Tanúival való vitatkozásba? Szerencsére mégis sok keresztény és gyülekezet ébred rá, milyen gazdag missziós terület található a ajtajuk előtt két- három hetente, és rendszeresen, szorgalmasan készülnek a "hogyan tusakodjatok a hitért, a mely egyszer a szenteknek adatott." (Júdás 3) Az keresztény teológia és hitvédelem (apológia) alapjai állnak a tanulmányozandó dolgok listájának elején, törekedvén felkészülni hogy hatékonyan bánjanak Jehova Tanúival. Ezenfelül vannak jó szektakutató (counter - coult) szolgálatok szerte az Egyesült Államokban, amelyek megfelelő anyagokkal szolgálhatnak a nagyobb szektákról. Sokat közülük felsoroltam a könyv hátlapján [az eredeti nyomtatott angol kiadáson - a ford. megj.] Biztatlak, hogy iratkozz fel a levelezőlistájukra és támogasd őket imával, vagy ha lehetséges anyagilag.

Miért kell tanúskodni Jehova Tanúinak? Fontold meg ezt: Jehova Tanúi nem fognak keresztény irodalmat olvasni. Nem fognak keresztény könyveket olvasni. Nem mennek istentiszteletra, nem fognak keresztény rádiót hallgatni vagy keresztény tv-t nézni. Ezáltal csak egyetlen forrás maradt, mely által hallhatják Krisztus evangéliumát, hihetnek és megváltásuk lehet. TE vagy az!

De hogyan tanúskodj? Itt van három alapvető módszer, mindegyikük nagyon hatékonyan használható.

Először, ha te nagyon jól ismered a Bibliát és ismered a keresztény, és különösen a szektákkal kapcsolatos hitvédelmet, talán a tantételbeli megközelítést választhatod. Krisztus istensége és a megváltás a két legjobb téma, amit megvitathatsz a Tanúkkal. A megváltás lehet a hatásosabb, mivel a tanúk gyengén vannak felkészülve, hogy megvédjék álláspontjukat, mely a lehető legzavarosabb. De bármely téma, amit tisztán és az Írásokban való jártassággal adsz elő, hatékony lehet, amikor Jehova Tanúinak tanúskodsz.

Másodsor, ha az Órtorony Biblia és Traktátus Társulat történelmében vagy járatos, talán a történelmi megközelítést választod. Tapintatosan, mégis határozottan mutasd be a Tanúknak a saját irodalmukból, ha lehetséges, néhány beteljesedetlen jóslatát a Társulatnak az elmúlt száz évnnyi történelmükből. Kérdezd meg a Tanúkat Krisztus láthatatlan jelenlétéről 1878 óta, a világ végéről 1914-ben, 1918-ban, 1925-ben, 1942-ben és 1975-ben. Kérdezd meg őket Ábrahám, Izsák és Jákob földi feltámadásáról 1925-ben, és Beth Sarimról, a fejedelmi kastélyról mely Rutherford "bíró" által számukra épült San Diegoban. Kapcsold össze ezeket a jóslatokat a Társulat igényével, hogy ők Isten végidei prófétái, az Ő egyetlen csatornája az emberiséggel való kommunikációjára. Kérd meg őket, hogy olvassák el az 5 Mz 18:20-23 verseket, mely megmagyarázza, hogyan reagáljunk egy "prófétára", aki Jehova nevében szól, de a jóslatai tévesnek bizonyulnak. Kérdezd meg őket a Társulat történeténete során bekövetkezett tantételbeli változásokról; a Társulat múlt és jelenlegi nézetéről a védőoltás, szervátültetés, és a Róma 13 "felsőbb hatalmai" vonatkozásában. ügyesen használva a történelmi módszert, elkezdhetsz éket verni a Tanú és a szervezet közé, mely ravaszul becsapta őt.

Harmadszor, akár jól ismered a Bibliát, akár nem; akár járatos vagy az Órtorony történelmében, akár nem; ha keresztény vagy mindig használhatod a hívő megközelítést. Oszd meg személyes bizonyosságodat a Tanúval. Mondd el neki, mit jelent Jézus számodra, és hogyan változtatta meg az életedet. Beszélj a személyes kapcsolatodról Jézussal. Elvethetsz néhány magot mélyen a szívébe, melyeke Isten kegyelmes gondoskodásából gyümölcsözővé válhatnak a kellő időben.

Néhány befejező pont a Jehova Tanúinak tanúskodáshoz. Legjobb, ha egy témánál maradsz egyszerre. Ez nehéz lehet, mert a Tanúk szeretnek egyik témáról a másikra ugrálni, ha sarokba szorítva érzik magukat. Ami hatásosnak szokott bizonyulni, hogy előre megegyeztek a Tanúkkal hogy nem tértek el bizonyos témától, míg végig nem veszed pontjaidat. Ekkor, ha megkísérelnek másik témára ugrani, írd le a kifogásukat megígérve, hogy kicsivel később megbeszélitek, és térj vissza a témához. Aztán, amikor teljesen végigvettétek pontjaidat, fejezd be a leírt kifogások megválaszolásával.

A végső pont, amit nyomatékosítani szeretnék, hogy akár lesz, akár nem bármi valódi előrehaladás a Tanúval, nem fogja kimutatni. Lojalitása a Szervezethez erőlteti őt, hogy áthatolhatatlanságot mutasson. Így nem szükségszerűen várható bármi közvetlen, látható eredménye tanúskodó erőfeszítésednek. De ne keseredj el; Isten kegyelmével a magok elvetődnek. Emlékezz, én hét éven át kaptam bizonyságokat legalább tucatnyi különböző kereszténytől, mire végül Krisztushoz jöttem.

A könyv végéhez érve, szeretnék köszönetet mondani Istenemnek, áldott Atyámnak a mennyben a sok dologért mely oly drága lett nekem. Köszönöm Atyámnak az Ő írott Szavát, mely kifogyhatatlan világosság számomra, még a legsötétebb óráimban is Őt keresve. Köszönöm neki a keresztényeket, akik időt és erőfeszítést áldoznak hogy beszéljenek nekem Jézusról, amikor még nem ismertem Őt. Köszönöm Neki az Ő dicsőséges szabadítását, melyet megengedett elfogadnom kizárólag kegyelme által. Köszönöm neki új testvéreimet és nővéreimet Krisztusban, " mely az élő Istennek egyháza, az igazságnak oszlopa és erőssége." (1 Tim 3:15) Köszönöm Neki az áldott reménységéért az egyháznak, és az eljövendő teljes megjelenéséért királyságának, melyben minden dolog mennyben és földön imádni és dicsőíteni fogja őt tökéletességben, mindörökké. És végül minden más fölött köszönet Neki Jézusért, a drága Uramért és egyetlen Megváltómért, aki lehetővé tette mindezeket a dolgokat.

Epilógus: Tizenkét évvel később

Tizenkét év telt el, mióta megírtam az "Órtorony-zarándoklat"-ot (Pilgrimage Through the Watchtower) Sok ember írt emailt és levelet kommentárokkal és kérdésekkel. Néha megkérdezték, mit csinálok most. Még mindig hasonló dolgokat hiszek, mint amikor a könyvet írtam? Mi történik az életemben?

Boldogan számolhatok be, hogy Igen, még mindig hasonló dolgokat hiszek, mint amikor a könyvet írtam. Az egyetlen dolog, ami változni látszik az idővel, a megértésem és tiszteletem mélyülése az igazságokban és -ért, melyekre isten felnyitotta a szememet 1984-ben. Azóta sokat tanulmányoztam a teológiát, eszkatológiát, egyháztörténetet és hála érte, ez tovább mélyítette értékelésemet a Bibliai kereszténység alapigazságaiért. Számos alkalommal végigolvastam ismét a Bibliát. És Isten folytatta munkáját az életemben ahogy vele jártam napról - napra.

Személyes életemet illetően, miután megírtam az "Órtorony - zarándoklatot", folytattam a munkát a James L: Taylor Manufacturing Companynál 1999 áprilisig. A cégnél mérnökként és a nyugati terület sales managereként dolgoztam 15 évig, leszámítva két évet, amíg az Essential Software tulajdonosa voltam, ez egy Machintos start -up cég 1992 - 93-ban. New York északi részében laktam és dolgoztam 1993-ig, akkor Wodland Parkba költöztem Coloradoba, ahol öt évet éltem., amikor Lake Countriba költöztem észak - Californiába, ahol most már majdnem négy éve élek, 1998 óta.

1999-ben "léptem le" a Taylorból, és kiváltságom volt megtapasztalni valamit a "valódi élet" örömeiből: munkanélküliség, anyagi nehézségek és még a klinikai depressziót is egy időre. Szükségtelen mondanom, az utolsó három és erőpróbát jelentett. Még nem vagyunk

kinn az erdőből, de Isten irányít, és a dolgok mostanában fordulnak jobbra, különösen a legutóbbi néhány hónapban.

Hat éve, amikor Colorado hegyeiben éltem, találkoztam, szerelembe estem és megházasodtam feleségemmel, Kathleen-nel. Hála érte, Kathleen soha nem volt Jehova Tanúja. Ő nagyon kedves, jóságos, pezsgő természetű, aki sokat segít megtartani engem az egyenes és keskeny úton nehezebb időszakainkban. Dolgoztam Kathleen-nel az ő házvezető vállalkozásában két évet a legutóbbi háromból; dolgoztam mint mosógép manager egy kis ideig. Akkor, úgy egy éve, végül elhatároztam, hogy "felveszem a kesztyűt" és fej - fej mellett haladva egykori alkalmazómmal, elindítom a saját gépimportáló vállalkozásomat, a Quick Machinery Company-t. Ez nehezen kivitelezhető döntés volt, mivel Brad bátyám még a Taylornál dolgozott és apám, habár nyugdíjas, szintén foglalkozik a céggel.

Három évnyi alacsony bevétel és néhány "túl sok" új üzleti kiadás miatt, pár hónapja Kathleen-nel elhatároztuk, hogy eladjuk otthonunkat, kifizetjük adósságunkat és újrakezdjük. Jelen pillanatban zálogban van a házunk, és éppen elkezdünk foglalkozni egy Clear Lake-i ingatlannal. Egy ideig alázatosan fogunk élni.

Kathleen és én a Kegyelem Evangéliumi Szabadegyház (Grace Evangelical Free Church) tagjai vagyunk Kelseyville-ben Californiában. Kathleen benne van az AWANA-ban, és én a gyülekezeti zenei szolgálatban veszek részt. Zongorázom a vasárnapi gyülekezeti "bandában" és különleges alkalmakkor.

Habár bátyám, Brad és én konkurensok vagyunk az üzleti életben, boldog vagyok ha személyesen beszélgetünk. Szomorú elmondani, hogy másik bátyám Steve még aktív Tanú. Megkérem a keresztényeket akik olvassák ezt, hogy folytassák az imádkozást Steve-ért.

A K&K Ministries honlapon sokat tevékenykedtem mióta elindítottam 1998-ban, és kellemes időt töltöttem az e-mailek megválaszolásával akik meglátogatták a honlapot. Tartottam néhány előadást gyülekezetekben Jehova Tanúiról, de szolgálatom nagy része online történik. Isten megáldotta a szolgálatot (szellemileg -- én egy fillért se szereztem a szolgálatból, ingyen kaptam, ingyen adom). Hálás vagyok, hogy a tanulmányozás, melyen Isten keresztül vitt a tizenhét év alatt, segítségére lehet sok különböző embernek a legkülönbözőbb körülmények közt.

Mostanában egy új könyv vázlatán dolgozom. Ez egy férfi története, aki kifejlesztett egy rendszeres Bibliai ideológiát egy magányos kiránduláson egy Colorado környéki erdőben. Remélem, lesz időm az elkövetkező években megírni a könyvet. Katartikus lehet számomra; a sok dolog, amit tanultam az elmúlt több mint 20 évben az életről, vallásról, filozófiáról, etikáról, törvényről, politikáról és így tovább, amit megszerezni és egységesíteni szeretnék ebben a történetben.

Hát ez az, ami az utóbbi időben történt velem. Mi van veled? Nagyon boldog lennék, ha hallanék rólad. Kérlek, bátran írd nekem bármikor.

Kevin Quick, 2002. január